

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

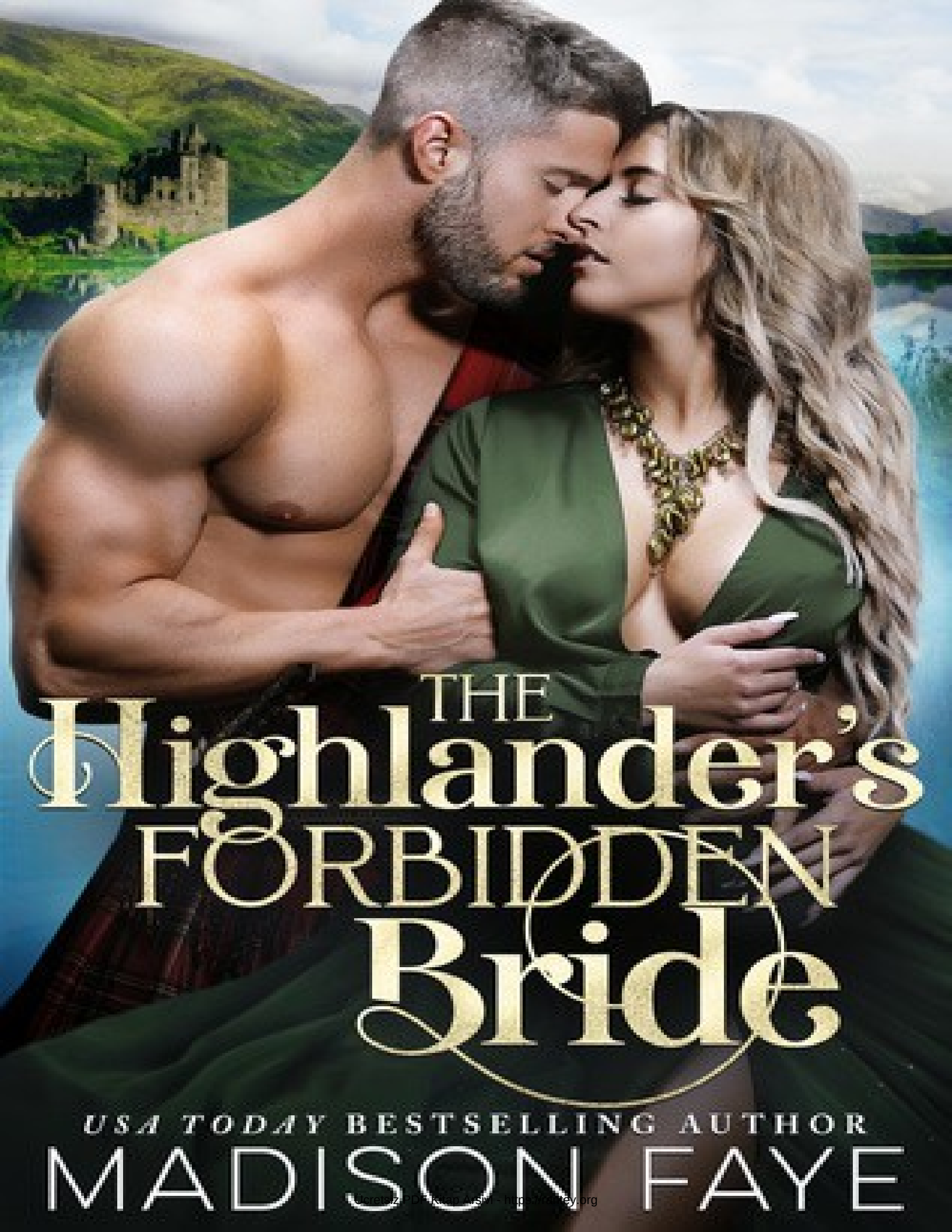
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE Highlander's FORBIDDEN Bride

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
MADISON FAYE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

DAĞLININ YASAK GELİNİ

KILTS & KISSES, KİTAP 5

MADISON FAYE

İçindekiler

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Sonsöz](#)

[Ayrıca yazan Madison](#)

[Faye Mailing List](#)

[Yazar Hakkında Telif](#)

[Hakkı Bildirimi](#)

Telif Hakkı © 2019 Madison Faye

Cover: Kapakl v

Fotoğrafçılık: Wander Aguiar

Saplantılı alfa kahramanlar, buharlı-sıcak insta-aşk ve kirli bir zihinle romantizm mi arıyorsunuz? E-posta listeme katılın ve bu İKİ kindle eriten, çok satan buharlı kısıy  ücretsiz olarak alın!

Harika kitaplar. Sıcak fırsatlar. Sıfır spam.

www.madisonfayeromance.com/newsletter

T m katalog  g z atın, sadece Amazon'da ve Kindle Unlimited aboneliğinizle her zaman  CRETS Z!

BÖLÜM 1

IONA

"Seninle evleneceğim."

Kelimeler çalışma odasının karanlığında duman gibi asılı kalıyor, ter gibi tenime yapışıp kalıyor. Göğsümde bir hızlanma oluyor, nabzım içimde atarken kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor.

Seninle evleneceğim.

Karşımda oturan adam da benim gibi yarı gölgede, tek ışık ocakta çıtırdayarak yanan ateşten geliyor. Ama zifiri karanlıkta bile yüzünü tanıyabilirim. Tanıyabilirim çünkü az önce *benimle* evleneceğini söyleyen adam -soran değil, söyleyen- herhangi bir adam değil. Hayır, bu adam uygun olandan çok daha uzun süredir düşüncelerimin merkezinde olan kişi. Gerçi dürüst olmak gerekirse, kaç yaşında olursam olayım Lachlan McDougall hakkında düşündüklerimin *hiçbiri* uygun değildi.

Ve bu sadece "düşünceler" değildi. "Düşünceler" kulağa çok masum, çok anlamsız geliyor. Ama Lachlan hakkındaki "düşüncelerim" hiç de masum değildi.

...Düpedüz günahkârdılar. İffetsiz, kötü, pis düşünceler. Ve rüyalar. Ve fanteziler. *Yıllardır.*

Ateşin titrek ışığında mavi gözlerim onun kaba, sert, yontulmuş, yakışıklı yüzünde geziniyor. Bu bir savaşçının yüzü. Bir lordun yüzü. Dünyayı görmüş ve sırtında iblislerle eve dönmüş bir adamın yüzü. Gözlerim onunkilere kayıyor, bir saniye orada kalıyor ve o koyu kahverengilerde kayboluyor, sonra cesaretimi kaybedip bakışlarımı kaçırıyorum, bakışlarım dudaklarına düşüyor.

Tanrım, şu dudaklar.

Gözlerinin içine bakmaktan daha iyi değiller. O dudaklar içimde yanan ateşi, o beş basit kelimenin başlattığı ateşi söndürmek için çok az şey yapıyor.

Seninle evleneceğim.

İri eli uzanıyor, tuniği dirseklerine kadar kıvrılmış ve ön kolları dalgalanırken şarap sürahisini kavırıyor ve tam da baktığım dudaklara götürüyor. Bir yudum alıyor ve kadehi geri bırakıyor, dili dudaklarının üzerinde kısa bir süre geziniyor ve içime sıcak bir çarpıntı gönderiyor.

...Sanırım başım belada.

Lachlan'ın eli tekrar yukarı kalkıyor, parmakları şakağındaki kısa kesilmiş gümüşü saçlarını tarıyor. Boğazını temizliyor ve gözlerinin benimkilerde olduğunu biliyorum ama onlara tekrar bakmak için kendime güvenmiyorum. Sözleri, onunla ilgili sahip olduğum her bir kötü, günahkâr küçük fanteziyi hayata geçirirken değil. Dürüst olmak gerekirse, bu *çok* büyük bir sayı.

Fantezilerimde, yaşımın iki katından fazla olması önemli değil. En iyi arkadaşımın babası olması önemli değil. Bir zamanlar evli olması -Her ne kadar feshedilmiş olsa da, korkunç annemle. Geceleri, karanlıkta ve kötü düşüncelerimle baş başa kaldığımda, bunların hiçbirinin önemi yok.

...Ya da belki de tüm bunlar, ona bir pervane gibi çekilmemin *nedenidir*. Belki de Lachlan McDougall'ı arzulamakla ilgili yanlış olan her şey, onu arzulamamın *nedenidir*. Fantezinin sadece bu olması dışında. *Fantezi*. Mış gibi yapmak. Fantezi, o alevle gerçekten yanmak için geçemediğim çizgidir. Fantezi, her kötü arzumu skandal olmadan yaşamamı sağlar. Ya da yankıları olmadan. Ya da en iyi arkadaşımın gözündeki küçümseme olmadan.

Ama birdenbire, bu artık fantezi olmaktan

çıktı. "Ne?"

Kelime kuru, kavruk dudaklarımdan dökülüyor ve basit bir kelimeyi beceriksizce ağzımdan kaçırdığım için kızarak yutkunuyorum. Lachlan ince bir gülümsemeyle elindeki sürahiyi masanın üzerinden bana doğru itiyor ve içmem için başıyla işaret ediyor. Hızla içiyorum, ağır bir yudum alıyorum ve *onun* fincanından içtiğimi fark ediyorum, o dudakların tadına baktığı fincandan.

Hafifçe kekeliyorum, ama kendimi tutuyorum, bardağı geri koyuyorum ve yutkunuyorum.

"Tekrar denemek ister misin?" diye mırıldanıyor, derin, gürleyen baritonunda hafif bir neşe belirtisiyle.

Başımı

salladım

. "Ne?"

Lachlan gülümsüyor, o beyaz dişler parlıyor ve ben onun altında tamamen *erirken* o yakışıklı çene geri çekiliyor.

"Bunu senin üzerine yıktığım için özür dilerim," diyor huysuzca. "Ama daha fazla bekleyemezdi. Ben Darcy, annen."

Yüzümü buruşturuyorum.

Sizi dünyaya getiren kadından benim Darcy'den hoşlanmadığım kadar hoşlanmamanın günah olduğuna eminim. Ama o zaman, dünyaya getirdiğiniz çocuğu, onun beni sevmediği kadar sevmemek de muhtemelen günahıdır. Dürüst olmak gerekirse, gençken onun annem *olmadığını* hayal ederdim. Uzak diyarlarda bir yerlerde, Darcy'nin beni kaçırdığı nazik, tatlı bir kraliçe ya da prenses vardı. Çünkü Darcy gibi nefret dolu, yalancı, işbirlikçi bir iblisin annem olmasına imkân yoktu.

Ancak ne yazık ki dünya her zaman bir peri masalı değildir. Aslında, nadiren öyledir. Ve acı gerçek şu ki, ebeveynlerinizi seçemezsiniz. Babamı hiç tanımadım, Darcy de merhum Lord Campbell'dan nadiren bahsederdi. Lachlan'la evlendiğinde burası evim oldu, Lachlan'ın kızı Catriona benim hiç sahip olmadığım kız kardeşim oldu. Ve Lachlan da... şey, o hiç tanımadığım bir sıcaklıktı.

Dört ay önce, Catriona'nın Lord Callum Bruce ile olan düğününü mahvetmeye çalıştıktan sonra, Darcy ve onun yalanları ve arkadan bıçaklamaları sonunda affedilemez bir çizgiyi aştı. Ve *sonunda*, Lachlan ışığı gördü. Onu kalesinden, topraklarından ve hayatından sürgün etti ve evlilik iptal edildi. Bu olduğunda, bana ne olacağından emin değildim. Ne de olsa son birkaç yıldır yurt dışında yaşıyordum - Darcy tarafından kuzeniyle birlikte yaşaması için Paris'e gönderilmiştim. Ve şimdi o sürgün edilmişken ve Catriona kocası Callum'la yaşarken, tam olarak nereye gidecektim?

Anlaşıldığı üzere, hiçbir yerde. Lachlan *buranın* benim evim olduğunu ve istediğim sürece burayı böyle adlandırabileceğimi açıkça belirtti. Ve böylece, son dört aydır McDougall Kalesi'nde, kendimi bildim bileli her fantezimi ve ateşli rüyamı işgal eden adamla neredeyse tek başıma yaşıyorum.

Ve şimdi buradayız, onun çalışma odasındayız, o sözler hala havada asılı duruyor, sanki fantezilerim gerçek dünyada serbest kalmış gibi.

"Onun halkı, yani *senin* halkın," diye homurdanıyor Lachlan. "Onunla ilgili bir iddiada bulundular-" diye kaşlarını çatıyor. "*Sürgünü* uygun bir bildirim yapılmadan ya da..." bakışı daha da kararıyor. "Ya da uygun bir tazminat ödenmeden."

Kaşlarım havaya kalktı.

"*Para* mı istiyor?"

Biraz ürperdim. Darcy'nin huysuzluğu ve kabalığı Ama bu seferki daha derin. Belki de bize yıllarca ev sahipliği yapan insanlardan zorla para almak çok *yanlış*, özellikle de Lachlan *yıllarca* ondan kurtulmak için her türlü hakka sahipken.

"Öyle," diye homurdanıyor. "Büyükbaban Lord Campbell da öyle ve İskoçya'daki, İngiltere'deki ve Fransa'da yaşayan diğer Campbell ailelerinden birkaçını kendi amaçları için bir araya getirmeyi başardılar. Savaş istiyorlar, Iona."

Solgunlaşıyorum, ateşe bakarken başımı sallamak için dönüyorum. "Bu da beni seni neden buraya çağırdığıma getiriyor."

Sesi üzerimde gürlüyor ve aniden, o ilk beş kelime kafamın içinde alay ederken ürperiyorum.

Seninle evleneceğim.

"Seninle evlenmek istiyorum" değil, "istiyor *musun*" değil. Sadece

"Evleneceğim." Titriyorum.

Başka bir adam olsa kaba, hatta saldırgan olabilirdi. Ama Lachlan değil. O gözleri içimde alev alev yanarken değil. Onu düşünmenin bile vücuduma günahkâr bir sıcaklık getirmesiyle değil.

"Neden ben?" Gözlerine tekrar bakma şansını yakalayarak sessizce söylüyorum.

Büyük hata.

Gözleri gözlerime kilitlendiği anda bocalıyorum, kızarıyorum ve dudağımı ısıyorum, bakışlarımı korkusuzca ve dizlerimi titreten bir güçle tutuyor.

"Sen bir Campbell'sın," diyor sessizce, gözleri gözlerimin içine bakıyor. "Bu hepsini yatıştırmaz ama lanet olası bir savaşı durdurmaya yetecek kadarını yatıştıracığını biliyorum."

Başımı sallıyorum, ne söylediğinin sadece yarısı farkında, çünkü içimdeki kızaran kız hala o beş küçük kelimeye takılmış durumda.

"Bu sadece politika, Iona," diyor hoyratça, gözlerini hiç kırpmadan benimkilere diyor, ateş ışığı gözlerinde dans ediyor. "Ve tekrar söylüyorum, bunu senin üzerine yıktığım için özür dilerim ama zamanımız kalmadı ve tek seçeneğimiz bu."

Yine şarabına uzanıyorum, bu sefer bana sorulmadan ya da istemeden ve büyük bir yudum alırken yüzündeki gülümsemenin ipucunu görebiliyorum.

"Ne zaman?" Bir yudum daha almadan önce boğulmayı başarıyorum. "İki gün sonra."

Dudaklarımdan şarap fişkırıyor ve utanç yüzümde çiçek açıyor. hemen özür diler ve masayı lekeleyecek bir şey arar.

"Bırak onu," diyor Lachlan nazikçe, sadece sesinin gücü beni durduruyor ve omurgama bir ürperti gönderiyor. Tuniğinin göğsünden bir bez koparıyor. Masaya uzanırken masayı görmezden geliyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan ağızımdaki şarabı ustalıkla siliyor. Parmak eklemi dudağıma değiyor ve sandalyesine geri çekilmeden önce içimde bir heyecan daha parlıyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor, ellerini önünde birleştirirken bir kez daha bakışlarımı tutuyor.

"İki gün, Iona," diye sessizce homurdanıyor. "İki gün içinde evlenmiş olacağız ve sen de-"

Benim, diye düşünüyorum kafamın içinde, bunu yaparken de şiddetle kızarıyorum.

"-gelinim," diye bitiriyor Lachlan, bariton sesi karanlığa karışıyor. "İki gün," diye fısıldıyorum, kalın kalın yutkunarak.

İki gün içinde, kafamda yüzlerce kez evlendiğim adamla evlenmiş olacağım.
Rüyalarımda beni bu sayının on katı kadar yatağa atan adamla.

Benim yaşımın iki katı. En iyi arkadaşımın babası. Benim *kocam*.

...Başım çok büyük belada.

BÖLÜM 2

LACHLAN

BU YANLIŞ.

Ayağa kalkıp selam vererek çalışma odamdan ayrılırken gözlerim onun üzerinde dans ediyor. Ve hala bakışlarım onu kapıya kadar takip ediyor, arkasından kapattıktan sonra bile uzun süre kapıya bakıyor.

Görünüşte bu basit ve bana kalırsa bir soruna getirilen *zarif* bir çözüm. Aynı zamanda Campbell'ları biraz küçümsemesi de pastanın üzerindeki krema. Ama yine de bunların hepsi yüzeysel. Tüm bunların siyasi bir hamle olduğunu söylemek kolay olurdu ama bu tamamen doğru değil. Evet, topraklarımın istikrara ihtiyacı var ve tarih birçok kez göstermiştir ki evli olmayan bir lordun toprakları yönetmesi istikrarsızlık doğurur. Bu, bağlılık ya da kararlılık eksikliği anlamına gelir. Kendi evini yönetemediğini ima eder ki bu da topraklarını, evli olmamasını sancağını düşürmek için bir silah olarak kullanacak muhaliflere ve ayak takımına açar.

Ve tabii ki, Iona'ya söylediklerim doğru. Campbell'lar savaş için yaygara koparıyor, en başta da Darcy ve zehirli babası Lord Miller Campbell. Darcy'nin bir zampara olduğu kesin, ama babası daha da kötü olabilir - bir zamanlar şatosunu ziyaret eden bir düzine başka lord için verilen akşam yemeği ziyafetinin tamamını zehirlemeye çalışan, küçümsemiş, yarı kırılmış bir lord, hepsi de topraklarını almak için korkunç bir şekilde düşünülmüş bir girişimde bulundu. Başarısız olmuş, toprakları, parası ve unvanları elinden alınmış ve o zamandan beri dışlanmıştı.

Yıllar önce Darcy ile evlenmem onun hak etmediği bir lütuftu ve benim de hak etmediğim bir lanetti.

O hamle, bunun aksine, tamamen siyasi bir *hamleydi*. Halkım, o yıl gelecek kış için yetiştirilen *tüm* mahsulleri yok eden yıkıcı bir veba salgınına maruz kalmıştı. Diğer lordlardan gelen yiyeceklerin parasını kendi kesemden ödemiştin ve bunu yapmaktan da mutluydum. Ama sonra, başka bir

İlahi bir darbe, kötü şans ya da adına ne dersanız deyin, aynı yılın kışı çok sert geçmiş, buz ve dolu sancağım altındaki neredeyse tüm kasaba ve köyleri yerle bir etmişti. Yine kasalarım açıldı ve yeniden inşa için memnuniyetle ödeme yaptım.

Bahar, zayıflamış halimizle topraklarımı almaya gelen başka bir lordun haberini getirdiğinde, aniden Lord Campbell tam anlamıyla reddedemeyeceğim bir teklifle oradaydı: Darcy'siyle evlenin ve ihtiyaçlarım için hem para hem de silahlı adam sağlayacaktı.

Ve ben de *onunla* evlendim; o, hayatımda duyduğum en sefil, en kindar, en kötü huylu kadındı. Mucizevi bir şekilde, düğünden sadece birkaç gün sonra, uzaklardaki savaşçı lord gürültüsünü kesti ve askerlerini geri çağırdı. Ve bir mil öteden tahmin etmem gereken bir hamleyle Lord Campbell aniden ne altın ne de adam tedarik edemez hale geldi. Adamlara artık ihtiyacım yoktu elbette, gerçi savaş gümbürtülerinin zaten onun tarafından yaratıldığından şüpheleniyordum ve hala da şüpheleniyorum. O noktada altını böyle bir adamdan bile *istemedim*. İdare ettik ve yavaş ama emin adımlarla kasalarım yeniden doldu.

Ama Darcy *yıllarca* benim "karım" olarak kaldı.

Söylemeye gerek yok, evliliğimizi asla tamamlamadık. Neredeyse on yıl boyunca *bir kez bile* koridorlarımda gizlenmedi. Ayrı odalarda kaldık. Farklı masalarda yemek yedik. Tanrı aşkına, nadiren aynı odada bulunuyorduk. O kadınla yaşamak karanlık bir rüyada yaşamak gibiydi. Onunla birlikte gelen küçük bir merhamet dışında.

Iona.

Daha önce hiç konuşmadığı ve benim adını bile duymadığım bir adamla yaptığı evlilikten olan kızı. Iona benim Catriona'mın hiç sahip olmadığı kız kardeşi ve şatomun koridorlarının çok uzun zamandır görmediği bir neşe oldu. Parlak, çekici, yaramaz ve kahkaha dolu.

Ve sonra, büyüdü.

Tanrım, ne kadar da büyümüş.

Sanki bir gecede olmuş gibiydi. Bir gün beni güldüren ve gülümseten bir kızdı, başka bir şey değildi. Ve ertesi gün, o bir

Bir kadın, bakışlarımı güneş gibi tutan bir kadın. Ve birden kör oldum.

İşte bu yüzden, ne kadar gerekli olursa olsun, tüm bunlar *yanlıştır*. Bu yüzden bunun sadece siyasi bir hamle olmadığını çok iyi biliyorum. Ve bu sadece insanların benim yaşımda onun yaşımda bir kızla evlenmem ya da Campbell ismi ve Darcy ile olan geçmişim hakkında söyleyebilecekleri yüzünden yanlış değil. Hayır, bu Iona'nın bana *yaptıkları* yüzünden yanlış.

Bana ne hissettirdiğini.

Yanlış çünkü onun aniden bir kadın olduğu o günden beri gözlerim olması gerekenden daha uzun süre onu izledi. Olmam gerekenden daha uzun süre onu izledim. Nabzım onunla olması gerekenden daha hızlı atmaya başladı. Ve yıllarca rüyalarım onunla *doldu*, onun tarafından tüketildi.

Bu yanlış çünkü Iona Campbell beni *sertleştiriyor*.

Eski sevgilimin kızı. Kızımın en iyi arkadaşı. Ve şimdi, o benim gelinim olacak.

Yasak bir gelin ve hepsi benim.

BÖLÜM 3

IONA

UYANDIĞIMDA, bir an için her şeyin bir rüya olup olmadığını merak ediyorum - Lachlan McDougall'ın da dahil olduğu *uzun* ve hikâyeli bir rüya tarihinde bir tane daha. Kesinlikle, her zamanki tamamen cinsel günahlardan bir değişiklik, ama yine de, daha az değil, bir rüya, değil mi?

Yanlış.

Dün gecenin ne kadar gerçek olduğunu anlamak için sadece bir an uyanık olmak yetiyor ve battanileri çeneme kadar çekerken tüm ağırlığı üzerime çöküyor. Lachlan McDougall bana karısı olmamı teklif etti. Hayır, istemedi. *Söyledi*. Karısı olacağımı *söyledi*. Karar verdi. Ve bir şekilde, bu daha yanlış olsa bile, tenimde cızırdıyor, yorganın altında kalçalarımı sıkıca birbirine kenetlememe neden oluyor. Yatağımda kıvranıyorum, günah olduğunu bildiğim yerlerimdeki sıcaklık beni ürpertiyor.

Yine de bu düşüncelerden sıyrılıp kalkıyorum ve gün için giyiniyorum. Odamın duvarlarından birine dayalı büyük aynada kendime bakarken titriyorum.

Gerginim.

Bu dört duvarı terk edip, buranın kalesi olduğu ve *kocam* olacak adamla yüzleşeceğim için gerginim. Ve yakında. Neden bu kadar gergin olduğumu tam olarak bilmiyorum. Ne de olsa Lachlan'ı on yıldır tanıyorum. Onunla ilgili gece fantezilerimin pençesindeyken bile burada yaşadım, ertesi gün kahvaltı masasında oturup ona gülümsediğimde yanaklarımda karıncalanmadan başka bir şey olmadı.

Ama bir şekilde işler değişti. Her nasılsa, Lachlan'ın fantezileri ile onun gerçeğini birbirinden ayırma yeteneğim parçalandı. Belki de buradan uzakta, Paris'te geçirdiğim zaman yüzündendir. Ya da tabii ki bana evlenme teklif etmesi, hayır, benimle evleneceğini *söylemesi* de olabilir. Ya da belki de

bana bakışı değişti. Ufak bir değişiklikti ve dün gece konuştuğumuzda bunu sakladı ama gözlerinde *bir şey* vardı. Daha önce hiç görmediğim bir şey. Aynı anda hem ilgimi çeken, hem skandal yaratan, hem de beni heyecanlandıran bir şey.

Yemek ve sıcak çay için guruldayan bir mideyle nihayet nefes alıyorum, kendimi toparlıyorum ve odamdan ıkıyorum. Neredeyse parmak ularımda büyük salona, Lachlan'ın sabahın bu saatinde her zaman kalenin batı manzaralarına bakan büyük pencerelerin yanında kahvaltısını ve çayını içtiği yere iniyorum. Ama içeri girdiğimde, maiyetindeki adamların tek başlarına beklediğini ve ben içeri girerken bana nazikçe başlarını salladıklarını görüyorum.

"ay ve kahvaltı, leydim?"

Başımı sallıyorum, gözlerim Lachlan'ın genellikle oturduğu yere sabitlenince kaşlarımı hafifçe atıyorum.

"Lord McDougall nerede?"

Adam gülümsüyor. "Ah, lordum şu anda bir av gezisine çıkmaya karar verdi ve son bira aydır olduğu gibi kahvaltıda size katılamayacağını bildirmekten üzüntü duyuyor."

Dudağımı iğniyorum, kaşlarım çatılıyor ve tekrar başımı sallayarak pencere kenarındaki kahvaltı masasına oturuyorum. Adam bana dumanı tüten çay ve bir tabak yemek getirdiğinde gülümsüyorum ama daha bir yudum ya da bir ısırık bile alamadan bir ses beni ürkütüyor. Hızla başımı kaldırıyorum, tam zamanında batı kapısının açıldığını ve altı at ile bir avuç köpeğin kırlara doğru koştuğunu görüyorum. Ve orada, en nde, gece yarısı siyahı destrierini kaldıran Lachlan.

İimi hınzırca bir ürperti kaplıyor ve drtnala uzaklaşmalarını izlerken kalın bir şekilde yutkunuyorum.

"Lord McDougall akşam yemeği için bu akşam dönecek. İhtiyacınız olan başka bir şey var mı leydim?"

Adama zayıfça gülümseyip başımı sallıyorum. "Hayır, teşekkür ederim."

Sessizce oturup kahvaltımı ve çayımı bitirdikten sonra gnme devam ediyorum. Ve dürüst olmak gerekirse, bu günlerde "gnmn" büyük bir kısmı yapacak bir şeyler bulmakla geçiyor. Catriona'nın evlenip Callum'la yaşamaya başlaması ve

Paris'e dönmek yerine burada kaldığım için biraz durgunluk yaşadım. Okuyorum, hem de çok. Lachlan'ın kitaplarla dolu büyük bir kütüphanesi var. Gezintiye çıkıyorum. Arkadaşlarıma mektuplar yazıyorum. Ama çoğu zaman hayatımda bundan sonra ne olacağını merak ediyorum.

Bugün kendimi kütüphanede, macera ve romantizm kitaplarını karıştırırken buldum. İskoç havasındaki soğuğa rağmen öğleden sonraya doğru güneş açıyor, ben de dışarıda yürüyüşe çıkıyorum. Kalenin bahçıvanlarından Bayan Lorning gözüme çarpıyor ve onunla oturmak için yolumu değiştirirken gülümsüyorum. Sonunda dizlerimin üzerine çökmüş, eteklerimi yukarı çekmiş, akşam yemeği için topraktan havuç çıkarmasına yardım ediyorum.

Ama tüm bu süre boyunca aklımda tek bir şey vardı ve o da sebze değildi.

Lachlan tabii ki. Lachlan ve teklifinin -her ne kadar "teklif edilen" bir şey olmasa da- ne anlama geldiğini merak ediyorum. Ama içten içe biliyorum ki bu konudaki kendi düşüncelerim sadece saçmalık. Sonuçta, Lachlan sadece iyi bir yönetici oluyor. Bunu yapıyor çünkü toprakları ve halkı için doğru olan bu. Benim aptalca fantezilerimi tatmin etmek için değil.

Öğle yemeğinde Bayan Lorning gülerek bana yeterince yardım ettiğimi söyledi, beni içeri soktu ve çamurlu dizlerime ve soğuk parmaklarıma kaşlarını kaldırdı.

"Git yıkan, yoksa Lord McDougall postumu alır."

Gözlerimi deviriyorum. Huysuz olmasına rağmen Lachlan, topraklarında ve kale duvarları içinde yaşayan insanlar tarafından kesinlikle çok seviliyor. Darcy'yi kovduktan sonra daha da çok. Ama yine de üşüdüm ve hızlıca bir fincan çay aldıktan sonra elimi yüzümü yıkamak için oturma odasına doğru merdivenlerden yukarı çıkıyorum.

Ama koridordaki ayrıma geldiğimde -sol taraf beni kendi odama, sağ taraf ise bir kat daha merdiven çıkarak Lachlan'ın odasına götürüyor- duraksıyorum. Benim odamda banyo ve tuvalet var ama *Lachlan'ınki*...

Sırıtiyorum, dudağımı ısıriyorum.

Lachlan'ınki tam anlamıyla çökmüş durumda, o kadar ki Cat ve ben küçükken onun banyosunda yıkanmak için ısrar ederdik. Sonra da gizlice girip kullanırdık zaten. Demek istediğim, banyoya rahatlıkla

Kendi banyom için ılık su getiriyorum ama Lachlan'ınki bambaşka bir şey. Bir mühendislik harikası.

Lachlan'ın ana banyosuna, bir kuyu için bulabileceğiniz gibi bir pompa taktırmış. Gıcırıyor olsa da pompa, kalenin altındaki sarnıçlardan, mutfaktan ve kendi ocağından gelen bakanın tam karşısında duran metal borulara kadar su çekiyor. Bu da yavaş da olsa, dumanı tüten sıcak suyu çekiçle dövülmüş büyük metal küvete elle pompalayabileceğiniz anlamına geliyor.

...Cat ve benim neden bu kadar çok sevdiğimizi anlayabilirsiniz.

Yıllardır kullanmamıştım, özellikle de McDougall Kalesi'ne döndüğümünden beri. Ama Lachlan akşam yemeğine kadar yokken? Kendi kendime gülümsüyorum.

Ne zararı var ki?

Vücudumu küvetteki buharlı suya batırırken sessizce inliyorum. Kıçımı dibe yasladığımda dudaklarımdan kısık bir inilti çıkıyor, uzun sarı saçlarım başımın üstünde yığılmış halde arkama yaslanırken su göğüslerimin hemen üzerine kadar geliyor.

İşte burası cennet.

Darcy beni son birkaç yıldır Paris'e sürgün ettiğinde orada birlikte kaldığım ikinci kuzenim Mary'nin küveti oldukça güzeldi. Ama bunun? Bu tamamen başka bir şey. Gözlerimi kapatıyorum, düşüncelerim Fransa'ya geri dönüyor. Orası yeterince güzeldi, ama Mary bir Darcy olmasa da, o da tam olarak sıcak ve bulanık değildi. Ve aslında, çoğunlukla İskoçya'yı özliyordum. Cat'in düğünü için buraya döndüğümde bunu daha iyi anladım ve ondan sonra, Darcy olayı patlamadan önce bile, geri dönmeyeceğimi biliyordum.

Ve şimdi hayalini kurarak büyüdüğün adamla evleniyorsun.

Kızarıyorum, buharlı suyun içinde biraz daha alçalıyorum. Ellerim göğüslerimi buluyor, gözlerimi kapatırken parmaklarım tenimle alay ediyor. Nabzım hızlanıyor ve kaçak banyomu alıp *gitmem* gerektiğini biliyorum ama elimde değil. Burada, *onun* banyosundayken olmaz. *Onun* alanında.

Ellerim önce karnımı, sonra kalçalarımı okşayarak aşağıya doğru iniyor, bacaklarım hafifçe aralanırken nabzım gittikçe hızlanıyor. Nefesim hızlanıyor, kalbim hızla çarpıyor ve tam kendimi bırakmak için suyun sıcaklığına geri gömülüydüm ki aniden kapı çarparak açılıyor.

Çıglık atıyorum, oturur pozisyona geçiyorum, kollarım çıplak göğüslerimi sararken bacaklarımı birbirine çarpıyorum ve gözlerim *Lachlan'ın*kilerle kilitlenmek için dönüyor.

Aman Tanrım.

Yüzünde bir vahşet var, gözleri vahşi ve çenesi sıkıca kenetlenmiş. Kapının pervazında donup kalıyor, bakışları üzerimde gezinirken bir eli beyaz parmak eklemleriyle mandalı kavırıyor. Pompadan küvete damlayan küçük su sesi dışında oda sessiz. Kollarım geriliyor, üzerimi örterken bedenim hararetle titriyor. Ama yine de onun önünde *çırılçıplaktım*. Tamamen çıplak ve tamamen onun merhametine kalmış durumdayım ve dürüst olmam gerekirse, Lachlan McDougall'ın önünde bu kadar açıkta ve bu kadar... *çıplak* olmanın verdiği heyecan nefesimi kesiyor ve tenim sıvı ateş gibi karıncalanıyor.

"Ben-" diye kısık sesim sessizliği bozuyor. "Ben... Akşam yemeğine kadar dışarıda olursun sanmıştım."

Lachlan'ın çenesi seğiriyor, gözleri içimde bir delik açıyor. Sessiz, sadece beni *izliyor*.

"Burada ne yapıyorsun Iona?" diye gürlüyor sonunda, bariton sesiyle durgun küvet suyunun yüzeyinde dalgalanmalar yaratıyor.

"Burada su ılık," diyorum usulca, gözlerim kocaman, şaşkınlık ve belki biraz da korkuyla ona bakıyorum. Gözleri aşağıya kaymadan önce benimkileri tutuyor ve tekrar gözlerime kaymadan önce bakışlarının üzerimde dolaştığını hissettiğimde ürperiyorum. Küvetin yanındaki duvara ve bir kancada asılı duran büyük, kalın bornoza başıyla işaret ediyor.

"Bunu kullan."

Yüzüm kızarıyor, o dönerken dudağımı ısıırıyorum. Dönüyor ama gitmiyor. Yutkunuyorum, küvette yavaşça dururken kalbim hızla çarpıyor, ellerimle kendimi örterken vücuduma su damlıyor. Hala bana doğru dönmese de ondan uzak duruyorum. Ve elimin hızlı bir hareketiyle bornozu kapıp

kancadan. Hızlıca küvetten çıkıyorum ve üzerime geçirip çıplak, sıcak vücuduma sıkıca sarıyorum.

"Tamam," diyorum usulca.

Lachlan boğazını temizliyor, yüzünü hâlâ bana dönmüş durumda. "Ben... Ben iyiyim."

Döndüğünde alçak bir hırıltı duyduğuma yemin edebilirim, gözleri üzerimde geziniyor ve sanki cübbenin içini görüyormuş gibi çenesi geriliyor. Titrek bir nefes alıp onunla yüzleşirken boğazımdaki yumruyu ve yüzümdeki sıcaklığı yutarak sessizce titriyorum.

"Bu şatonun Leydisi olduğunuzda bu küveti kullanabileceğinizi sanıyorum," diye homurdanıyor, dudaklarında hafif bir gülümseme beliriyor. "Ya da kendi banyoma ihtiyacım olduğunda kullanmak üzere kendi pompanı kendi küvetine taktırabilirsin."

Gülümsüyor ve bu nazık, masum bir gülümseme. Ama gözlerinde, dün gece gördüğüm ve az önce içeri dalıp beni gördüğünde yine gördüğüm aynı ateş kıvılcımını görebiliyorum. Lachlan kenara çekiliyor, sanki özel odasından çıkmamı istercesine başıyla kapıyı işaret ediyor. Başımı sallarken yüzüm kızarıyor, kapıya doğru koşarken elbiselerimi sıkıca kavrayıp bornozuma sarılıyorum.

Ve neredeyse dışarıdayım - neredeyse, koca aptal ağzım açılmaya karar vermeden önce.

"Sanırım karın olduğumda, sen küveti kullanmak istediğinde oradan ayrılmak *zorunda* kalmayacağım."

Bekle, ne?

Ağzım yüzümdeki sıcaklıkla aynı hızda kapanıyor ve kapıdan dışarı fırlıyorum ama yeterince hızlı değil. Lachlan'ın güçlü elinin dışarı fırlayıp bileğimi kavradığını ve beni geri çektiğini hissettiğimde nefesim kesiliyor. Vücudum titriyor, kalbim boğazıma fırlarken nabzım hızla atıyor.

Lachlan beni geri çekiyor ve aniden, beni döndürüp bana doğru hareket ettirdiğinde daha yüksek sesle nefes alıyorum. Beni kapıya doğru itiyor, bir elini başımın yanında kapıya dayıyor, diğer eliyle de bileğimi sıkıca kavıyor.

"Iona..." diye homurdanıyor alçak sesle, gözlerindeki o kıvılcım kükreyen bir ateş gibi parlıyor. "BEN-" Kekeliyorum. "Ben sadece-"

"Ne demek istediğini biliyorum," diyor sessizce, sesi alçak ve çenesi sıkılmış. O alev alev yanan gözleri üzerime düşüyor, içimi ürpertiyor ve Tanrı yardımcım olsun, gözlerini tekrar benimkilere dikmeden önce sanki her şeyimi görüyormuş gibi sıcak bakışlarının üzerimde gezindiğini hissettiğimde küçük bir iniltiyi ısırmama neden oluyor.

Ve sonra, *sessizlik* -kalbimin kulaklarımda çarpması dışında *sessizlik*.

"Gitmelisin," diye homurdanıyor sonunda sessizce, gözleri ateşle parlıyor, burun delikleri açılıyor ve çenesi gıcırıyor.

"Küvetinizi kullandığım için özür dilerim," diye fısıldıyorum

neredeyse nefes nefese. "Sorun değil."

Aniden benden uzaklaştı, elleri bileğimden çekildi ve Gözleri benden başka her yere bakıyor. Kalın kalın yutkunuyor, geniş göğsü nefesiyle birlikte inip kalkıyor.

"Lachlan-"

"Git, Iona," diye homurdanıyor, geri adım atıyor, bir eliyle kapıya doğru işaret ederken hâlâ benden uzağa bakıyor. Ve dışarı çıkıyorum, kalbim hızla *çarpmıyor*, tenim karıncalanıyor ve uyluklarımın arasında sıcaklık titreşiyor.

BÖLÜM 4

LACHLAN

Kulaklarımda bir çınlama ve damarlarımda gök gürültüsü var. O odadan çıkmadan önce bile böyleydi. Buraya adım attığım ve onu gördüğüm anda da vardı.

Hepsine.

İnliyorum, çenem gıcırıyor ve o gittikten sonra uzun süre kapıya bakarken ellerim iki yanımda yumruk oluyor. Çınlama daha da yükseliyor, gök gürültüsü daha da sertleşiyor ve içimde bastırmak için elimden gelen her şeyi yaptığım kıvılcım kükreyen bir ateşe dönüşüyor.

Bu *hiç* iyi *değil*.

Kendime tekrar bunların hepsinin politika olduğunu söylemek istiyorum ama yalan, bahaneler bulabileceğimden bile daha hızlı çözülüyor. Peki ya şimdi? *Bundan* sonra. Dudaklarımdan hırıltılar yükseliyor, dişlerim kamaşıyor ve bedenim çiğ, evcilleşmemiş bir *arzuyla* titriyor. Onun o küvette çıplak bir şekilde sırtüstü uzanmış görüntüsü kanımı ateş gibi yakıyor ve sikim eteğimin altında çelik gibi kalınlaşıyor. Bu çok yanlış, akla gelebilecek her nedenle çok ama çok yanlış. Ve yine de, ruhuma kazınan bu görüntüyü bir şekilde unutmam gerektiğini kendime ne kadar söylersem, o kadar derinlere kazınıyor.

Parıldayan su, altındaki hazineleri zar zor gizliyordu. Su damlacıkları, banyodaki loş ışıktaki parıldayan esnek teninde çiy gibi süzülüyordu. Dizlerini altına çekmiş ve kollarıyla çıplak, dolgun göğüslerini örtmüştü.

Onu istiyorum.

Arzu beni bir fırtına gibi vuruyor, son kararlılığımı da parçalıyor ve irademin son parçalarını da içimden söküp atıyor. *Çok* uzun zamandır bir kadınla birlikte olmamıştım, Darcy'den bile çok önce. Ama hepsi bu değil. En azından hepsi bu değil. Ben bu toprakların *Lorduyum*. Sağlığım yerinde,

İyi bir boy, iyi bir vücut ve yarı yaşımdaki bir erkeğin gücüne sahibim. Servetim, topraklarım ve unvanlarım var ve inanın bana, bu uzun yıllar boyunca bir kadının dokunuşunu hissetmemiş olmam, diyelim ki *tekliflerin* eksikliğinden değil. Ama ne kadar zehirli bir evlilik olursa olsun, Darcy ile bir evlilikti ve ben buna saygı duydum, gerçi onun duymadığından eminim. Peki ya ondan sonra?

O gittikten sonra, belki de benim yerimde başka bir adam çıkıp tohumlarını çılgınca, ahlaksızca ve umursamazca ekerdi. Ama ben yapmazdım. Hayır, şövalyelikten ya da uygunluk duygusundan değil. Çünkü tam burada, şatomda saf, filtresiz, dizginlenmemiş bir *cazibe* oturuyordu.

Iona.

Dilediğim kişinin yatağına koşmadım çünkü dilediğim başka biri *yoktu*, istediğimin *o* olduğunu kendime asla itiraf etmek istemesem bile. Ama öyleydi ve bu gerçek, onu arkasına koyduğum duvardan tamamen kurtuldu. Ve şimdi orada, zihnimin tam önünde duruyor. O, uzak durmak için elimden gelen her şeyi yapmam gereken yasak meyve, ama bunun yerine?

Onun yerine gittim ve onu *gelinim* yapmak için planlar yaptım.

Homurdanıyorum, kanım kaynıyor, kaslarım sıkılıyor ve sikim sertçe *zonkluyor*, dönüyorum, hala dumanı tüten sıcak küvete doğru yürürken soyunuyorum. Sıcak suya batarken homurdanıyorum, sıcaklık avdan dolayı ağrıyan kaslarımı yatıştırıyor. Arkama yaslanıp gözlerimi kapattım ve az önce tam da bu noktada çıplak, küçük kıcıyla oturan, benim yarı yaşımdan küçük kızın günahkâr düşüncelerinden zihnimi arındırmaya çalıştım.

Nefes al, diye kendime emrediyorum, havayı içime çekiyorum ve onun kamarasına hışımla gitmeden, kapıyı tekmelemeden ve kıyafetlerini tatlı küçük bedeninden koparmadan önce kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum.

Nefes al, lanet olsun.

Ve nefes alıyorum, derin, uzun nefesler alıyorum, ta ki içimdeki kükreyen öfke yavaş yavaş yatışmaya başlayana kadar.

...Ve sonra, onu duydum.

Bu.

Ve ateşin üzerine atılan bir mum gibi, aniden alevler yeniden canlanıyor. Çünkü "o" daha önce duyduğum bir sesti - bir süre önce, kesinlikle duymamam gereken bir zamanda. Sanırım akustikle ya da kalenin inşa edilme şekliyle ilgili bir şey. Iona'nın odası benim banyo odamın bir kat altında ve yan tarafında. Ve bu sefer, daha önce olduğu gibi, *onu duyabiliyorum*.

Onu duyabiliyorum.

Yavaşça, hafifçe, ama hareketsiz kalırsam orada. Ve kulaklarım daha fazlası için zorlanırken ve aletim yavaşça kalınlaşmaya ve suyun altında yükselmeye başlarken kendimi *sakinleştiriyorum*. Çünkü duyduğum şey Iona'nın *inlemeleriydi*.

Nefes alışlar. "*Pant pant pant*" ve "*evet*" diye devam eden ritmik inlemeler. Dinlerken inliyorum, sikim çelik gibi kalınlaşıyor, şişmiş penisim suyun içinden çıkana kadar kabarıyor. Tekrar inliyorum, dişlerimi sıkıyorum ve bunun ne kadar günahkâr ve tamamen *yanlış* olduğunu *bilerek* günaha direnmeye çalışıyorum. Ama yine de duyabiliyorum, bir kez daha çok yumuşak inleme sesini ve nefes alarak kendime getirdiğim sakinlik ikiye bölünüyor.

Duyduğum sesler benim tatlı, masum küçük Iona'mın sesleri. kendi odasında kendini *tatmin* ediyordu.

O sıkı, esnek, mükemmel vücudu yatağının üzerinde dalgalanırken, bornozumu sonuna kadar açarken ve narin elleri tam anlamıyla hayalini kurduğum şeye dokunurken hayal ederek homurdanıyorum. Parmaklarının yumuşak pembe amcığını okşadığını hayal ediyorum, teni hala banyomdan sıcak. Ve aynen böyle, teslim oluyorum.

Bir elimi sikimin etrafına sararken homurdanıyorum ve yavaşça okşamaya başlıyorum. Başımı küvetin arkasına yasladığımda dudaklarımdan bir zevk iniltisi dökülüyor. Iona inlemeye devam ediyor, bu yumuşak kesik kesik küçük zevk çığlıkları ve ben de *tam olarak* onun sesine göre hareket ediyorum, kremsi kalçalarını birbirinden ayırıp şişman horozumu küçük amının derinliklerine kaydırığımı hayal ederken çığlıklarını vuruş vuruş eşleştiriyorum.

Sesi daha da yükseliyor ve daha da hızlanıyor, ben koca sikimi tekrar tekrar sıvazlayıp okşarken onun küçük kesik zevk çığlıkları duvarlardan banyo odama doğru mırıldanıyor. Bir an için ne düşündüğünü merak ediyorum. İçimdeki ego elbette *beni* söylemek istiyor - onu daha önce hiç görmediğim kadar çıplak ve çıplak gördüğümde aramızdaki kavurucu bakışmadan sonra

kendine dokunuyor. Ama biliyorum ki

Bu olamaz. Aklında *başka* bir erkek olduğu düşüncesi aklımdan geçerken dişlerimi göstererek homurdanıyorum. Belki de Paris'te tanıştığı o firfırlı küçük Fransız oğlanlardan biridir.

Öfkeyle, *sahiplenerek* hırlıyorum ve tam durup onun sesinden uzaklaşmak üzereyken bir ses duyuyorum.

"*Oh, Lachlan!*"

Zihnim kararıyor, ateş vücudumdaki her kası yakarken üzerime beyaz bir sıcaklık çöküyor. Elim daha hızlı ve daha hızlı hareket ediyor, horozum daha önce hiç olmadığı kadar büyük, daha şişmiş ve daha *sert* bir Zen durumuna giriyorum.

"*Lachlan!*"

Adım tekrar dudaklarından dökülüyor ve bunu nefes nefese bir çığlık takip ettiğinde, geldiğini anlıyorum.

Benim için geldi.

Homurdanıyorum, taşaklarım yukarı kalkıyor ve tepem kalınlaşıp şişkinleşiyor, sonra aniden onun peşinden kenardan aşağı düşüyorum. İnliyorum, kalın, beyaz, sıcak dölleri havaya fışkırıyor ve suyun yüzeyine ve elime sıçrayarak aşağı iniyor. Kükrüyorum, kendi zevkinin sesleri sessizliğe sürüklenene kadar okşamaya devam ediyorum, beni orada oturup nefes nefese, inleyerek ve *daha fazlasını isteyerek* bırakıyorum.

Daha fazlasına ihtiyacım var.

Daha fazlasını *almaya* hazırım.

BÖLÜM 5

LACHLAN

Akşam yemeğinde yokluğunu fark ettim ve nedenini biliyorum. Geri döndüğünden beri son birkaç aydır benimle yemek yerken sık sık oturduğu masanın karşısındaki yere kaşlarımı çatarak hızlıca yemek yiyorum. Ve tanrılar bundan keyif aldım. *Onun* tekrar burada olmasından keyif aldım, sadece onunla birlikte gelen çiğ şehvet ve yasak arzudan dolayı değil, sadece *ondan*. Sıcaklığı, zekası, güzelliği. Cazibesi ve zarafeti. Onun burada olması, çok uzun zamandır var olmayan bu kaleye yeniden hayat vermek gibi.

İşim bittiğinde kendime bir fincan bira daha dolduruyorum, hemen sonra gideceğim yeri düşününce bunun bir hata olabileceğini biliyorum. Aklımı başımda tutmalıyım. Aklımı bir arada tutmalı ve tutkularımı korumalıyım. Ama yine de çabucak içiyorum, aşçıya bana bir tabak yemek hazırlatırken içimdeki ateş yanıyor.

On dakika sonra kapısındaaydım, sertçe vuruyordum. "Evet?"

"İçeri girebilir miyim?"

Bir an sessizlik oldu ve mandal çekilip kapı açılmadan önce biraz hışırtı duyuldu. Ve orada, yüzünde bir sıcaklık ve gözlerinde bir ateşle önümde duran Iona.

Benim Iona'm.

Bu kez giyinik olduğu için yaşadığım hayal kırıklığı beni neredeyse eğlendiriyor. Sanki kapıya yine giyinik ya da banyo için *soyunmuş* olarak geleceğini mi düşünmüştüm? Üzerinde sade ama güzel yeşil bir kıyafet var; dolgun göğüslerinin kabarıklığına cazip bir şekilde oturan, neredeyse bir erkeği çıldırtmak ya da en azından bakakalmak için tasarlanmış dantelli bir korsaj. Etekleri de yeşil, etrafı saran türden ve o yer değiştirdiğinde

Bacağının kremesi tenine bir anlık bakış atınca hırıltıyı bastırmak gerekenden daha fazla zaman alıyor.

"Akşam yemeğine gelmedin," diyorum sessizce, gözlerim onunkilere dikilmiş, dalan yakasını ve genç göğsünün pürüzsüz, esnek tenini görme isteğimle savaşıyorum.

"Hayır, aç değildim."

Dudaklarımda bir sırtıma

beliriyor.

"Yani bunun daha önce banyo yapmamla bir ilgisi yok."

Yüzü kıpkırmızı kesiliyor, alt dudağı dişlerinin arasında sıkışıyor. Hızla başını sallıyor.

"Hayır, hayır lordum. Ben sadece..." yutkunuyor, gözlerimden kaçıyor. "Aç değildim."

Daha önce duyduklarımdan sonra mı? Hayır, genç kız. Bahse girerim, adımı inletirken o küçük amcığı boşaltarak iştahını açmışsındır.

Yine de sözlerimi kendime saklıyorum.

"Yemelisin," diyorum onun yerine, yemek tabağını uzatarak.

"Lordum, ben-"

"Ye, İona."

Dudaklarına bir gülümseme yayılırken tekrar kızarıyor ve tabağı alırken yüzündeki o güzellikle bana bakıyor.

"Sanırım yiyebilirim."

Onu odasına kadar takip edip kapıyı arkamdan kapatırken kıkırdıyorum. İona bana dönüp bakıyor, dudağı yine dişlerinin arasına sıkışmış ve yanakları hafifçe kızarmış bir halde, kamarasının kemerli pencerelerinden birinin yanındaki küçük masaya oturuyor. Ben de onu takip ediyorum, ona doğru ilerliyorum ve ona getirdiğim yemek tabağını kemirmeye başladığında karşısına oturuyorum. Ben konuşmadan önce bir dakika sessizce oturduk.

"Utanmana gerek yok."

İona anında kızarıyor, daha önce banyo odalarımın bahsettiğimi biliyor.

"Ben-ben değilim."

Sırıtıyorum. "Oh, tabii ki hayır. Erkekler seni her zaman banyo yaparken görüyorlar, değil mi?"

Gözleri benimkilere kayıyor, içlerinde nabzımı hızlandıran bir muziplik var.

"Belki de."

Bunu kayıtsızca, dudaklarında küçük bir sırıtış ve gözlerinde bir parıltıyla söylüyor. Çenem sıkıştı, bir anda içimde bir öfke, bir *sahiplenme* ateşi yandı.

Iona kıkırdıyor, sırıtışı bir gülümsemeye dönüşüyor.

"*Hayır* lordum," diye gülerek yemeğinden bir ısırık aldı. "Her neyse, oraya öylece girmemeliydim. Benim hatamdı."

"Öyleydi."

Bir kahkaha atıyor, anında tekrar kızarıyor ve ağızı yemekle doluyken kıkırdarken bir eliyle ağızını kapatıyor.

"Harika bir banyo, biliyorsun."

Omuz silkiyorum. "Biliyorum."

Iona sırıtıyor. "Biliyorsun, Cat ve ben eskiden-"

"Tamamen farkındayım," diye kıkırdıyorum. Çenesi

şaşkınlıkla düşüyor. "Bekle, gerçekten mi?"

"İki genç kızın banyo odalarına girdiğinin farkında mıydım? ve küvetimi mi kullanıyorsun? *Evet*, Iona. Bir erkek bunları fark edebilir." Bana gülümseme ve inançsızlık karışımı bir bakışla bakıyor. "Nasıl anladın?"

Derinden kıkırdıyorum, masanın öbür ucuna uzanıp bir parça kavrulmuş et koparıyorum.

tabağından havuç alıp ağızıma attım.

"Havaya sıkılan parfüm? Leğenimin yanında bırakılmış cilt kremi?" Kaşlarımı kaldırıyorum. "Kapının arkasına itilerek yere bırakılmış *iç çamaşırları*?"

Iona şiddetle kızarıyor. "*Eminim* o Cat'ti, ben değil."

"Elbette öyleydi," diyorum kuru bir ifadeyle, ona sırtarak. "Darcy onu kullanmayı seviyor olmalı."

Kaşlarımı çatıyorum. Birincisi, o cadının adından bahsederken Iona'nın arkadaşlığının tadını çıkarmak havayı bozuyor. Ama iki kişi için... gerçekten bilmiyor mu?

"Sen... Darcy ve benim ayrı odalar tuttuğumuzun farkındasın, değil mi?"

Iona yemeğine bakıyor, omuz silerken yavaşça çiğniyor. "Elbette, ama her zaman değil, değil mi?"

Homurdanıyorum. "*Her* zaman."

Başını kaldırıp kaşlarını çatarak bakıyor. "Çoğu zaman tamam, ama kesinlikle değil-"

"Her zaman," diye tekrarlıyorum, sesim düzgün. "Bir kez bile aynı kamarayı ya da banyo odasını paylaşmadık."

Iona yutkunuyor, dişlerini alt dudağının üzerinde gezdiriyor.

"Ama karı koca olarak siz..." kaşlarını çatarak yüzünü buruşturur ve güzel yüzünü sallar. "Bağışlayın, bu beni ilgilendirmez-"

"Öyle ama."

Tekrar başını sallar. "Lordum, gerçekten bilmeme gerek yok-" "Darcy ve ben hiçbir zaman aynı yatağı paylaşmadık, Iona."

Gözleri benimkilere kayıyor, yanaklarına pembe bir renk yayılıyor. "Ne?"

Omuz silkiyorum, sandalyeme geri otururken başımı sallıyorum. "Bir kez bile. Ve inanın bana, böyle bir arzum da hiç olmadı."

Başını bir kez daha sallarken kaşları çatılıyor. "Lordum, duymak istemiyorum-"

"Evet, biliyorsun."

Oda sessizleşir ve çatalını bırakır, elleri önündeki masanın üzerinde birbirine kenetlenir.

"Ve bilmelisin ki," diye homurdanıyorum. "Evliliğimiz için demiyorum-"

Öfkeyle kızarıyor.

"Evliliğimiz," diye devam ediyorum. "Geçmişle lekelenmemeli ve lekelenmeyecek. Iona, bu sayede evliliğimizi tamamen iptal ettirebildim. Evliliğimizi bir kez bile tamamlamadık ve ben bu konuda *oldukça* rahatım."

Aşağı bakıyor, dudağı yine dişlerinin arasına sıkışmış. Ama bu yeterli değil. ...Tatlı ağzından geçen küçük gülümsemeyi gözlerimden saklamaya yetmiyor.

"Ya sen?" Sırıtiyorum, ancak olası cevabı düşünürken içimde bir fırtına kopuyor.

"Peki ya ben?" Sessizce söylüyor.

"Sen Paris'te, o güzel *Fransız* oğlanlarla birlikte," diye homurdanıyorum.

Ne sorduğumu anlayınca yüzü kızardı, gözleri büyüdü. "Hayır!"

Bu kelime ağzından kaçıyor ve başını sallayıp yüzüne daha hafif bir gülümseme yerleştirirken sadece daha da kızarıyor.

"*Hayır* lordum," diye mırıldanıyor, yanakları kızarıyor. "Asla."

Yukarı bakıyor ve gözlerimiz buluştuğunda aramızda bir alev parlıyor.

"*Asla*," diyor Iona sessizce. "Çünkü..." başını sallıyor ve başka tarafa bakıyor. "Anlat bana," diye hırslıyorum.

Sıkı dudaklarının arasından gülümsüyor, bana bakarken gözleri parlıyor.

"Çünkü burada..." diye inliyor, yüzünü ellerinin arasına gömerken kıpkırmızı kesiliyor.

Havayı yumuşatmaya çalışarak

kıkırdıyorum. "Ahh, burada bir çocuk var, öyle mi?"

Yutkunuyor, gözleri başka tarafa bakmadan önce hızla benimkilere kayarken hâlâ kızarıyor.

"Hayır."

Sessiz ve bana bir kez daha bakma şansı yakaladığında, bakışlarını kendi bakışlarımla tutuyorum ve hafifçe kıpırdanışını izliyorum.

"Erkek değil lordum," diyor sessizce. Çok, çok sessizce.

Nabzım hızla atıyor, bakışlarımız kilitlendiğinde gözlerime bir sıcaklık yayılıyor. Tam olarak neyin değiştiğini bilmiyorum ama bir şeyler değişiyor. Odadaki hava biraz daha ısınıyor ve kalınlaşıyor. Duvarlar yakınlaşıyor gibi. Teninin tatlı çiçek kokusu duyularıma nüfuz ediyor ve gözlerim dudaklarının yumuşak kıvrımını, çenesini, boynunu ve oradaki sıklıkta gümbürdeyen nabzı takip ediyor.

"Erkek değil," diye homurdanıyorum.

Başını sallayarak yutkunuyor.

"Bir adam var lordum," diye fısıldıyor, gözleri benimkilere kilitlenmiş, alt dudağı titrerken sıcaklıkla dolu.

Boğazımdaki iniltiyi tutuyorum, hiçbir şey söylemiyorum. Hareket etmeye cesaret edemiyorum.

Iona'nın göğsü nefesiyle birlikte ağır bir şekilde inip kalkıyor ve sert bakışlarımı tutarken hızla gözlerini kırıştırıyor.

"Aklımdan hiç çıkaramadığım bir şey lordum," diyor sessizce. "Aklımdan hiç çıkaramadığım bir şey."

Ve aniden, sanki tanrıların kendisinden bir yudum cesaret almış gibi, eli masanın üzerinden kayıyor. Onun odasında ne aradığımın ani gerçekliği yüzüme çarptığında homurdanarak elimi geri çekiyorum. Çenem gergin ve gıcırdayarak, gözlerimi onunkilere dikiyorum.

"*Dikkatli* ol kızım," diye sessizce homurdanıyorum.

Iona yutkunuyor, yüzünde bir sıcaklık beliriyor.

"Dikkatli olmak istemiyorum," diye fısıldıyor. "Bana evlenme teklif ettiniz lordum. Ve daha önce, banyoda-"

"Sana politik bir sebepten dolayı sordum," diye gürlüyorum, gözlerini gözlerimle tutarken damarlarımda ateş yanıyor. "*Bunu biliyorsun*, Iona. Başka ne düşünürsen düşün-"

Başını sallıyor, nefesi hızlı ve sık geliyor.

"Sadece siyasi nedenlerle mi? Hepsi bu mu?"

Çenem sertleşiyor, ağzım sıkı bir çizgi oluyor. Ve aniden, cesaret ondan taşıyor ve Iona gözleri masaya düşerken biraz sönüyor.

"Özür dilerim lordum, ne dediğimi bile bilmiyorum." Kaşlarını çatıyor, başını sallarken yere bakıyor. "Sanırım sadece yorgunum ve anlamaya çalışıyorum..." diye omuz silkiyor. "Evliliği, her şeyi."

Başımı sallıyorum, nabzım hâlâ kulaklarımda gümbür gümbür atıyor.

"Benimle oturmak zorunda değilsin," diyor sessizce, kalbimi burkan ve hafifçe kıran bir şekilde. "Gidebilirsin," diye fısıldıyor devam eden sessizliğimde.

Nefes alıp ayağa kalkıyorum, kapıya doğru iki adım attıktan sonra durup ona dönüyorum.

"Iona," diye sessizce homurdanıyorum.

Yukarı bakıyor, gülümserken bile gözlerinde hâlâ hüznün var.

"Bu düşünceleri aklından çıkar, genç kız," diyorum alçak sesle, bakışlarım onu yakarak.

"Lordum, ben-"

"Benim

yaptığım gibi."

Kelimeler ağzımdan çıkarken zaman duruyor. Titriyor ve anında anlıyorum ki

Sınırı geçtim. Daha önce havada bir şeylerin değiştiğini *söyleyebildiğim* o açıklanamaz an gibi, bu sefer de sadece *biliyorum*. Bir çizgiyi aştık, bir kapıdan geçtik. Ve anında, gözlerimiz kilitlendiğinde ve hem onun hem de benim arkamda ateş yandığında, geri dönüş olmadığını biliyorum.

"Lordum..."

Iona ayağa kalkıyor, yutkunuyor, dudağını ısırıp bana bakarken elbisesini düzeltiyor. Bana doğru bir adım atıyor - sanki bana doğru *süzülüyormuş* gibi hareket ediyor ve içimdeki ateşin tutuştuğunu hissedebiliyorum. Kaslarım sıkılaşıyor, nabzım hızlanıyor ve tanrılar bana yardım ediyor, sikim eteğimin altında kalınlaşmaya ve sertleşmeye başlıyor.

"*Kahretsin*, Iona," diye homurdanıyorum, sesimde bir uyarı tonu var. Bana doğru bir adım daha atıyor ve bu sefer iki elim de bileklerine gidiyor, sıkıca kavırıyor, sanki onu itmeye mi yoksa kendime doğru çekmeye mi çalıştığıma karar veremiyorum.

"Bu *doğru* değil, Iona," diye tıslıyorum, tek gördüğüm o olana kadar dünya etrafımda bulanıklaşıyor. "Daha çok gençsin."

"Artık çocuk değilim," diye fısıldıyor hararetle, yutkunuyor, yüzü pembeleşiyor ve gözleri alev alev yanıyor.

"Fark ettiğime *inan*," diye karşılık veriyorum.

Iona'nın dili dışarı fırlıyor, titrek bir nefes alırken dudaklarını ıslatıyor. "On dokuz yaşımdayım, biliyorsun."

Kırılğan bir kahkaha attım. "Evet, bir kadınsın o zaman, ha?"

"*Evet*." Lanet olası nabzının parmaklarımın altında, bileklerinin yumuşak derisinde attığını hissedebiliyorum ve sikim daha da sertleşiyor ve arzum her şeyi tüketiyor.

"Beni öyle görmüyor musun?" diye soruyor nazikçe, neredeyse gergin bir şekilde. "I..."

Gözlerimi kapatıyorum, dişlerimi sıkıyorum ama kırılacağımı şimdiden biliyorum. "*Yapamam*," diye inliyorum usulca.

"Neden olmasın?"

"Neden olmadığını biliyorsun."

Bir saniye sessiz kalıyor ve gözlerimi yavaşça açtığımda yere bakıyor, kaşları çatık.

"Çok özür dilerim," diyor sessizce. "Kendimi çok aptal hissediyorum, bu... Ne düşündüğümü bilmiyorum. Bunun politik nedenlerle olduğunu *biliyorum*. Beni istediğin için olmadığını biliyorum-"

"*Buna* mı inanıyorsun?" İnledim. Bileklerini sıkıca kavırıyorum, nefesini kesecek kadar sert. Savaş hâlâ kafamın içinde devam ediyor - onu uzaklaştır, yakınına çek. İt onu, yaklaş ona.

Ama başını kaldırdığında, o iri mavi gözler benimkilere kilitlendiğinde ve o şehvetli, *kadınsı* dudakların, dili onları ıslatırken hafifçe ayrıldığını gördüğümde, işimin bittiğini anlıyorum. O anda anlıyorum ki, bir Lord, bir hükümdar ve olabildiğince iyi bir adam olsam bile, yine de sadece bir *insanım*.

...Ve bir erkek onun gibi bir cazibeye ancak kırılmadan önce uzun süre direnebilir.

"Seni *istemediğimi* mi sanıyorsun?" diye hırlıyorum. Onu kendime doğru çekiyorum. Savaş kaybedildi.

Iona sessizce soluyor, nefesi hızla geliyor. Bir elimle uzanıyorum, parmak boğumlarım çenesine değiyor ve arzusun kükremesi kulaklarımda gök gürültüsüne dönüşürken başını yukarı kaldırıyorum.

"Seni *istemediğimi* mi sanıyorsun?"

İnledim. "Lordum, ben-"

"*Tek istediğim* sensin," diye tıslıyorum. Ve işte böyle, son tuğla da devriliyor ve ona karşı hissettiklerimi engellemek için inşa etmek için çok uğraştığım duvar yıkılıyor.

Ve kırıldım.

Çekiyorum ve tam içime düşüyor, elleri sert göğsüme inerken nefesi kesiliyor, çenesindeki parmaklarım çenesine kayıyor, nazıkçe ama sahiplenerek kavıyor, düşüşten önceki bu bir anın tadını çıkarıyor.

"*Sen*, genç kız," diye sessizce homurdanıyorum. "Sen benim istediğim her *şeysin*."

Dudaklarım onunkilere çarpıyor, ciğerlerindeki nefesi çalıyor ve onu içimde biriktirdiğim tutku ve ateşin her bir damlasıyla öperken kelimelerim ruhuna işliyor.

Ve sonra, onu öpmeye devam ettim.

Sert.

BÖLÜM 6

IONA

Beni öpüyor ve dudakları dudaklarıma değdiği anda sanki tüm dünya patlıyor. Onu öpmek *her şeyi* serbest bırakıyor. Sanki yılların birikimi, aptalca fanteziler ve nefes nefese kaldığım gece yarısı rüyaları, onu içimdeki her şeyle öperken ortaya dökülüyor. Sanki yıllardır kapalı tuttuğum kapının kilidi, içimde şişelediğim arzularımın ağırlığı altında sonunda pes ediyor.

Lachlan içime doğru *homurdanıyor*, açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi beni şiddetle öperek ağzıma sahip olurken beni inletiyor ve titretiyor. Beni geri ittiğinde nefesim kesiliyor, ikimiz de sırtım duvara çarpına kadar tökezliyoruz ve onun büyük, sert vücudu benimkine çarpıyor, ağzı benimkini yutarken beni orada sabitliyor.

Elleri bileklerimden kollarıma, oradan da vücuduma doğru kayıyor. Titriyorum, öpücüğün içinde inliyorum ve iri elleri gövdemden aşağı inerken aklımı kaçırıyorum, parmakları belime yerleşene kadar her tümsek ve kıvrımın üzerinde geziniyor. Tanrım, ona kıyasla çok küçüğüm ve o çok büyük ve o *eller* o kadar büyük ki beni çevrelerken neredeyse dokunuyorlar.

Daha yüksek sesle inliyorum, *daha fazlası* için bir dürtü ve Lachlan bunu açık bir kitap gibi okuyor. Dili benimkiyle dans ediyor, derin, erkeksi hırıltıları vücuduma ısı titreşimleri gönderiyor ve ayak parmaklarımdan kavrılmasına neden oluyor. Ellerinden biri aşağıya, arkama doğru kayıyor ve eteklerimin arasından kıcımlı kavrayıp sıkıca kavradığını hissettiğimde öpücüğün içinde inliyorum.

Lachlan bana sürtünüyor - hiçbir şey geri çekilmiyor ve hiçbir şey kısıtlanmıyor, sanki ağılından kurtulmuş bir hayvan gibi ve Tanrı yardımcım olsun, istediğim her şey bu. Elleri eteklerimi çekestiriyor, kalçasıyla açarken bacaklarımı yukarı doğru çekiyor. Hevesle inliyorum, kalçalarımı ona doğru yuvarlıyorum ve onu şiddetle öperken kesinlikle bu anın içinde boğuluyorum.

"Lordum-"

Bu daha fazlası için bir ılık, ama Lachlan aniden geri çekilmeden önce donup kalıyor. Kaşlarım çatılıyor ve onu tekrar dudaklarıma çekmeye çalışıyorum ama o direniyor, yüzünde bir çatışma ifadesi var.

"Durmalıyız," diye inlese de elleri üzerimde olduğu yerde kalıyor.

"Bence yapmamalıyız," diye fısıldıyorum, parmaklarım tuniğinin üzerinde kayıyor ve onu sıkıca kavıyor.

"Bu *yanlış*, Iona."

"O zaman neden bu kadar *iyi* hissediyorsun?" Sızlanıyorum.

Lachlan homurdanıyor ve aniden tekrar üzerime atılarak ağız benimkini tekrar ele geçirirken inlememe neden oluyor. Elleri tekrar belimi kavrarken dudakları aşağıya kayarak çene çizgimi öptüğünde nefesim kesiliyor. Boynumun hassas derisine doğru inerken haykırıyorum; ben ona karşı dalgalanırken ısıyor ve yalıyor, daha fazlasını istiyorum.

Daha fazlasına *ihtiyacım var*.

Kalçalarımın arasındaki kötücül, günahkâr sıcaklık nabız gibi atıyor ve zonkluyor ve Lachlan bana sürtünüp bacaklarımı onunkilerle açtığında, aniden hissettiğimde inliyorum.

Onu.

Her şeyini.

Eteğimin ve eteğinin arasından bana doğru bastıran o kalın, zonklayan, *sert* kısmını hissettiğimde, sanki içimdeki ateş daha da yüksek sesle ve daha şiddetli kükrüyor. Çünkü ilk kez bir *erkeğin* her parçasıyla *bana* baskı yaptığını hissediyorum.

Boynumu öperken bana sürtünüyor, *çok* büyük gibi hissettiren siki -her ne kadar karşılaştıracak bir şeyim olmasa da- tam amıma çarpıyor ve beni çılgına çeviriyor. Lachlan aniden dizlerinin üzerine çökmeden önce dudakları aşağıya iniyor, göğüslerimin kabarıklığını ısıyor ve emiyor.

Nefesim kesiliyor, elleri bacaklarımdan yukarı kayarken nabzım hızlanıyor, tüm dünyam etrafımda dönerken eteğimi tekrar yukarı itiyor.

"Lachlan-"

Yine de itmeye devam ediyor, beni örten ince, küçük jüpona ulaşana kadar eteğimi daha da yukarı kaldırıyor. Gözleri benimkilere kayıyor ve elleri eteğimin altından kayarak jüponumun kenarını kavrarken bakışlarımı tutuyor. Dizlerime kadar inene kadar eteğimin altından çekiştirerek aşağıya ve üzerimden sıyrıyor. Ve yavaşça, elleri tekrar bacaklarımdan yukarı kayıyor, eteğimi de onlarla birlikte yukarı itiyor.

Ve bu sefer, benim her şeyimi görecektir.

İri elleri eteklerimi belime kadar itiyor ve hava çıplak amıma çarptığında öfkeyle kızarıyorum. Ama Lachlan sadece bakışlarımı tutuyor, yüzü kalçalarımın arasındaki sıcaklıktan birkaç santim uzakta ama tam gözlerimin içine bakıyor. Çenesi geriliyor, yüzünde ateş kükrüyor ve neredeyse titrediğini görebiliyorum, sanki her şeyimi görmeden önce olabildiğince uzun süre kendini tutmaya çalışıyormuş gibi. Sanki anın tadını çıkarmaya çalışıyor.

Ve sonunda, çatlıyor ve gözleri amıma kayıyor.

...Ve hırlıyor.

Bu da vahşi, ilkel, vahşi bir hırıltı ve yemin ederim onun için bir şekilde daha da ıslanıyorum. Sıcak nefesini çıplak kalçalarımın hissettiğimde, küçük amcığım ihtiyaç ve arzuyla zonkluyor.

Ve sonra aniden, bir barajın yıkılması gibi, üzerimdeydi. Daha doğrusu, *ağzı* üzerimdeydi.

Çılgılık dudaklarımdan dökülüyor, nabzım fırlıyor ve tüm vücudum Ağzı amımı bulduğunda zevkten sarsılıyorum. Fransa'da erkeklerin kadınlarına bunu yaptığına dair hikayeler duymuştum ama bu beklediğim bir şey değildi ve bunun şoku ve kavurucu sıcaklığı beni sersemletiyor. Derinden inliyorum, dili dudaklarımın arasından yavaşça kayarken kalçalarım duvardan yuvarlanıyor ve ağzına doğru yaklaşıyor. O daha da yukarı çekerken inliyorum ve küçük yumruma çarptığında ve içimde kıvılcımlar çaktırdığında onun için eriyorum.

Elleri kalçalarımı sıkıca kavıyor, dili dudaklarımın arasına *girerken* beni hevesli ağzına doğru çekiyor. Zevkle inliyorum, nefes nefese kalıyorum ve hayallerimin erkeğine *bakarken* tüm vücudumun titrediğini hissediyorum, önümde diz çökmüş, ağzı en özelimde

yer. Ellerimi bırakıyorum... ilk başta çekingen bir şekilde, ama saçlarına kaydıklarında, Lachlan inliyor ve beni daha derin ve daha hızlı dillemeye başlıyor.

Zevkimin sesleri odamı dolduruyor, her santimimi yalarken derin, erkeksi iniltileriyle birlikte. Vücudum yüzüne karşı sallanıyor - hevesle, arzuyla, hedonistçe. Ama Lachlan, ben utanmadan yüzüne doğru eğildikçe beni daha da sert ve tutkulu bir şekilde yalıyor gibi görünüyor. Parmakları derimi kazıyor, dili ağrıyan klitorisimin etrafında dönmek için yukarı çıkıyor ve çok hızlı bir şekilde, tüm dünyanın etrafında erimeye başladığını hissedebiliyorum.

"*Tanrım*, Lachlan," diye inliyorum zevk beni o sınıra yaklaştırmaya başladığında. "Ne-"

"*Tadına* bakmak," diye homurdanıyor, uzaklaşıyor ve karanlık gözlerindeki saf şehvetle bana bakıyor. "Senin bildiğinden çok daha uzun zamandır tatmak için *can* attığım şeyin tadına bakıyorum, benim küçük baş belam."

Tekrar içeri girerken hırlıyor, dili klitorisimin etrafında tekrar tekrar dönerken dudağıma bir zevk çılgılığı getiriyor. Elleri kıcımı kavramak için kayıyor, beni daha hızlı ve daha sert dillerken beni ağzına doğru sıkıca çekiyor, ta ki tüm gerçekliğim bulanıklaşmaya başladığında daha yüksek sesle inleyene kadar. Bir elinin çekildiğini hissediyorum ve kıcıma keskin bir şaplakla geri döndüğünde, hiç bilmediğim bir ateş içimde çiçek açarken saf şehvetle haykırıyorum.

"*Tanrım...*"

Lachlan sadece içime doğru inliyor, eli kıcıma tekrar şaplak atarken dili klitorisime defalarca vuruyor, ta ki aniden onun için parçalanmak üzere olduğumu anlayana kadar.

"*Tanrım!*"

Kötücül dili beni çılgık çılgığa uçurumun kenarına iterken saf mutluluk, sıcaklık ve ışık ve doruk noktam içime çarptığında, orgazm boyunca beni dillerken onun adını haykırdığımın sadece belli belirsiz farkındayım. Nefes nefese kalana ve bacaklarım pes etmek üzere olana kadar yüzüne doğru eğiliyor, tekrar ve tekrar boşalıyorum.

Sonra ve ancak o zaman, sonunda dilini yavaşlattı ve bana son bir kez O çekilmeden önce klitorisime kadar *uzun*, yavaşça yalıyor. İnliyorum

Bana karşı hareket ettikçe ve beni öptüğünde, onu derinden öperken açlıkla tattığım dudaklarındaki kendi tatlı balımın tadını inkar etmek mümkün değil.

"Eğer bu yanılsza küçüğüm," diye inliyor sessizce, gözlerimizin birbirimize kilitlenmesine izin verecek kadar geri çekilerek. "O zaman asla haklı olmak istemiyorum."

Bu sefer ona saldıran benim, onu her şeyimle öperken dudaklarımı onunkilere de ğdiriyorum.

...Ve işte o zaman kapım çalındı.

Nefes nefese kalıyorum ve Lachlan benden bir adım geri atarak ayağa fırlıyor, karanlık gözleri ateşle parlıyor ve yanımdan geçip kapıya doğru fırlıyor.

"Leydi Iona?"

Nefesimi tutmaya ve kelimelerimi bulmaya çalışırken yutkunuyorum, yüzüm kıpkırmızı ve vücudum hala doruk noktamın artçı sarsıntılılarıyla titriyor.

"Evet?" Bir şekilde ciyaklamayı başarıyorum. Uzanıyorum, parmaklarım Lachlan'ınkilere dolanıyor ve gardını indirip tekrar içime girerken sırtıyor. Elleri tekrar kıcıma kayarken ve ağzı boynumu kemirmeye başladığında nefesimi tutuyorum.

"Evet, ne oldu?"

"Leydim," diyor adamın sesi kapıdan hafif boğuk bir şekilde. "Az önce geldi ama önce *size* haber vermemi istedi."

Kaşlarımı çatıyorum ve Lachlan'ın durduğunu hissedebiliyorum. "Kim var burada?"

"Leydi McDou-" adam aniden duruyor, ama yüzümdeki renk çoktan kayboluyor, çünkü kimi kastettiğini zaten biliyorum.

"Pardon leydim. Leydi Bruce demek istedim. Düğün için daha yeni geldi leydim."

Lachlan benden bir adım geri çekiliyor, zemin altımdan kayıp giderken ağzı sıkı sıkıya kapanıyor.

Kedi geldi. En iyi arkadaşım. Ve az önce babasının diline *geldim*.

BÖLÜM 7

IONA

Cat'in Bruce Şatosu'ndan çıktıktan sonra dinlendiği söylenen KÜTÜPHANENİN DIŞINDA DURAKLIYORUM. Nabzım hızla atıyor ve midemde bıçak gibi kıvrılan bir düğüm var. Bir yandan, az önce olanlar... şey, *inanılmaz* ve hayatımda hissettiğim ya da hayal ettiğim hiçbir şeye benzemiyor. Bir yandan, tam anlamıyla hayallerimin erkeği az önce *ağzını bana* dayadı.

Ama öte yandan? Diğer yandan, o adam en iyi arkadaşımın *babası*. Ve beni diliyle boşalttıktan beş dakika sonra, yüzümde bir gülümseme ve midemde bir bıçak kıvrımıyla ona merhaba demeye gitmek üzereyim.

Kafamı toparlamaya çalışarak son bir nefes alıyorum ve sonra odaya giriyorum. "Hey!"

Cat dönüp bana bakıyor ve elindeki kitabı bırakıp bana doğru koşuyor. Bana çarpıyor, kollarını bana doladığında kıkırdamama neden oluyor ve bir an için kalbimi yakan ihanetin korkunç hissini unutuyorum. Geri çekiliyor, iç çekip keskin bir kaşını kaldırmadan önce bana bakıp gülümsüyor.

"Yani."

Utaniyorum. Az önce olanlardan haberi olmasa bile babasıyla evleniyorum. Hem de bir gün içinde.

"Cat-"

"Demek gerçekten oluyor, ha?"

Yere bakarken dudağım dişlerimin arasında kıvrılıyor, daha çok siniyorum.

"Bak, Cat

."

En iyi arkadaşım iç geçiriyor, gülümseyerek başını sallıyor ve ellerimi avuçlarının arasına almak için uzanıyor.

"Bak, bunların politik olduğunu biliyorum, tamam mı? Yani, garip, evet, ama anlıyorum. Ve dürüst olmak gerekirse, sana teşekkür etmeliyim."

"Hayır, yapmamalısın," diye mırıldanıyorum sessizce. "Güven bana."

Kedi güler. "Hayır, *yapmalıyım*. Iona, ailemize büyük bir iyilik yapıyorsun. Ne yani, babamın topraklarını korumasına ve Darcy'nin çılgın ailesiyle savaştan kaçınmasına yardım ettiğin için *kızacağımı* mı düşündün?"

Alaycı bir şekilde gülümsüyorum. "Cat, ben senin babanla *evleniyorum*. Bu... Bunun senin için garip olduğunu biliyorum."

Omuz silkiyor. "Evet, biraz, ama..." Cat elini sallıyor. "Hepsi göstermelik." Bana sırtarak gülüyor. "Onunla aynı yatağı paylaşacak değilsin ya. İğrenç."

Dudaklarımı kuru bir kahkaha zorluyorum. "Hah, evet..."

Cat, merhametli bir şekilde, kelimelerimdeki garip tökezlemeyi, yüzümdeki kızarmayı ya da gözlerimdeki korkunç suçlu bakışı fark etmemiş gibi görünüyor. Onun yerine bana göz kırpmıyor.

"Babamla konuşacağım. Eminim işler yoluna girdiğinde, gizli saklı..." diye muzipçe sırtıyor. "Bilirsin *işte, ilişkiler*."

Kaşlarım çatıldı.

"Cat, sanmıyorum-"

"Fransa'dan gelen şu çocuklardan biri olabilir mi?" Göz kırparak söylüyor. Başımı sallayarak bir kahkaha daha atıyorum.

"Evet, belki..."

Ya da belki işler "yoluna girdiğinde" beni bulmakta zorlanırsınız. Lachlan'ın yatağını paylaşmamak.

"Her neyse," diye omuz silkiyor Cat, ellerimi kendi elleriyle sıkarak. "Bu eğlenceli olacak, sahte olsun ya da olmasın. En iyi arkadaşımın evlenmesine yardım edeceğim!"

Ağzımdan gergin bir kahkaha daha dökülüyor. "Evet, evet. Evet, eğlenceli olacak."

Cat kaşlarını bana doğru kaldırırken sırıtıyor. "Hey, sen iyi misin?"

"Hmm?" Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Evet, ben... Ben iyiyim." Cat bana sempatik bir bakış atıyor ve beni kucaklıyor.

"Çocukken düşünlerimizi hayal ederken bunun hayalini kurmadığımızı biliyorum, Cat."

Ama öyle.

Çünkü o zamanlar, elbette şatolarda yaşayan, büyük atlara binen, çekici, kazanan gülümsemeleri ve güzel gözleri olan yakışıklı, çapkın erkekler olacak gelecekteki kocalarımız hakkında kıkırdayan kızarmış kızlar olarak, aklımda her zaman tek bir erkek vardı. Hayalimizdeki kocalar uydurmaydı ya da en azından öyle olmaları gerekiyordu. Ben de benimkinin gerçekte kim olduğunu bir sır olarak sakladım. Şimdi biz *büyük* ve Cat gerçekten de hayalindeki adamla evlendi. Callum eskiden hayalini kurduğumuz her şeye sahip: uzun boylu, yakışıklı, nazik, güçlü ve son derece sadık ve koruyucu. Ayrıca harika bir gülümsemesi var, muhteşem ve kocaman bir ata biniyor ve muhteşem ve kocaman bir kalede yaşıyor. Başardı. Hayalindeki adamla *gerçekten* evlendi.

Ama mesele şu ki... Ben de öyle olmak üzereyim. Çünkü Callum Bruce, Cat'in gençken kurduğu hayallerdeki erkeğe uyuyor olabilir. Ama *Lachlan* benim her kutumu işaretliyor.

...Çünkü o tam anlamıyla o hayal seanslarındaki adam.

"Bize çok büyük bir iyilik yapıyorsun, Iona," diyor Cat içtenlikle, ellerimi tutarken sırtarak çekilmeden önce bana bir kez daha sıkıca sarılıyor. "Şimdi gel bakalım. Una neredeyse geldi ve Rhona da bu gece gelecek. Tuhaf ya da değil, bu düğünü harika bir hale getireceğiz. Çok eğlenceli olacak!"

Doğru, eğlenceli.

Gerçeği saklamayı bıraktığımda ne olacak? Cat sadece babasıyla evlenmediğimi, *yıllardır* onunla ilgili fanteziler kurduğumu öğrendiğinde ne olacak? Lachlan McDougall ile evlenmenin bir fantezinin gerçeğe dönüşmesi olduğunu anladığında ne olacak? Az önce yaptığımız şeyi öğrendiğinde ne olacak? Ya da yapmamızın *muhtemel* olduğu şeyleri?

Cat kıkırdıyor, ellerimden tutup beni odadan çıkarırken içimi kemiren
suçluluk duygusunun farkında değil.

...Bu bir *felaket* olacak.

BÖLÜM 8

LACHLAN

"Şerefe, dostum."

Viski bardağını Callum, Hamish ve Tor'un bardağına vurduğumda şingirdiyor ve başımı sallayarak teşekkür ettikten sonra bardağını dudaklarıma götürüyorum.

"Tanrım, bu çok iyi," diye homurdanıyorum, bir yudum aldıktan sonra bardağa bakarken kaşlarım çatılıyor.

"Malcolm'a teşekkür ederim," diyor Hamish gülerek. "Düğün hediyesi olarak sana getirmem için kaleme teslim ettirdi." Sırıttıyor. "Kendisi ve Ailith gelemediği için özür dileme şekli."

Başımı salladım. "Kısa bir süre önceydi ve güneyde olduğunu biliyorum." Gülümseyip kadehimi kaldırıyorum. "Viski iyi gelecektir."

Catriona'nın kocası olarak sadece damadım değil, aynı zamanda iyi bir dostum haline gelen Callum'a dönüyorum. O iyi ve dürüst bir adam. Hamish ve Malcolm da öyle. Başka bir zamanda Kutsal Topraklar'da Haçlı Seferleri'nde görev yapmış olmamız hepimizin askeri bir geçmişe sahip olmasına yardımcı oluyor. Üçü de benden on yaş daha genç olabilir ama hepimizin bulduğu bir yoldaşlık var, bu da daha güçlü bir İskoçya için tüm topraklarımızı bir tür ittifak içinde bir araya getirmenin faydasını sağlıyor.

"Çok sessizsin."

Tor homurdanıyor. "O her zaman sessizdir."

Ben de onunla ve Hamish'le birlikte kıkırdıyorum ve Callum sırtarak başını sallıyor. "Sadece kendimi senin yerine koymaya çalışıyorum, Lachlan, tüm bunlarla birlikte."

"Peki bununla nasıl başa çıkıyorsun?"

Kıkırdıyor. "Kendi ayakkabılarımın içinde olmaktan *oldukça* mutluyum, çok teşekkür ederim."

Kadehimi onunkine dokundururken başımı sallayarak gülümsüyorum. Darcy ile işler uçuruma gittikten sonra Callum'un buna kendisinin neden olduğu için bir süre suçluluk duyduğunu düşünüyorum. Ne de olsa Darcy'nin onu baştan çıkarmaya çalışması ve Catriona ile olan düğününü mahvetmek için yalanlar uydurması benim için bardağı taşıran son damla olmuştu. Callum elbette Darcy'nin "kurnazlıklarını" ona göstermeye yönelik bu zavallı girişimine karşı *harekete* geçmedi; çünkü o iyi, dürüst bir adam ve kızımı seviyor. Ve ikincisi, Darcy şeffaf bir cadı kadın olduğu için. Ona hiç kızmadım, onu hiç suçlamadım ama yine de her şey için suçluluk duyduğunu biliyordum. Sonunda *ona*, Darcy'nin etrafımda olmasının yarattığı sürekli karanlığın altından kalkmamı sağladığı için *ona borçlu* olduğumu anlattım.

"Bunun politik bir hamle olduğunu biliyorsun," diye başımı sallıyorum ve dilimin ucundaki yalanı örtmek için viskimden ağır bir yudum alıyorum.

Ve bu bir yalan. Çünkü kendime Iona ile evlenmenin sadece bir satranç hamlesi olduğunu söyleyebilirim, ama bundan daha fazlası olduğunu çok iyi biliyorum. Bunun, *çoğunlukla* olmasa da, ona karşı gömmek için çok uğraştığım hislerimle de ilgili olduğunu çok *iyi* biliyorum. Ve o ve ben evlendiğimizde bu nedenlerin sonsuza kadar gömülü kalacağını düşünecek kadar aptal değilim. Ama o köprüye de zamanı gelince geleceğim. Dünyaya, arkadaşlarıma ve *kızıma*, yarı yaşımdan daha küçük, gözümün önünde büyümüş bir *kızla* politik nedenlerle değil, onu *arzuladığım*, ona ihtiyaç duyduğum ve ondan *başka* kimseyi istemediğim için evlendiğimi söylemek mi?

Bu, yakında cevap bulmam gereken bir konuşma olacak.

Tor kıkırdıyor ve hepimizden birkaç santim yüksek olan başını sallıyor ki bu da bir şey ifade ediyor. Bu devasa İskandinavyalı ve korkulan Viking bir zamanlar bu toprakların başına bela olmuş, kıyı boyunca yağmacılık yapmıştı. Ancak son zamanlarda, o ve mürettebatının çoğu bu kıyılara yerleşmek için yağmacı hayatı bıraktı. Catriona'nın diğer arkadaşı Rhona ile birbirlerine aşık olup evlenmeleri de cabası. Dünyanın işleyişi bazen komik olabiliyor. Bir zamanlar Tor Odinson'ın salonlarımda olması savaşta olduğumuz ve birbirimizle ölümüne savaştığımız anlamına gelirdi. Ama Callum, Hamish, Malcolm ve benimle ilgili pek çok soruna yardım ettikten sonra,

O artık bir dost. Ve halkının komşu topraklarda inşa ettiği yerleşim güzel bir şekilde ilerliyor.

Viking başını sallarken sırtıyor. "Siz İskoçyalılar ve 'politikalarınız'," diye kıkırdar. "Kuzeyde işler daha basittir, bilirsiniz. Bir kadından hoşlanırsın, ona söylersin, o da kabul eder ve onu kadının yaparsın."

"Peki onu kaçırmak bu geleneğe tam olarak nasıl dahil oluyor?" Callum gülümseyerek, Tor ve Rhona'nın ilk kez bir araya geldikleri *alışılmışın dışındaki* yola atıfta bulunarak kaşlarını kaldırıyor."

Norsemen viskisini yudumlarken sırtıyor. "Bence de," diye sırtıyor. "Onun benim karım olduğunu düşünürsek."

Geri kalanımız kıkırdıyor, başımızı sallıyoruz. "Burada siyaset var," diye mırıldanıyorum.

"Evet, bizi sizin gibi vahşilerden ayıran da bu," diye kıkırdadı Callum, Tor'u dürterek. İri adam gülerken başparmağı ve dişleriyle Hamish'e Vikinglere özgü bir küfür hareketi yaptı.

"Politika olabilir," diye homurdanıyor Hamish, gözlerini bana çevirerek. "Ama o bir *güzel*, küçük bir politik neden, değil mi?"

Gözlerimi ona çeviriyorum, çenem tehlikeli bir şekilde geriliyor. Ya kaçırıyor ya da onu tanıyorum, görüyor ama yine de devam ediyor.

"Bu çok uygun, değil mi?" "Dikkatli ol," diye uyarıyorum.

Hamish yine de irkilmiyor, gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Daha zayıf bir adam günaha teslim olabilir, Lachlan," diyor sessizce, bana bakarak.

Bardağıma bir yudum viski daha doldurarak arkamı dönüyorum. "Sorun olmayacak."

"Ya öyleyse?"

Callum'a bakıyorum, onun yüzünde de aynı sorgulayıcı ifadeyi görüyorum. Tor eğlenmiş görünüyor, sanki benim "siyasi nedenler" konuşmama uzaktan bile inanmıyormuş gibi.

"*Olmayacak.*"

"Kimsenin - en azından bizim- size haksızlık etmeyeceğimizi biliyorsunuz."

"Darcy'den sonra," diye

homurdanıyorum.

Callum başını sallıyor.

"Evet."

"Bu, bunun bir parçası değil."

Üçü de birbirlerine bakıyor ve arkalarına bakmadan önce boğazlarını temizliyorlar.

"*Evet?*" Mırıldanıyorum.

"Eğer *öyle olsaydı*," diyor Hamish alçak sesle, kollarını göğsünde kavuşturarak. "Bu-"

"Ama eğer *öyle olsaydı...*" Bana kaşlarını çattı. "Lachlan, o güzel bir kız, hem de iyi bir kız. Güçlü, akıllı ve zeki. 'Siyasi nedenlerle' evlenmek zorunda kalsan çok daha kötüsünü yapabilirdin. Eğer böyle bir şey olsaydı, bundan daha fazlası için onunla evlenmeni kim yadırgardı anlamıyorum."

"Oh?" Sertçe homurdandım. "*Annesiyle* evli olduğum gerçeği değil mi? Kimsenin bu konuda söyleyecek bir şeyi yok, değil mi?"

Tor omuz silkiyor. "Kuzeyde de benzer durumlar olduğunu duymuştum."

Callum boğazını temizler. "Evliliğinizi feshettirdiniz. Darcy ve sen."

Hamish kaşlarını çatar. "Lachlan, hiç sormadım ve bana siktir olup gitmemi söyleyebilirsin ama-"

"Bu gerçek bir fesih," diye mırıldandım sessizce. Gerçek, yani satın alınmış bir fesih değil. Bir Lord ve karısı herhangi bir nedenle ayrıldıklarında bunun burada ve orada gerçekleştiği biliniyor. Elbette fesih tek yoldur ve fesih ancak evlilik hiç tamamlanmamışsa *gerçekten* gerçekleşebilir. Pek çok insan bazı vicdansız ya da paraya aç din adamlarını *ikna* etmenin yollarını bulmuştur. Açıkçası, benim durumum böyle değildi.

Hamish alçak sesle ıslık çalıyor. Tor yüksek sesle küfrediyor. Callum şaşkınlıkla bana bakıyor. "Gerçekten mi?"

Başımı salladım. "Gerçekten."

Damadım yemin ediyor. "Tanrım, Lachlan, *on yıldır* evliydin."

"Farkındayım," diye homurdanıyorum.

"Nasıl..." Tor kaşlarını çatıyor, başını sallıyor ve az önce ona vebalı olduğumu söylemişim gibi bana bakıyor. "Ama *nasıl*?"

"Karışık bir durum," diye mırıldandım.

"Bu delilik," diye karşılık veriyor.

"Ve tek bir cilveleşme yok mu?" Hamish sessizce söylüyor. "Tek bir metresin yok mu?"

Kaşlarımı çattım. "Beni tanıyorsun, değil mi?" Hırlıyorum. "Hiç metresin olur mu?"

Hamish derin derin kaşlarını çatar. "Hiç şansım yok.

Una yanımda." "Tor?"

İskandinav başını sallıyor, bakışları eşit. "Asla olmaz. Rhona'dan başka bir kadını asla istemeyeceğim. *Asla*."

Callum'a dönüyorum ama ben daha ağzımı açamadan o benden önce davranıyor.

"Kesinlikle *olmaz*," diye tıslıyor şiddetle.

Gülümsüyorum. İyi bir adam. Ve iyi bir cevap, özellikle de karısı benim kızım olduğu için. Ama bunu sadece benim iyiliğim için söylemediğini biliyorum, tıpkı benim de sadece kızımdan konuşmadığımı bildikleri gibi.

"Gerçi on yıl oldu," diye ıslık çalıyor Hamish. "Artık bundan eminim." Ona kaşlarımı kaldırıyorum ve o da sırtıyor.

"Artık Iona ile evlenmeyi *kesinlikle* hak ediyorsun."

Üçü de kıkırdıyor ama ben sadece başımı sallıyorum. "Size söyledim, bu tamamen-"

"Siyasi, evet, bundan bahsetmiştin," diye gülüyor. "Ama on lanet yıl, Lachlan? Senin bulunduğun konumda Iona gibi bir kızın cazibesine kapılmamak için bir *aziz* olmak gerekir."

"Siktir et onu. Bir aziz şimdiye kadar çoktan pes ederdi," diye homurdanıyor Tor. "İyi olacağım," diye mırıldanıyorum, viskiden bir yudum daha alarak.

Callum kıkırdıyor, omzuma vuruyor.

"Sadece seninle dalga geçiyoruz, Lach," diye sırtıyor. "Ve tüm şakalar bir yana, senin adına mutluyum. Hepimiz mutluyuz."

Diğer ikisi başlarını sallıyor, kadehlerini benimkilerle tokuştururken şakaları bir kenara itiyorlar.

"Sen iyi bir adamsın, Lachlan," diye homurdanıyor Tor.

"Şerefe," diyor Hamish kadehini kaldırarak. "İster aziz ol, ister birden fazla inatçı adam, tebrikler. Peki ya sen? Eğer bunun bir sorun olmayacağını söylüyorsan, sana inanıyorum."

Ve içebileceğim.

Ama bu bir yalan tabii ki. Iona ile evlenmek "sorun olmayacak mı?" Bu kadar yanlış olması gülünç. Güçlü bir adam olabilirim ama onun yanında zayıfım. Onunlayken, savunmalarım paramparça oluyor. Beni dize getiriyor.

...Ve daha önce tam anlamıyla yaptı.

Hatırladıkça hırlıyorum, içimde şehvet ve ateş yükseliyor. Şimdi odamda yalnızım, arkadaşlarım gitmiş. Catriona merhaba demek için uğradı bile, "politika" hakkında başka bir samimi ama yalan dolu konuşmayla birlikte. Hatta Iona'nın eşlerimin ayrı kamaralarda kalması geleneğini sürdürmesi hakkında bir şaka bile yaptı.

Bu noktada içmek, yalanlarımın suçluluğunu ve arzularımın suçluluğunu örtmek için gerekli bir ilaç. Çünkü işin gerçeği şu ki, artık beni bu rotadan çekebilecek hiçbir şey yok. O dudakların tadına baktıktan sonra olmaz. Bundan çok daha fazlasını tattıktan sonra olmaz. Iona'nın eteklerini yukarı kaldırıp gözlerimi onun kaygan, sıkı, güzel küçük amcığına diktiğimi hatırlayınca nabzım hızlanıyor ve sikim kabarıyor. Pembe, kabarık, nemli dudakları. Tümseğini kaplayan açık sarı saçlar. O kadar tatlı inliyordu ki. *Tadı* cennet gibiydi.

...*Hala* onun tadını dilimde hissedebiliyorum.

Viski onu köreltmez. Zaman bana bunu unutturamaz. Ve tüm konuşmalarım ve "politik nedenler" yalanlarım, Iona Campbell'ın bu dünyada istediğim *tek* kadın olduğu gerçeğini değiştirmeyecek. Her şeyden önce arzuladığım, arzuladığım ve açlık duyduğum kadın *o*.

Gerçek şu ki, Darcy'yle olan tüm bu durum hiç var olmayabilirdi ve ben yine de burada oturuyor olurdum ve tüm düşüncelerim çatımın altında yatan, beni tuzağa düşüren ve beni ele *geçiren* o çok yasak, çok yasak küçük cazibeye odaklanmış olurdu.

Bardağımın geri kalanını deviriyorum ve kendimi durdurduğumda daha fazlasına uzanıyorum. Ve bunun yerine, damarlarımda kükreyen ateşle ayağa kalkıyorum. Ayağa kalkıyorum ve harekete geçiyorum, odamdan fırlayıp koridorda ilerliyorum. Geç oldu ama umurumda değil. Merdivenleri hızla çıkıyorum, başka bir koridordan aşağı iniyorum, her adımım kalbimin atışı gibi. Her nefesimde onun adı dudaklarımda.

Artık bunun etrafında dans etmek yok. Artık kendimi geri tutmak yok. Artık kendimi inkar etmek yok. Aslında artık *bizi* inkar etmek yok. Artık yok. Sonunda onun kapısında durduğumda kaslarım sıkıca kenetlenmiş, kanım damarlarımda ateş gibi. Kapıyı çalmak için yumruğumu kaldırdığımda kendimi durdurdum.

Hayır.

Kapı çalmak yok.

Ne de olsa o benim *karım* olacak.

Bunun yerine kolu kavradım, çevirdim ve kapıyı ardına kadar açarak içeri daldım, düşüncelerim ve arzularım etrafımda duman gibi dönerek onun dünyasına daldım.

Iona soluk soluğa yatağında doğruluyor ve gözlerini kocaman açarak yorganı vücuduna sarıyor.

"Lordum!" Yutkunuyor, yanakları pembe ve iri mavi gözleri pencereden sızan ayın alçak ışığında bile parlıyor.

"Ne-"

"*Sen,*" diye homurdanıyorum, kapıyı arkamdan kapatıp onu işaret ederken sesim alçak çıkıyor.

Titriyor.

"Sen, genç kız," diye inleyerek ona doğru ilerliyorum. "*Başıma bela* oldun." Kaşları çatıldı.

"Ben mi? Bu senin fikrindi!"

"Evet, ama sen-"

"Bunu bana yükleme," diye tükürüyor, kendi küçük fırtına bulutları üzerinde yuvarlanıyor

Yüzü. "Daha önce ne yaptığını biliyordun," diyor sessizce. "Tıpkı-"

"Hayır, yapmadım," diyor sessizce. Yatağının yanında durup gözlerimi onunkilere diktiğimde keskin bir nefes alıyor.

"Ben hiç..." diye kızardı. "Yani, hiç kimse bunu yapmadı."

Sesinde bir şefkat var; bir yumuşaklık ve masumiyet, bir şekilde etrafımı saran bulutları dağıtıyor. Çenem gibi omuzlarım da gevşiyor ve gözlerim yumuşuyor.

"Hayır mı?"

Iona başını sallıyor ve ben de yatağının yanında dizlerimin üzerine

çöküyorum. "Kimse başka ne yapmadı ki?" diye sessizce

homurdanıyorum.

Yutkunuyor. "Bir şey var mı?"

Kaşlarım havaya kalktı. Bakire olduğundan oldukça emindim ama... şey, onun yaşındaki kızların her şeyi açığa vurmada yapabilecekleri şeyler vardır. Ve onca yıldır Fransa'da olduğu için.

...Görünüşe göre yanlış yapmış olabilirim.

"Hiç mi? Paris'te geçirdiğin onca yıl boyunca senin kadar güzel

olmadın mı?" Iona kızarır, dudaklarını ısırır.

"Bir Dük'ün oğlu vardı."

Hayvanca, sahiplenici bir şekilde *büyüdüm*. Hiç tanımadığım ve tanımayacağım bu küçük boktan çocuğa öfkeliyim. Ama yine de onu öldürmek istiyorum.

"Bir öpücük," diye fısıldıyor çenem daha da sertleşirken.

"Ve sonra ona tokat attım."

Dişlerimi sıkıyorum ve dudaklarımda bir gülümseme yayılıyor. Gözlerimiz kilitleniyor ve aramızdaki o kıvılcım yeniden alevleniyor.

"Peki ya ben?" Sessizce söylüyorum. "Seni öpsem sen de beni tokatlar mısın?" Iona alt dudağını emiyor, yanakları kızarmış ve gözlerinde yaramazlık var. "Daha önce yapmadım, değil mi?"

"Peki ya başka bir şansım olsaydı?"

Yanakları daha da kızarıyor ve küçük bir solukla nefesinin kesilişini izliyorum. "Belki de öğrenmelisiniz *lordum*," diye fısıldıyor hararetle.

Hızla hareket edip çarşafını çekiştirerek onu yatağından kaldırdığımda nefesi kesildi.

kollarıma. Tanrım, bal ve çiçek gibi kokuyor ve ben onun kokusunun her damlasını içmek istiyorum.

Yaklaşıyorum ve bir saniye bile kaybetmeden dudaklarım onunkileri buluyor. Onu yavaşça ve derinlemesine öperken Iona inliyor; bunun tadını çıkarıyor, ateşin ikimizi de tüketene kadar daha sıcak ve daha sıcak yanmasına izin veriyorum. Ve sonunda çekildiğimde, ikimiz de ağır nefes alıyorduk ve ikimizin de nabızı kükrüyordu, biliyorum.

...onun *benim* olduğunu biliyorum.

"Kimsenin yapmadığı başka ne var söyle bana küçük gelinim," diye homurdanıyorum. "Bilmediğim bir şeyi nasıl söyleyebilirim, eğer bilmiyorsam?" Tekrar yaklaşıyorum, dudaklarım onunkilere değiyor.

"Belki de biri size *göstermeli*."

"Belki de yapmalılar," *diye* inliyor.

"Buraya gel, tatlım," diye homurdanıyorum. "Ve sana *her şeyi* göstermeme izin ver."

BÖLÜM 9

IONA

Dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum, beni sert ve kaba bir şekilde öperken inliyorum, onun içinde erirken beni kavıyor. Dili dilimi bulduğunda nefes nefese kalıyorum, ağzımı ona isteyerek açtığımda başım dönüyor, beni tam olarak istediği gibi öpmesine izin veriyorum ve bunun her saniyesini seviyorum. Lachlan geri çekiliyor, tuniğini çıkarırken gözleri ateş saçıyor ve gözlerim göğsüne düşerken inliyorum.

Tanrım, o çok güzel.

Lachlan kırk yaşında ama yine de yarı yaşındaki bir adamın yapısına sahip. Kaslı ve yontulmuş; savaş ve muharebeyle sertleşmiş ve çelikleşmiş kaslar. Lachlan gibi Haçlı Seferleri'nde savaşmış olan lordlar bile eve dönüp kendilerini bırakmışlardır, çünkü bu kolay ve rahattır.

O değil.

Onu tanıdığımdan beri Lachlan kendini mükemmel bir formda tutuyor. Bugünlerde bile bazen sabahları mutfak personeliyle birlikte fırınlar için odun keserken bulunabiliyor. Ve Tanrım, bunu gösteriyor. Ona doğru uzanıyorum, ama son saniyede tereddüt ediyorum - hayal ile gerçek arasındaki o son sıçrama, bu kadar ileri gitmiş olsak bile, neredeyse göze alınamayacak kadar büyük bir uçurum.

"Dokun bana, genç kız," diye hırlıyor, gözleri vahşi. "Devam et."

Ellerimin tenine doğru son bir santim sürüklenmesine izin verirken yutkunuyorum ve vücuduna dokunduğumda, fantezilerim gerçeğe dönüşürken sessizce inliyorum. Kasları sıcak teninin altında dalgalanıyor ve parmaklarım keşfederken ellerim üzerinde geziniyor. Burada ve orada yara izleri var - uzun zaman önceki savaşlardan ve zorluklardan, ama yine de, bir şekilde onu daha da güzelleştiriyor.

Bu bir *erkeğin* vücudu, bir çocuğun değil. Saçlar, şişkin kaslar, yara izleri ve güç ve ona dokundukça, ona dokunmayı asla *bırakmak* istemiyorum.

Lachlan'ın elleri bana doğru kayıyor, belimin üzerinde kayıyor, ortada buluşuyor ve sonra daha yukarıya kayıyor. Üzerimde beyaz bir sabahlık var, meme uçlarım ince kumaşın üzerinde sertleşiyor ve ağrıyor ve o daha yukarılara doğru kayarken, elleri onu kapalı tutan kravata doğru kayıyor, nefesim kesiliyor. İri parmakları ipi çekiştiriyor ve bir iniltiyle sabahlığımın açıldığını hissediyorum. Lachlan aç bir şekilde hırlıyor, daha geniş bir şekilde çekiştiriyor ve omuzlarımdan fırçalıyor. Parmak eklemleri meme uçlarıma dokunarak beni tekrar inletiyor ve sonra orada oyalanıyor, ben daha ağır ve daha ağır nefes alırken göğüslerimle alay ediyor.

"Yani bana, genç kız, demek istiyorsun," diye homurdanarak bana doğru ilerliyor. "*Burada* kimse sana dokunmadı mı?"

Parmağı boynumun yumuşak derisinde geziniyor ve başımı sallarken usulca inliyorum.

"*Hayır*, lordum."

O içeri girerken nabzım hızla atıyor ve dudakları aynı noktayı ve ardından dişlerini okşadığında keskin bir nefes alıyorum.

"Ve hiç kimse, tek bir çocuk bile bu mükemmel göğüslere elini sürmedi mi?"

"Hayır, efendim," diye inliyorum.

Ağzı aşağıya doğru iniyor, göğsümün yumuşak yamacını öpüp emiyor ve ben daha yüksek sesle soluyorum. Ağzı meme uçlarımdan birini buluyor, dudaklarının arasında emiyor ve dilini üzerinde gezdiriyor ve ben yüksek sesle *nefes alıyorum*.

"Oh *Tanrım!*" Sırtımı kamburlaştırarak haykırıyorum ve başımı geriye atarken onun içinde eriyorum. Lachlan homurdanıyor, meme uçlarımı emiyor ve elleri tenimde gezinirken inliyor. Biri aşağıya, karnımın üzerine doğru itiyor ve nefesim kesilirken dokunuşunun altında çökmesine neden oluyor. Parmakları daha da aşağıya iniyor, geceliğimin geri kalanını itiyor ve daha da aşağıya iniyor. Sarı saçlarımdan yumuşak tüylerini bulduğunda bedenim titriyor ve parmaklarını kaydırarak peşinde olduğu şeye ulaştığında kalbim yerinden fırlayacakmış gibi oluyor.

Büyük bir parmağı kaygan, ıslak amımın üzerinde kayıyor, dudaklarımı kolayca ayırıyor ve aralarına giriyor. Parmağı klitorisime çarptığında çılgınca inliyorum,

Parmağının ucunu daha aşağıya, açıklığıma doğru iterken içimde ısı parlamaları gönderiyor. Yavaşça ama sıkıca itip içime doğru kıvrırken inliyorum. Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve daha önce hiç tatmadığım bir zevk içimde patlayarak ona yapışıyor, başını yukarı kaldırıyor ve onu şiddetle öpüyorum.

"*Lachlan*," diye inliyorum, amımı okşarken onun adını haykırıyorum. Parmağı içime girip çıkıyor, ıslak bir şekilde klitorisime geri kaydırmadan önce beni çılgına çeviriyor. Küçük tomurcuğu yavaş daireler çizerek yuvarlıyor, ben onun için erirken ağzına doğru haykırmamı sağlıyor. Ellerim ona doğru kayarken titriyor, parmaklarım sert göğsünün üzerinde yürüyor ve sonra karın kaslarının dalgalanan kaslarına doğru iniyor. İnliyorum, parmaklarım eteğinin kenarını bulana kadar aşağıya, daha aşağıya itiyorum.

"*Dikkatli* ol küçük kız," diye homurdanıyor Lachlan. "Devam edersen neler bulabileceğini bilmiyorsun."

"Bir fikrim var," diye mırıldanıyorum dudaklarına, nefes nefese.

Lachlan dudaklarımdan çekilirken inliyor ve tamamen yatağa doğru ilerliyor. Elleri bacaklarıma doğru kayıyor ve bacaklarımin arasına girerek onları aralıyor. Elleri İskoç eteğini kavriyor, gözlerim eteğin ön kısmında gördüğüm devasa çıkıntıya *kilitleniyor* ve yavaşça giysiyi tamamen çekip çıkarıyor.

Çenem *düştü*.

Tanrım...

Lachlan'ın *kalın*, kocaman siki serbest kalıyor, sert karın kaslarına hafifçe vuruyor ve gözlerim *kocaman* açılıyor. Çok büyük, çok şişmiş ve çok *muhteşem*. Onu gözlerimin içine alırken inliyorum - kalın, nabız gibi atan şaftı, şişmiş, alevlenmiş başı, muhteşem sikinin altında asılı duran büyük, ağır taşakları. Çok güzel ve belki aynı zamanda biraz korkutucu, ama ona bakarken *büyülenmiş* gibiyim.

"Daha önce hiç görmedin, değil mi genç kız?"

"*Hayır*, lordum," diye inliyorum ve *gözlerim* ona *kilitlenirken* dudağımı ısıyorum. Elini bırakıyor ve parmakları büyük horozun etrafına sarıldığında ve okşamaya başladığında inliyorum. Sıcaklık bir dalga gibi üzerime çöküyor ve arzu

Damarlarımda şiddetle yanıyor ve kendimi durduramadan doğrulup ona uzanıyorum.

Kısa bir süre duruyorum, cesaretim sarsılıyor ve nabzım atıyor, ama Lachlan bana gülümsüyor, gözleri gözlerimi tutuyor.

"Dokun ona," diye homurdanıyor. "Sikime dokun, küçük aşkım."

İnliyorum, yolun geri kalanına uzanırken nefes nefese kalıyorum. Lachlan kendi elini bırakıyor ve parmaklarım sikinin kadifemsi pürüzsüz, sıcak, *zonklayan* derisinin üzerinde kaydığında, sessizce nefes *alıyorum*. Daha da aşağı kayıyorum, küçük elim kocaman sikinin etrafında kıvrılıyor, içimde vahşi bir şey alevlenirken parmaklarım dokunmaya bile yaklaşmıyor.

Lachlan'ın eli bacaklarımın arasında hareket ediyor, parmakları tekrar damlayan ıslak amımı buluyor ve ben haykırırken beni kızdırıyor. Parmaklarım onun uzunluğuna doğru kayarken ve şişmiş başını ovalarken klitorisimi yuvarlıyor. Eğiliyor ve beni şiddetle öpüyor, dillerimiz ellerimizin ve parmaklarımızın hareketlerini taklit ediyor, aniden beni yakaladığında nefesim kesiliyor. Beni döndürüyor, sırtımı çıplak göğsüne doğru çekiyor ve kaslı kolları beni çevrelerken kaya gibi sert vücudunun yumuşak vücuduma karşı hissi beni inletiyor.

Kıçımı karın kaslarına yaslıyor ve büyük siki kalçalarımın arasından yukarı çıkıp amıma dayandığında, içimdeki sıcaklık artarken inliyorum. Lachlan'ın dudakları boynumu buluyor ve derimi öpüp ısırırken, dişlerini hassas noktaların üzerinde gezdirirken, elleri bacaklarımın arasına giriyor. Bana dokunduğunda inliyorum, iki elinin parmakları ıslaklığımı okşuyor. Bir eli yavaş daireler çizerek klitorisimi okşamaya başlıyor, diğeri dudaklarımı aralıyor ve bir parmağını açıklığıma doğru uzatıyor.

Nefesim kesiliyor, başımı çevirip dudaklarımı onunkilere yapıştırırken elim de aşağı iniyor. Parmaklarım şişmiş başının etrafında kıvrılırken, onu okşarken ve alay ederken inliyor ve kalçalarımı ileri ittiğimde, kaygan amım shaftına karşı sallanıyor.

"*Aynen* böyle, küçük aşkım," diye inliyor ağzımın içine. "Küçük amının benim için ne kadar ıslak olduğunu hissetmeme izin ver. O koca siki benim için aşağı yukarı kaydır, genç kız. O güzel amcığına karşı beni ne kadar sertleştirdiğini hisset."

Heyecanla ağzına doğru inliyorum, kalçalarım kıvrılmaya başlarken onu tutkuyla öpüyorum. Amım onun sikine doğru kayıyor, başının şişmiş çıkıntısı

Onun için parçalanmaya başladığımda klitorisimin üzerinde ileri geri çarpıyor. İri parmakları sikiyle birlikte amımı okşuyor, bir eli göğüslerimi avuçlamak ve meme uçlarımı okşamak için yukarı kayıyor. Dilim onunla tekrar tekrar düello yapıyor, nefesim kesiliyor ve bedenim serbest kalmak için can *atıyor*. Bu mahrem, yasak ve çok *iyi* bir şey ve kalçalarım yuvarlandıkça ve o büyük sikini tekrar tekrar bana doğru ittikçe, etrafımızdaki her şey alev almaya ve yanmaya başlıyor.

"*Lachlan...*" Ağzının içine doğru inliyorum, onu daha sert ve daha hızlı itiyorum

-Paramparça olacağımdan emin olana kadar amımı onun sikine tekrar tekrar sürüyorum.

"Evet, genç kız," diye inliyor, ben düşmeye başlarken kalın aksanıyla ve o derin baritonuyla içimi gümbürdetiyor.

"Benim için boşalmanı istiyorum. Bu güzel küçük amcığın benim için *boşalmasını* istiyorum. Sikimin her yerine boşalmanı istiyorum, küçük aşkım. Balının beni kapladığını hissetmek istiyorum. Hiç hissetmediğin bir şey daha, ve şimdi, o *benim*. Kukunun sikime geldiğini hissetmeme izin ver, küçük kız. Benim için *gel*."

Şişmiş kafası klitorisime çarpıyor, parmakları meme ucumu çimdikliyor ve beni şiddetle öptüğünde, aniden tüm dünya etrafımda parçalanıyor. Tüm bedenim katılaşıırken ve sonra onun için paramparça olurken haykırıyorum, zevkimi dudaklarına inliyorum. Orgazm içimde patlıyor, zevk dalgaları tekrar tekrar üzerime çökerken beni sersemletiyor, ta ki dudaklarına doğru nefes nefese kalana ve ona karşı titreyene kadar.

Lachlan ağzıma doğru kükrüyor, kalın siki kalçalarımın arasına sertçe giriyor ve amımın dudaklarından yukarı doğru kayıyor. Aleti daha da sertleşiyor ve homurdandığında bunu hissediyorum. Bana karşı zonkluyor ve aniden, tohumunun kalın, sıcak, beyaz ipleri şişmiş başından yayılıyor. Sıcak, yapışkan dölleri karnıma, kalçalarıma ve amcığıma inip beni onun harcadıklarıyla *kaplarken* haykırıyorum. İnliyor, beni çılgınca öpüyor ve kalçalarını tekrar savuruyor, kendi orgazmı ve benimki arasında kaygan bir şekilde kayıyor ve sperminin bir başka büyük fışkırması üzerime pompalanıyor, göğüslerimin arasına iniyor ve yavaşça nefes nefese durduğumuzda vücudumdan aşağı damlıyor.

Her şey yanıyor.

Vücudum onun için ağrıyor, kalbim kabarıyor ve bu duygular beni neredeyse sevinç gözyaşlarına boğuyor, dudakları dudaklarımı bulduğunda

ve öpücüğü beni kendime getirdiğinde

Dünya. Nefes nefese onu yavaşça ve derinden öpüyorum ve bedenlerimizin birlikte yavaşça sallanmasına izin veriyorum.

Lachlan bizi döndürüyor ve benim sırtım onun vücuduna dönük, onun kolları da onun etrafına sıkıca sarılmış bir şekilde yatağa düşmemize izin veriyor.

"*Evet*, genç kız," diye inliyor boynuma karşı, tenimi öpüyor. "Sen *benimsin*, küçüğüm."

"*Senin*," diye inliyorum sessizce, başımı çevirip onu yavaşça öpüyorum. "*Tamamen senin*."

BÖLÜM 10

IONA

"TEKNİK OLARAK Iona'nın senin üvey annen olacağının farkındasın, değil mi?"

Cat onlara alaycı bir bakış fırlatırken Una sırtıyor, Rhona'yla birlikte kıkırdamaya başlıyorlar. Dönüp bana bakıyor, ben de aynısını yapıp ona sırtınca gözlerini deviriyor.

"Şimdi, genç bayan, odanı temizlemeni iki kez istemek zorunda bırakma beni-" "Bu kadar yeter," diye homurdanırken üçümüz tekrar gülüyoruz.

Ona sırtıyorum. "İnan bana, senin annen olmak için *en ufak* bir arzum yok." "Biliyorum," diye gülümsüyor. "Ve *iyi*."

Kalenin yan kanadındaki misafir odalarından birindeyiz, gelinlikçiler benden bazı ölçüler aldıktan sonra az önce ayrıldılar. Neyse ki, Lachlan'ın vermeyi planladığı bir akşam yemeği ziyafeti için benim için zaten dikilmiş bir elbise vardı ve birkaç değişiklikle mükemmel bir gelinlik olacaktı. Bu da kısa süreyi düşününce ekstra bir şans.

Bir gece önce kocası Tor'la birlikte gelen Rhona -eskiden korkunç Viking Tor'du, şimdi ise hâlâ kocaman ve korkutucu, ama şimdi McDougall Kalesi'nin yakınındaki kıyıda huzurlu bir kasaba inşa ediyor- Cat'le benim aramda bakışırken gülümsüyor.

"Yani, siz ikiniz bu konuda gerçekten iyi misiniz?"

Kedi omuz silkiyor. "Neden olmayayım ki? Tüm bu meseleyi çözerek ailemize *büyük* bir iyilik yapıyor-"

"Deli, çılgın ailemle birlikte," diye mırıldanıyorum, gözlerimi devirerek.

"Kesinlikle," Cat bana gülümsüyor ve diğer ikisine dönüyor. "Bu sadece politik bir hamle, hepsi bu."

Una kaşlarını çatar. Rhona ile birbirlerine muzipçe bakarken kuru bir sesle "Hı-hı," der.

"Oh, *ne*," diye

mırıldanıyor Cat.

"Hiçbir şey!" Rhona

sırıttıyor. "Çıkar

ağzındaki baklayı."

Rhona kızarır ve başını sallar. "Yok bir şey Cat, gerçekten. Sadece..." bakışlarını bana çevirmeden önce Una'ya bir kez daha bakıyor.

"Sadece..."

Una boğazını temizler. "Baban çok ama çok yakışıklı bir adam, Cat."

Kedi yüzünü buruşturur. "Anlamı ne?"

"Sadece Iona'nın bir kamburla, öfkeli bir adamla ya da kolları olmayan biriyle evlenmediğini söylüyorum."

Una bana sırtıırken yüzümdeki sıcaklığı yutuyorum.

"Sadece *söylüyorum*, dışarıda yatağı paylaşmak zorunda kalacağın daha kötü adamlar var." Bana hınzırca sırtıırken öfkeyle kızardım.

Cat hastalıklı bir yüz ifadesi takınıyor, yüzünü buruşturuyor. "Tamam, her şeyden önce, bunun göstermelik olduğunu anlıyorsunuz, değil mi? *Aslında* onunla aynı yatağı paylaşmayacak! Tanrım, o konuya *hiç* girmesek olmaz mı?"

Orada öylece durup yere batmayı diliyorum, çünkü yüzümdeki suçluluk duygusunun, kalbimin güm güm atışının orada bulunan herkes tarafından duyulabildiği kadar görünür olduğundan eminim.

"Bu *kesinlikle* politik, tamam mı?" Cat iç geçiriyor ve gözlerini bana, diğer ikisine çeviriyor.

Kapı çalınır ve terzi tekrar içeri girerken gülümser.

"Tamam, sanırım bu bel için yeterli olacaktır! İşte, bunu dene." Yeni değiştirilmiş elbiseyi uzanmış kollarımın üzerine örtüyor.

"Kuşağın üzerinde çalışacağım, işin bitince dikiş odama gelebilir misin?"

"Teşekkür ederim," diyerek ona sıcak bir şekilde gülümsüyorum ve o dönüp dışarı çıkmadan önce elbiseyi alıyorum.

"Tamam, sanırım hepimiz sana zorluk çıkarmayı bıraktık, Iona," diye sırttı Una. "Hadi, bırak da huzur içinde denesin. Bilirsin, son derece yakışıklı babanla yapacağı *politik* evlilik için."

Cat gözlerini tekrar devirerek inliyor. "Sen en kötüsüsün."

Una gülerek kolunu Cat'in koluna doluyor ve onu kapıdan dışarı çekiyor. Rhona da dönüyor ama sonra duraksıyor, bana dönmeden önce diğer ikisinin gitmesine izin veriyor.

"Bu gerçekten senin için sorun değil mi?"

Yutkunuyorum, hevesle başımı sallarken gülümsüyorum.

Belki biraz fazla hevesle. "Oh, evet, elbette!"

Rhona dudağını çiğnerken gözleri benimkilerin üzerinde geziniyor.

"Bak," diye iç geçirdim. "Darcy delinin teki. Bunu biliyorsun. Ve onun tarafından ailemin geri kalanı da öyle - öyle ki onları ailemden biri olarak bile görmüyorum."

"Özellikle de bunca yıldır Cat ve Lachlan'ı ailen olarak gördüğün için."

Başımı salladım. "Aynen öyle."

"Ama şimdi Lachlan'la *evleniyorsun*."

"Rhona, bu gerçekten-"

"Politika, evet bu kelimeyi duyup duruyorum." Bana kaşlarını çattı. "Ve bunu yardım etmek için yapıyor olman harika, ama..."

Kaşlarımı çattım. "Ama ne?"

Rhona başını sallar. "Tamam, Tor'la olan tüm hikâyemi biliyorsun."

Başımı salladım.

"Öyleyse, senin olmaman gereken duygular konusunda oldukça bilgili olduğum konusunda anlaşabiliriz.

Hissetmek mi? Hissetmemen gereken erkekler hakkında?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Rhona, öyle bir şey değil-"

"Iona, yüzünün her yerinde var," diyor sessizce.

İçime bir sıcaklık yayılıyor ve kekeliyorum, kelimeler oluşturmaya çalışıyorum ama korkunç bir şekilde başarısız oluyorum. Kaşlarımı çatıyorum, gözlerimi yere indiriyorum ve hâlâ *bir şeyler* söyleyecek kadar aklımı toplamaya çalışıyorum ki Rhona öne çıkıp bana sarılıyor.

"Hey," diyor sessizce. "Bak, Cat'e hiçbir şey söylemeyeceğim. Bu bana düşmez ve bunu ne sana ne de ona asla yapmam. Ama haklıyım, değil mi?"

Başımı kaldırıyorum ve kelimeler olmasa bile yüzümün her şeyi anlattığını biliyorum. "Nereden biliyorsun?" Uysalca söyledim.

Rhona gülümsüyor. "Cat bunu görmezden geldi çünkü bu onun görebileceği bir şey değil.

Her neyse, ama ona nasıl baktığını fark ettim. Daha gençken bile, o yanındayken yüzünde o aylak, aptal bakış vardı."

İnliyorum, omuzlarım çöküyor.

"Ne yapacağımı bilmiyorum."

Sessizce gülüyor. "Eh, adamla *evleniyorsun*, sanırım yapacağın şey bu." Alaycı bir şekilde gülümsüyor. "Lachlan bilmiyor değil mi-"

"Öyle," diye fısıldıyorum.

Oh, biliyor mu.

Arkadaşımdan kaşları havaya kalktı.

"Gerçekten mi?" Başımı salladım.

"Ne kadarını biliyor? Yani senin ne kadarını biliyor-"

"Rhona," diye inledim. "O *biliyor*." Son kelimeyi kaşlarımı kaldırarak vurguluyorum ve o aniden kızarıırken sırıtıyor.

"Iona!"

"Hiçbir şey söyleyemezsin!"

"Elbette yapmayacağım, ama *Tanrım*, Iona! Bu-"

"*Skandal*," diye fısıldadım.

Ellerimi avuçlarının arasına alıp güven verici bir şekilde sıkarken yine gülümsüyor.

"Değil, Iona." "O

Cat'in *babası*!"

"Ve senden onunla evlenmeni istedi."

"Politik nedenlerden dolayı."

Kaşlarını çatıyor. "Oh, o zaman bunu aşmak tamamen senin

işindi, öyle mi?" Ben kıpkırmızı kızarıyorum, o da sırıtıyor.

"Ben de öyle düşünmüştüm." İç çekiyor. "Iona, biz büyüdük. *Sen* büyüdün. Sen de

"On dokuz yaşındasın, dünyayı görmüşsün ve çok

güzelsin." Gözlerimi deviriyorum ama o bana bakarak

gülüyor.

"Sadece söylüyorum, Lachlan *bir* erkek ve her şey düşünüldüğünde, neden

senden etkilenir mi?"

"Cat? Darcy? Devam edeyim mi?"

Rhona başını yavaşça sallar. "Iona, her zaman kimi seveceğini ya da kalbini kimin çekeceğini seçemezsin. Bunu herkesten çok senin bilmen gerekir."

Dudağımı ısırarak yere bakıyorum.

"Tor ve ben söz konusu olduğunda, pek çok insan bunun yanlış, skandal, günah ya da kendilerini ahlaki açıdan üstün hissetmek için söylemek istedikleri her şey olduğunu düşündü. Ve ne oldu biliyor musunuz? O insanların canı cehenneme. Bakın, aranızda her ne oluyorsa sadece... *bilirsiniz işte*?"

Kıpkırmızı kesiliyorum ama başımı sallamayı başarıyorum.

"*Hayır*," diye fısıldadım. "Bu... karmaşık. Ama bundan daha fazlası olduğunu biliyorum." Yutkunuyorum. "Bence bundan *çok* daha fazlası olabilir."

Rhona sırıtıyor. "Kötü olduğunu söyleyen herkese yanıldıklarını kanıtlayın. Onlara nasıl birlikte olduğunuzu gösterin."

Nefes alıyorum. "Peki ya Cat?"

"Cat senin dünyadaki en iyi arkadaşın. Seni anlayacaktır." Homurdanıyorum. "Babana aşık olsam anlar *miydın*?"

"Babam Lachlan McDougall gibi görünseydi?"
Dilini bana doğru uzatırken kıkırdıyorum.

"Ne olursa olsun, *evet*, isterdim. Eğer zaten annemle evli olmasaydı."
Gülümsüyorum.

"Yine de onunla konuşman gerekiyor," diyor sessizce. Başımı salladım. "Biliyorum."

"Seni seven insanlar anlayacaktır, Iona. Ailem bile sonunda Tor'a geldi, biliyorsun."

Sırıtiyorum. "Aklın başına geldi mi yoksa hala ondan biraz korkuyor musun?"

Sırıtiyor. "İkisi de mi? Belki de annem babamdan daha çok yanıma geldi."
Kıkırdıyorum. "Rhona, biliyorsun hepimiz annenin biraz Tor'a *aşıksın*, değil mi?"

Burnunu kırıstırıyor. "Bu zihinsel imge için *çok* teşekkür ederim," diyor kıs kıs gülererek. "Yine de muhtemelen haklısın." Müstehcen bir şekilde sırtırken omuz silkiyor. "Yani, o yakışıklı bir adam."

Gülüyorum. "Dövmeli, korkutucu vahşi bir şekilde mi?" Rhona kaşlarını sallıyor. "Şanslıyım."

Gülüyorum ve beni bir kez daha kucaklamak için kendine çekiyor.

"Cat'le konuş, Iona. İnan bana, anlayacaktır. Ve muhtemelen senin ona verdiği değerden daha iyi anlayacaktır. Ve başkaları için endişelenmeyi bırak. Lachlan'la birlikte olmak ikinizi de mutlu edecekse..."

Bana bakıyor ve ben de kızararak başımı sallıyorum. "Öyle."

Arkadaşım gülümsüyor. "O zaman neyse odur. Yani o bir lord, Iona. Kimin *umurunda* insanlar ne diyor?"

"Teşekkür ederim," diyorum sessizce.

"Benim için zevkti. Şimdi git şu gelinliği dene. Ben Una ve Cat'e yetişeceğim."

ON DAKİKA SONRA, odanın köşesindeki paravanın arkasında, gelinliğimi düzeltirken büyük aynaya bakıyorum. Hem aynadaki görüntüm hem de Rhona'nın az önce bana verdiği cesaretlendirici sözler karşısında yüzümde küçük bir gülümseme belirliyor. Her nasılsa, içimde tuttuğum suçluluk duygusu biraz olsun dışarı çıkmış gibi görünüyor. Çünkü içten içe, Cat konusunda haklı olduğunu biliyorum.

Yani biz çok iyi arkadaşız. Pratikte kardeşiz. Ona Lachlan'a ezelden beri aşık olduğumu söylemek biraz tuhaf kaçır mı? Kesinlikle. Ama bu garipliği aşacağımızı biliyorum. Çünkü Rhona'nın da belirttiği gibi, artık çocuk değiliz. Büyüdük ve hayatlarımıza alıştık. Ve izlemem gereken yolun bu olduğunu *biliyorum*.

Odanın kapısının açıldığını ve sonra kapandığını duyduğumda hala aynaya bakıyordum.

"*Harika* oldu!" Giyinme perdesinden terziye doğru hevesle söylüyorum. Arkamı dönüp elbiseyi çözmeye başlamadan önce aynada bir kez daha dönüyorum.

"Aynı fikirdeyim."

Beklemediğim derin bariton sesiyle *çığlık* atıyorum, Lachlan'ın gözlerine bakarken dönüyorum ve nefes nefese kalıyorum.

"Lordum!" Onun yanında her zaman olduğu gibi yüzüme yayılan ateşi yutarak nefes nefese kalıyorum.

"Düğünden önce beni bu halde görmemen gerekiyordu!"

"Hayır mı?"

"*Hayır*," diyorum sessizce, onun muhteşem siyah gözlerine bakarken dudagımı ısıırıyorum. "Bu kötü şans getirir."

"Ahh, anlıyorum. O zaman belki de..." diye homurdanıyor, bana yaklaşıyor, sesi derin ve yankılanıyor. "Belki de onu *çıkarmalıyız*, o zaman."

Bana doğru hamle yaparken usulca inliyorum, elleri benim ellerimi tutuyor ve göğüslerimde çözdüğüm bağlardan nazikçe çekiyor. Uсталıkla ipleri çekiştiriyor, nabzım hızla atarken elbiseyi gevşetiyor. İri elleriyle elbiseyi çekerek açıyor ve odadaki sıcaklık artmaya başlarken göğüslerimin büyük bir kısmını ona gösteriyor. Elleri omuzlarıma doğru kayarken gözleri benimkilere kilitleniyor, önlüğü omuzlarımdan itiyor ve üstümün belime kadar yuvarlanmasına izin veriyor.

Lachlan *inliyor*, gözleri göğüslerime kayıyor. Ve başka bir şey söylemeden ellerim sırtımın alt kısmına iniyor, elbisenin geri kalanını yerinde tutan bağları koparıyor. Ve tek bir çekişle, her şey ayaklarımdan etrafında yere kayıyor.

"*Aferin küçük kız*," diye homurdanıyor, gözleri içimde yanan ateş kadar aç. Ve aniden, birlikte çarpışıyoruz.

Dudakları dudaklarımı bulduğunda inliyorum, büyük elleri çıplak tenimin üzerinde kayıyor, kışıma doğru alay ediyor. Sıkıca kavıyor, dili benimkiyle kayarken beni inletiyor. Ve beni vücuduna sıkıca çektiğinde ve o *kalın*, büyük sikinin eteğinin arasından karnıma doğru titreştiğini hissettiğimde, dudaklarına doğru daha da istekli bir şekilde inliyorum.

Ellerim üzerinde kayıyor, parmaklarım karın kaslarının üzerinde gezinebilsin diye tuniğini yukarı itiyorum. Parmaklarımı aşağı indiriyorum, cesurca aşağı kayarak tartanındaki devasa çıkıntıyı kavıyorum.

Lachlan derin bir kıkırdamayla inliyor. "*Hevesli*

küçük kız, değil mi?"

"*Evet*," diye mırıldanıyorum, onu derinden öperken inliyorum. Çünkü o içimde bir şeyleri yaktı.

Ben. İçimde *her zaman* yanan bir şeyler vardı, ancak son olaylarla birlikte bu ateş şiddetli bir tutkuya dönüştü - ona karşı kontrol edemediğim bir vahşilik. Kontrol etmek de istemiyorum.

Cesurca, ellerimi tartanının belinin altına doğru kaydırıyorum, parmaklarım sikinin kalın, nabız gibi atan tabanını çevreleyene kadar aşağıya doğru fısıldıyorum. Onun büyüklüğüne ve ellerimde ne kadar *güçlü* ve yine de ipeksi hissettirdiğine inliyorum.

"*Tanrılar*, Iona," diye inliyor dudaklarıma, parmaklarım onu kızdırırken beni vahşice öpüyor.

"*Çok sertleşmişsiniz* lordum," diye fısıldıyorum hararetle. "Acıyor mu?"

Lachlan homurdanıyor, bir eliyle kıcıımı sıkıca kavrarken diğer eliyle çenemi avuçlamak için yukarı kayıyor.

"Senin ellerin üzerindeyken olmaz," diye inliyor.

Onu yavaşça ve derinden öperken inliyorum, iki elimle eteğinin altından büyük sikini okşuyorum.

"Ne..." günahkâr arzular içimde alevlenirken sıcaklık içimde patlıyor. "*Başka* ne istiyorsun?" Kalın bir şekilde fısıldıyorum.

Lachlan inliyor, siki küçük ellerimde zonkluyor. "Ne gibi?"

Uzaklaşırken titriyorum, gözlerim şehvet ve arzuyla onunkilere kilitleniyor.

"Aklıma bir şey geliyor," diye mırıldanıyorum, dilim dudaklarımda geziniyor.

Lachlan'ın siki ellerimde zıplıyor, gözleri ateşle parlarken çenesi geriliyor.

"*Alaycı* küçük fingerdek," diye alçak sesle homurdanıyor. "Geçen geceki küçük bakireye ne oldu?"

Şiddetle kızarıyorum. "Bazı şeyler *duydum*," diye fısıldıyorum. "Geri kalan yerim bakire olabilir ama kulaklarım değil."

"Ve dua et de söyle, küçük kız," diye inliyor, eli kıcıımı okşuyor, aşağı doğru itiyor ve parmaklarından birinin tehlikeli ve alaycı bir şekilde bacaklarımdan arasına girmesine izin vererek beni inletiyor.

"*Tam olarak* ne duydun?"

"*Sana göstermeme izin ver*," diye fısıldıyorum şiddetle. Ve o daha tek kelime edemedi önünde dizlerimin üzerine çöktüm, nabzım hızla atıyor ve tüm vücudum yasak arzuyla karıncalanıyordu. Eteğine uzanıp çekiştirerek açıyorum ve yere düştüğünde koca siki serbest kalırken inliyorum. Lachlan

İnliyor, uzanıp tuniğini çıkarıyor ve gözleri benimkilere dikilirken bir kenara fırlatıyor.

Elim kalın kaslı uyluklarından yukarı kayıyor, parmak uçlarım yukarı çıkarken teniyle alay ediyor. Ağır taşaklarının üzerinde geziniyorlar ve o zevkle homurdanırken inliyorum, aralarındaki kaygan sıcaklığı hissederken kalçalarım birbirine yapışıyor. Ellerim şaftına doğru kayıyor, gittikçe daha yakına eğilirken kalınlığının etrafında dönüyor, kalbim hızla çarpıyor ve ona *her şeyi* verme arzum şiddetle yanıyor.

"*Size ne duyduğumu göstermeme izin verin lordum,*" diye inliyorum. Başka bir şey söylemeden dudaklarımı ıslattım, öne doğru eğildim ve kalın, şişmiş tepesini nazikçe öptüm.

Lachlan *inliyor*, ben sikinin yan tarafını öperken çenesi zevkten düşüyor. Diğer tarafını öptüğümde nabzım neredeyse kulaklarımda kükrüyor ve dilimin şişman kafasında dönmesine izin verdiğimde zevkle tıslıyor. Tepesini tekrar öpüyorum, ama bu sefer devam ediyorum, sikinin yumuşak, ıslak dudaklarımı ayırmasına ve küçük ağzımın içine kaymasına izin veriyorum. Başını geriye atıp derin derin inliyor ve bu sesler beni daha da azdırıyor.

Ağzımı daha da aşağı kaydırıyorum, kalın sikini ağzımın arkasında hissedene kadar dilimin üzerinde ıslak bir şekilde kaydığını hissediyorum. Dudaklarımı kapatıp nazikçe *emerken* onun tadının tadını çıkararak etrafında inliyorum.

Dediğim gibi, yapmamış olsam bile bir şeyler *duydum*. Ve kuzenimin Paris'teki evindeki personelin daha *çapkın* diyebileceğimiz bazı üyelerinden de pek çok şey duydum.

Ağzımı tekrar yukarı kaydırıyorum, onu ıslak bir şekilde şapırdatıyorum ve kendimi *çok* günahkâr ama aynı zamanda çok güçlü hissediyorum. Lachlan zevkle *hurlıyor*, siki dudaklarımda arasında kalınlaşıyor ve ben başımı sikinde aşağı yukarı sallamaya başladıkça karın kasları sıkılıp dalgalanıyor.

"*Tanrılar*, Iona," diye inliyor, iri elleri saçlarıma kayıyor ve oraya dolanıyor, onu daha sert emmeye başladığımda içime bir heyecan gönderiyor.

"Beni çılgına çeviriyorsun, küçük kız," diye homurdanıyor, dilimi başında gezdirirken tekrar inliyor.

Ona bakarken nefes nefese geri çekiliyorum, elim kaygan, parlayan sikini okşuyor.

"Bu... bu iyi mi?" Hararetle fısıldıyorum. "Ağzımı sikinin üzerinde sevdin mi,
Lordum?"

Fingirdek rolünü oynuyorum ve *buna bayılıyorum*. İçimden bir güç fişkırıyor ve onun elimde zonkladığını hissetmek ve onu kızdırma şeklimde inleyip hırlamasını izlemek şimdiye kadar içtiğim en güçlü şarap gibi.

"Hoşuma gidiyor mu?" diye homurdanıyor, çenesi sıkılıyor ve gözleri benimkilere kilitleniyor.

"*Sana* ne kadar hoşuma gittiğini *göstereyim*," diye homurdanıyor. Ve aniden, uzanıp beni kolayca güçlü kollarının arasına alıp, fırıl fırıl dönerek odanın öbür ucuna, pencerelerin karşısındaki küçük gündüz yatağına götürdüğünde nefes nefese kalıyorum. Kenarına oturuyor ve beni üzerine yatırıyor ve aniden dudaklarımdan çıkan bir nefesle beni etrafında döndürmeye başlıyor. Bacaklarımı iki yanına açıp, amım tam başının yanında iffetsizce geriye doğru itilene kadar beni geri çektiğini hissettiğimde derin derin inliyorum.

"*Lachlan*, ne-"

"Sana bir şey gösterme *sırası bende* küçük aşkım," diye inliyor ve ben daha ne yaptığını anlamadan kıcımlı tutup beni aşağı çekiyor ve dilini amımda gezdiriyor.

Zevkle *inliyorum*, nefes nefese kalıyorum ve hınzır dili amımın her tarafını okşarken coşkuyla titriyorum. Dilini klitorisime kaydırmadan ve ağrıyan küçük tomurcuğun etrafında döndürmeden önce, beni diliyle *alıyormuş* gibi derinlere itiyor. Ona dönüyorum, koca siki tam önümde kalkıyor ve bir saniye bile kaybetmeden iki elimle tutup ağzımı şişmiş başına götürüyorum.

Lachlan içime doğru inliyor, ben onun kalın sikini emerken titreşimler beni inletiyor. Dili amımın üzerinde ileri geri gidip geliyor, klitorisimin etrafında dönüyor, sonra dudaklarımdan arasından geçip içime girip çıkıyor. Büyük elleri kıcımlı kavıyor, beni sıkıyor ve beni genişçe açarken inletiyor. Ağzı geriye, geriye ve *geriye* kayıyor, ta ki boğuk bir zevk ılgılığıyla dilinin daracık göt deliğimde kaydığını hissedene kadar.

"*Lordum...*" İnledim.

Lachlan sadece içime doğru hırlıyor, kıcımı dilliyor ve hayal bile edemeyeceğim kadar heyecan verici, yasak zevk dalgalarını üzerime gönderiyor. Ağzımı tekrar sikine götürüyorum, ellerim sikinin üzerinde aşağı yukarı gezinirken ıslak ıslak şapırdatıyorum. Dilimi başının etrafında döndürürken bir tanesini aşağı kaydırıp ağır taşaklarını avuçluyorum ve dili klitorisimi kızdırmak için geri döndüğünde titremeye başlıyorum.

Daha hızlı ve daha hızlı hareket ederken, zevk iniltilerimiz odayı doldururken ve vücutlarımız birlikte sallanırken dörtnala koşan bir at gibi. Ağzım onun kalın sikinde aşağı yukarı kayıyor, klitorisimin etrafında dönerken dilim onun üzerinde dans ediyor. Dudaklarının arasındaki küçük tomurcuğu emiyor, nazıkçe emiyor ve o tatlı serbest bırakmaya doğru düşmeye başladığımda beni zevkle ciyaklatıyor.

Kelimeler için ya da ona ne kadar yakın olduğumu söylemek için zaman yok. Zaten o da bunu biliyor. Titreyişimden, sarsılmamdan ve kalçalarımın yavaşça başını sıkmasından anlayabiliyor. Eliyle kıcıma şaplak atıyor ve dudaklarım onun koca sikinin etrafında gerilmiş bir şekilde haykırmama neden oluyor. Beni tekrar tokatlıyor ve dili klitorisimin etrafında döndüğünde, düşeceğimi biliyorum.

Büyük eli bir kez daha kıcıma vuruyor, dili etrafında dans ederken ağzı klitorisimi emiyor ve aniden patlıyorum.

Zevk içimde gürlerken onun kalınlığının etrafında *çığlık* atıyorum, *tekrar* tekrar boşalırken utanmadan ağzına doğru eğiliyorum. Lachlan homurdanıyor, dudaklarımı başının etrafına sarıp *emerken* kalçaları yükseliyor, dilim şişmiş başının etrafında dönüyor. Ağır, şişmiş taşaklarının ellerimde yükseldiğini, sıkılaştığını ve zonkladığını hissediyorum ve şaftı ağzımda zonkladığında bunu hissediyorum.

Lachlan içime doğru inliyor, siki aniden ağzıma fışkırırken dili hala beni çılgına çeviriyor. İnliyorum, sıcak sperminin yapışkan tatlı ipi ağzıma sıçrarken hevesle emiyor ve yutuyorum. Dili beni başka bir orgazmın içine itiyor, beni titretiyor ve onun üstünde titretiyor, sadece yutmaya ve onu kızdırmaya devam ediyorum, yavaşça, ikimiz de nefes nefese kalana kadar çekiliyoruz. Beni kendine çekiyor ve nazıkçe kollarıyla sararak kendine yaklaştırıyor. Dudaklarımız buluştuğunda onu hevesle öpüyorum, ona sokulurken hafifçe ağzına doğru inliyorum.

"İyi kulakların var," diye homurdanıyor, ona karşı kıvranırken ve onu tekrar öperken kıkırdamama neden oluyor.

"Sadece duyduğum şeyler," diye fısıldıyorum. "Denemek istediğim *o kadar* çok şey var ki ve bilmediğim o kadar çok şey var ki."

"Belki de biri sana öğretmeli," diye homurdanıyor, dudaklarıma sırtarak.

"Belki *biri*," diye kıkırdıyorum, sert göğsünü dürtüyorum. "Bana öğretmeye devam etmeli."

"Günün geri kalanında yapacak bir şeyim yok," diye mırıldanıyor.

"Ben de 'siyasi nedenlerle' benden çok daha yaşlı bir adamla evlenmek *zorunda* bırakılmak gibi korkunç bir kaderi düşünmek için kendimi odama kilitliyorum," diyorum arsız bir sırıtışla.

Lachlan homurdanıyor, gözleri parlıyor ve aleti bana doğru şişiyor, yumuşak bir şekilde nefes almamı sağlıyor.

"Oh, korkunç, değil mi?"

"Korkunç," diye inliyorum, eli bacaklarımdan arasına kayarken nefes nefese kalıyorum.

"Belki de *acıyı* biraz *hafifletmeliyim*," diye inliyor ve bir parmağıyla kaygan anımı okşuyor.

"Tanrım, bence bu adil," diye inliyorum.

Lachlan beni yavaşça ve derinden öpmek için eğilirken sırıtıyor. "Benim küçük aşkım," diye homurdanıyor. "Daha yeni *başladık*."

BÖLÜM 11

IONA

Söylemeye gerek yok, öğleden sonra ortadan kayboluyoruz. Lachlan dünyaya, düğününden önce kafasını toparlamak için tek başına bir gezintiye çıktığını haber veriyor. Ben de Lachlan'la gizlice odamda buluşmaya giderken beni bekleyen bazı hanımlara öğleden sonramı kitap *okuyarak* geçireceğimi, yani evlilik öncesi kafamı boşaltacağımı bildirdim.

Keşke yalan söylediğim için kendimi suçlu hissettiğimi söyleyebilseydim ama ne yazık ki hissetmiyorum. Ya da suçluluk duysam bile, yalnız kaldığımızda Lachlan'ın ağzı üzerimdeyken bu suçluluk kısa sürede unutuluyor.

Saatler sonra, vücudum neredeyse titrerken ve kalbim bir nefes almak için yalvarırken, nihayet akşam yemeğinden önce yollarımızı ayırıyoruz. Kendimi toparlamayı başardığımda ve pişmanlıkla kıyafetlerimi giydiğimde, nihayet akşam yemeği için diğer herkesle buluşmaya gidiyorum.

Sekiz kişiyiz -Lachlan ve ben, Cat ve Callum, Rhona ve Tor, Una ve Hamish- ve Lachlan arka bahçelere bakan küçük bir terasta akşam yemeği hazırladı. Daha önce garip davranıyor, kızarıyor ya da kendimden şüphe duyuyor ve suçluluk hissediyor olabilirdim ama şimdi hepsinden kurtulmuş gibiyim.

...Şey, bu tam olarak doğru değil. Lachlan'ın bütün öğleden sonra parmaklarıyla, ağzıyla ve sikiyle beni nasıl inlettğini, sızlattığını ve boşalttığını aklımdan geçirirken hâlâ deli gibi kızarıyorum. Ama o sadece kıkırdadı ve benimle biraz daha dalga geçerken başını salladı.

"Evlendiğimiz zaman, genç kız," diye homurdandı. "*O zaman seni alacağım, her* hangi yöne."

Neyse ki, terasta mum ışığında yenen akşam yemeğinde yeterince karanlık olduğu için kimse yüzümdeki sıcaklığı göremiyor. Ama ne zaman Lachlan'ı görmek için başımı kaldırsam

Masanın karşısından bana *baktığında* ya da ayağının kayarak benimkinin altına değdiğini her hissettiğimde, yüzümün ne kadar sıcak olduğunu bildiğini biliyorum.

Yaklaşan düğün için kadehler kaldırılıyor - önce Hamish, sonra Callum ve daha sonra Tor bile kadehini masaya vurup bağırmayı içeren geleneksel bir İskandinav tezahüratı yapıyor ki bu açıkçası *çok* eğlenceli. Şaraplar içiliyor, yemekler yeniyor ve ben etrafımdaki arkadaşlarıma ve buldukları aşklara bakıp gülümsüyorum. Gözlerim Cat'e takılıyor ve korksam da her şeyin yoluna gireceğini biliyorum. Bu gece ona söyleyeceğim. Anlayacağını *biliyorum*.

Lachlan biraz daha şarap doldurmanın ortasındaiken aniden bir kargaşa çıkar ve muhafızlarından bazıları terasa hücum eder.

"Lordum!" diye bağılıyor biri nefes nefese ve anında Lachlan'ın kaşları çatılıyor, yüzü ciddileşiyor.

"Ne oldu?"

"Efendim, ön kapılarda sizinle konuşmak isteyen bir araba ve beraberindeki muhafızlar var."

Lachlan kaşlarını kaldırır. "Kim-"

"Bu Leydi Campbell," diyor adamlardan biri alçak sesle. Boğazını temizlemeden önce gözlerini yanındaki diğer iki muhafıza dikeyyor. "Sizin, uh, eski-"

"*Darcy*," diye homurdanıyor Lachlan, yüzünü bir gölge kaplıyor ve içimi bir his kaplıyor.

Aralarında hiçbir şey olmadığını *biliyorum*, en azından *aşk*. Ve evli oldukları süre boyunca onunla aynı yatağı paylaşmadığını ya da ona hiçbir şekilde dokunmadığını da biliyorum. Ama *yine* de, onunla evlenmemin arifesinde onun bu şekilde ortaya çıkması hoş olmayan bir duygu ve bu geceye bir burukluk katıyor. Sanki bir şekilde, onun bunu ihlal etmesi her şeye bir tür tatsızlık katıyor ve bu da beni öfkeliyor.

Lachlan'ın gözleri benimkilere kaydı, çenesi sıkılmıştı.

"Bırak da bununla ben ilgileneyim genç kız," diye sessizce homurdanıyor, yükselirken gözleri çok daha fazlasını söylüyor.

"Ben de geleceğim-"

"Hayır," diyor nazikçe, başını sallayarak. "Onu istemiyorum..." kaşlarını çatıyor. "Sadece, burada kal, lütfen?"

Başımı sallıyorum, yutkunuyorum, gözlerimiz kilitleniyor. Ve yine, yüksek sesle söylediği kelimelerden daha fazlası geçiyor aramızdan. O bakış "İkimizin de burada sahip olduğu şeyi mahvetmesini istemiyorum" diyor ve ben bunu anlıyorum.

"Ben de seninle geliyorum," diye homurdanan Callum da ayağa kalkıyor ve yüzünde karanlık bir ifade belirliyor.

"Evet, bir de ben." Hamish sandalyesini geriye itiyor ve ayağa kalkmadan önce eğilip Una'nın elini öpüyor.

Tor iç geçirir ve ayağa kalkarken Rhona'ya gülümser. "Bu cadı kulağa eğlenceli geliyor." Kaşlarını çatarak bana bir bakış attı. "Özür dilerim leydim."

Başımı sallayarak gözlerimi deviriyorum. "Lütfen yapma. Söyleyeceğin her şeyi hak ediyor."

Sırıttıyor. "Eğlenceli birine benziyor. Sanırım bunu izlemek için ben de geleceğim."

Lachlan sertçe başını sallayıp Cat'e dönüyor. "Burada kal lütfen. Bırakın ben bu işi çabucak halledeyim."

O ve diğer adamlar, üç muhafızla birlikte terastan fırlayarak uzaklaşırlar.

Gittiklerinde inliyorum, sandalyeme çöküyorum ve bir fincan şarabıma uzanıyorum.

"Harika bir geceye gölge düşürmeyi Darcy'ye bırakın."

Cat yüzünü buruşturarak ayağa kalkıyor ve Hamish'in yanımdaki koltuğuna oturuyor. "Özür dilerim, Iona. O..."

"Berbat," diye mırıldandım. "Aradığınız kelime *korkunç*."

Cat alaycı bir şekilde gülümseyerek elimi tutuyor. "Babam bunun icabına bakacaktır. Campbell'ların onu para ve toprak için haraca bağlama umutlarını yok etmek üzere olduğun için burada olduğunu biliyorsun."

Ona bir bakış atarak iç çektim. "Ailem çok kötü olduğu için özür dilerim." Sadece gülümsüyor. "Aile seçtiğin kişi olabilir, biliyorsun."

Elini sıkarken dudağımı ısıyorum. "*Bunu* uzun zaman önce kendim için seçmişim."

Gülüyor. "Yarın resmiyet kazanacak!"

Cat şarabına uzanmak için arkasını dönüyor ve masanın diğer tarafına baktığımda Rhona'yla göz göze geliyorum. Kaşlarını kaldırıp Cat'e sessizce başını sallıyor ve ben de derin bir nefes alıyorum.

Vakit geldi.

"Hey, Cat, ben..."

Arkadaşım arkasını dönüyor, kaşları masumca kalkmış, devam etmemi bekliyor.

"Sana bir şey söylemem gerek."

Kaşları hafifçe çatılır. "Her şeyi. Bana *her şeyi* anlatabileceğini biliyorsun, Iona. Nedir o?"

Yere bakıyorum, ellerim kucağımda dönüyor. "Ben... um. Düğünle ilgili. Baban hakkında. Ve ben sadece... Yani-"

Korkunç bir şekilde kekelediğim kelimelerim, terasın zeminine çarpan bir metal parçasının keskin ve gürültülü sesiyle aniden kesildi. Sesle birlikte dördümüz de irkildik. Metal kancaya bakıyorum ve aniden sarsılarak geri dönüp bahçeye bakan taş korkuluğa çarptığında, ona bağlı olan ipi fark ediyorum.

Una kaşlarını çatarak
ayağa kalkar. "Bu da
ne-"

Bir adam aniden parmaklıkların üzerinden *atlıyor* ve dördümüz *çığlık* atarak ayağa fırlıyoruz ve şarap masanın üzerine sıçırıyor. Dördümüz kapılara doğru koşarken sandalyem geriye düşüyor, ama parmaklıklardan terasa atlayan adamların sayısı giderek artıyor ve içlerinden üçü önce şatoya açılan kapılara ulaşıyor.

Çığlık atıyorum ya da en azından atmak üzereydim ki aniden güçlü eller beni yakaladı ve ağzıma bir bez tıkarken beni çekiştirmeye başladı. Yine de sessizce pamuğa doğru çığlık atıyorum, titriyorum, gözlerim ağzıma kenetlenmiş elin üzerinden dehşet içinde irileşiyor ve arkadaşlarımdan

Diğer adamlar da aynı şekilde, hepimiz kıvranıyor ve kurtulmaya çalışıyoruz ama bir umut ışığı bile yok. Bir kanca daha terasın kenarına takıldığında nabzım hızla atıyor ve bu son adam kendini kenara çektiğinde, bana hınzırca sırıttığında gözlerim *kocaman* açılıyor.

"Merhaba *torunum*."

BÖLÜM 12

LACHLAN

BANA GÜLÜMSÜYOR ve bu gülümsemeyi her gördüğümde olduğu gibi, bir önsezi ve korku hissi uyandırıyor. Neşe değil. Mutluluk değil. Hayır, Darcy Campbell gülümsediğinde, bu avını tuzağa düşürmek üzere olan bir örümceğin gülümsemesidir. Saldırısını planlayan bir *yaratığın* gülümsemesi.

...Bir şeylerin peşinde ve bu, Iona'yla evlendiğim yarınki güneşli günde fırtına bulutu olmaya çalışmaktan çok daha fazlası.

Korumalarımın Darcy'ye eşlik ettiği oturma odasının kapısındaki üç arkadaşşıma, "Burada bekleyin," diye homurdandım. Darcy'nin birkaç korumadan oluşan maiyeti dışarıda kaldı çünkü aptalca bir şey yapmayacaklarına dair onlara zerre kadar güvenmiyorum.

"Lachlan," diyor Callum alçak sesle, gözlerini benden Darcy'ye dikerek. "Buna güvenmiyorum."

"Ben de öyle," diye mırıldanıyor Hamish.

Başımı salladım. "Bırak onu ben halledeyim. Güven bana," diyorum ince bir sesle. "Pratik yaptım. Bir şeylerin peşinde. Şimdi *ne olduğunu* bulma zamanı."

Tor nefesinin altından homurdanıyor. "Beni onunla beş dakika yalnız bırakın," diye mırıldanıyor, Darcy'nin duyabileceği kadar yüksek sesle. Darcy ona kaşlarını çatarak bakıyor ve masadaki sandalyesinde biraz daha yükseğe oturuyor.

"Bugünlerde *ne güzel* arkadaşların var, Lachlan," diyor buz gibi bir sesle. "*Vahşilerle* dostluk kuruyoruz, öyle mi?"

"Oy, kadın!" Tor öyle keskin bir sesle bağırır ki Darcy sandalyesinde dimdik otururken bembeyaz kesilir.

"Nasıl bir şeytanlık peşinde olduğunu tükürmezsen sana vahşiliği göstereceğim!"

Darcy kalın kalın yutkunurken gülümsememi bastırıyorum. Bakışlarını bana çeviriyor ve gözlerini kısıyor. "Konuşacak mıyız, konuşmayacak mıyız, Lachlan?"

"Evet, Darcy," diye mırıldandım. "İnan bana, konuşacağız." Arkadaşlarıma geri dönüyorum. "Burada kalın. Ben hallederim."

"Emin misin?" Tor homurdanıyor. "Onu korkutup altına iştebileceğime bahse girerim."

Nefesimin altında kıkırdıyorum. "İddiaya girmeyeceğim, çünkü eminim sen girebilirsin." "Hadi ama Lachlan," diyor Tor özellikle yüksek sesle. "*Çok uzun zaman* oldu insan kanı içtiğimden beri!"

Arkamda Darcy'nin soluk soluğa çıkardığı sesi duyuyorum, Hamish ve Callum da kıs kıs güldüklerini gizlemek için arkalarını dönüyorlar.

"*Götün* tekisin," diye kıkırdıyor Callum nefesinin altından. Tor sırtıyor. "Evet, ama bu eğlenceli."

"Şimdilik bu kadar yeter," diye kıkırdıyorum, omzumun üzerinden solgun ve gergin görünen Darcy'ye bakıyorum. "Neyin peşinde olduğunu öğreneyim de onu lanet olası yoluna göndereyim, biz de yemeğe geri dönelim."

Callum başını sallar. "Biz burada olacağız. Bize ihtiyacın olursa ara."

Başımı sallayıp dönüyorum ve odaya giriyorum. Kapıyı Tor'un çatık kaşlı yüzüne kapattığımda Darcy'nin rengi yerine gelir gibi oldu.

"*Vahşiler*," diye mırıldanıyor test *edercesine*. "Bu yağmacı vahşilerin topraklarınızın sınırlarında kalmasına izin verdiğiniz *inanamıyorum*."

"Onlar ne vahşi ne de yağmacı, Darcy," diyorum eşit bir şekilde. "Senin halkın için söyleyebileceğimden çok daha fazlası."

Kaşları çatıldı.

"Bunu kendi başına sen açtın."

"Oh, öyle mi? On yıl boyunca sana hak ettiğinden fazlasını verdikten sonra. Tüm yalanların, entrikaların ve sadakatsizliğiyle?"

Beni küçümsüyor. "Kıskandın mı, Lachlan?"

Gölümsüyorum. "*Pek sayılmaz* leydim. Size dokunmaya çalıştığım tek bir zamanı bile hatırlayabiliyor musunuz?"

Ağzını açmaya başladı ama sözünü kestim.

"Hayır mı? Senin yerine kanlı bir cesetle yatmayı tercih ettiğim için olabilir mi?" Yüzü kızarıyor, dudakları alaycı bir ifadeyle geri çekiliyor.

"Ne istiyorsun Darcy?"

"Sanırım babam ne olduğunu gayet açık bir şekilde ifade etti-"

"Yani düğünümünden bir gece önce burada ne işin var?" Yüzü kararıyor ve dudakları bir tıslamayla dişlerinden geri çekiliyor.

"Peki yeni gelin adayınız *nasıl*?"

"Tamam," diyorum, karşısına oturup ellerimi birbirine kenetliyorum.

"Şimdi son kez söylüyorum, sen ne-"

"Oh, öyle mi, Lachlan? O iyi mi?"

Kaşlarımı çattım. "Ne?"

Darcy'nin gülümsemesi inceldi, gözleri soğudu. "Burada, benim yanımdasın, küçük arkadaşların kapının hemen dışında, şüphesiz konuşmamızı dinlemeye çalışıyorlar." Ellerini birbirine bağladı. "Peki, o arkadan bıçaklayan, nankör küçük *orospu* kızım-"

"*Dilini ısıracaksın!*" Kükreyerek ayağa fırladım, sandalyem geriye doğru yere düştü.

Darcy irkilir ama bunu bir sırıtişla örter.

"Peki, o iyi mi, Lachlan?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Tanrı aşkına buraya ne için geldiysen tükür onu-"

"Bu genç kızlar," diye kayıtsızca iç geçiriyor. "Evlilik gibi bir şeyden önce çok çekingen olabiliyorlar, biliyorsun." Hınzırca gülümsüyor. "Şimdi *kaçıp gitse* çok yazık olurdu, değil mi?"

İçimden soğuk bir şey geçiyor ve kanım buza dönüşüyor. Bir şeyler ters gidiyor. Darcy'nin acımasızlığına ve küçük akıl oyunlarına alışkınım ama bu farklı hissettiriyor.

...*Çalışılmış* gibi hissettiriyor.

Ve aniden, üzerime bir korku çöktü. Hırlıyorum, yumruklarımın üzerinde masaya yaslanıyorum, dişlerimi gösteriyorum.

"*Neyin peşindesin, seni cadı?*"

Küstahça gülüyor.

"Ben mi? Burada seninle oturuyorum. Lachlan. Belki de endişelenmen gereken kişi Iona'dır."

İçimdeki soğuk bıçak bükülüyor ve tüm vücudum donuyor.

"Ne yaptın sen?"

Darcy bana daha da geniş bir şekilde gülümsüyor ve aniden öfkem patlıyor.

"Ne yaptın sen!?" Kükreyerek aramızdaki masayı deviriyorum. Ama arkadaşlarımın odaya hücum etmesiyle kapı kırılırken Darcy sadece gülüyordu.

"Tam burada oturuyordum, Lachlan!" diye cıvıldıyor ve gülüyor.

Üç muhafızımın arkadaşlarımın peşinden odaya koştuğunu görmek için dönüyorum. "*Zincirleyin onu,*" diye bağıriyorum.

Darcy'nin yüzü soluyor.

"*Pardon?!*"

Muhafızlar Darcy'yi yakaladı ve ben de arkadaşlarıma doğru döndüm. "Hadi gidelim, *şimdi.*"

Koridorlarda koşarken nabzım gümbür gümbür atıyor, kapılardan geçip tekrar terasa çıkarken korkudan tüylerim diken diken oluyor. Ve kalbim durdu.

Dışarıda yirmi muhafızım var ve aşağıda bahçelerde meşaleler yakılıyor. Catriona, Una ve Rhona gözyaşları içinde, biz terasa yuvarlanırken yanımıza koşuyorlar.

...Iona'yı göremiyorum.

Korku içime işliyor, neredeyse dizlerimin üzerine çökecektim, dönerken tüm dünya etrafımda bulanıklaşıyor. Rhona Tor'a koşuyor, Hamish Una'yı kollarına alıyor. Catriona Callum'a koşuyor, dönüp kollarını bana dolamadan önce onun göğsüne sarılıp ağlıyor.

"Baba!" Ona sımsıkı sarıldığımda
hıçkırıyor. "Söyle *bana*," diye
mırıldanıyorum.

"Onu aldılar!"

Hıçkıra hıçkıra ağlaması kalbime bir bıçak gibi saplanıyor ve
sendeliyorum. "Baba, o gitti!" diye bağılıyor. "Onu aldılar!"

BÖLÜM 13

LACHLAN

İçimde bir ateş yanıyor, vücudumdaki tüm kaslar sıkılıyor ve saf *öfke* içimde kaynıyor. Arkadaşlarım, korumalarım ve herkes etrafımda konuşuyor ama ben terastaki mutlu yemek masamızın dibinde duruyorum. Masanın karşısında oturmuş sevdiğim kadına bakıyordum.

Ve şimdi, o gitti.

"Lachlan."

Gözlerimi kırıştırıyorum, dünyaya karşı hissizleşiyorum, ellerim sandalyenin arkasını neredeyse ikiye ayıracak kadar sert kavrarken öfkem içimde saf kırmızı ateşe dönüşüyor.

"*Lachlan!*"

Tekrar gözlerimi kırıştırıyorum, dönerken başımı sallıyorum, dünya bana bir telaş ve vınlama sesiyle geri geliyor. Ve aniden, Callum beni sallarken, her şeyin kaosuna geri döndüm.

"Benimle misin?"

Gözlerim kısılıyor, çenem sıkılıyor ve başımı sallıyorum. "Ben buradayım. Konuş."

Callum az önce kafamda nereye gittiğimi bildiği için başını sallıyor ve bana hak veriyor.

"Muhafızlarınız bir grup atlının kalenin batı surlarından kaçarken görüldüğünü söylüyor. Nasıl geçtiklerine dair henüz bir bilgi yok ama eski bir bahçe kapısı bulundu-"

"Nereye gidiyorlardı?"

Ama sanırım ben zaten biliyorum, çünkü bunun arkasında kimin olduğunu bildiğime dair bir his var içimde.

"Sahil," diye ekliyor Hamish, konuştuğu muhafızdan uzaklaşırken yüzü asık. "Ve Lachlan, ahırlarını zincirlediler."

Boğazımda alçak bir hırıltı kaynıyor. "Ne?"

"Zincir getirmişler," diye tükürüyor Hamish, yüzü neredeyse benimki kadar öfkeli. "Atlarınızı da zincirlediler, yoksa adamlarınız çoktan peşlerine düşmüş olurdu. Her iki demirciniz de onları kurtarmak için çalışmaya başladı bile. Yakında peşlerinde olabiliriz."

"Kıyıya bizden önce varacaklar."

"Evet," diye homurdanıyor Callum. "Ama biz çok yakında olacağız. Sadece-" "Bir *tekneye* ihtiyacınız var."

Tor bir adım öne çıkıyor, kollarını kocaman göğsünün üzerinde kavuşturmuş, bir eliyle sakalını sıvazlıyor.

"Ve nasıl yelken açacağını bilen adamlarla birlikte lanet olası *hızlı* bir tekneye ihtiyacınız var." Yüzünde ince bir gülümseme belirir.

"Kana susamış Vikinglerle arkadaş olman iyi bir şey, değil mi?" Başımı salladım, elimi uzattım ve sıkıca sıktım.

"Evet ve teşekkür ederim."

"Benim için bir zevk, dağlı," diye homurdandı Tor. "Atlar serbest bırakılır bırakılmaz adamlarıma haber göndermek için atlılarınızdan birini kullanacağım-"

"Lordum! Birini yakaladık! Atı tökezledi ve onu surlardan çok uzağa fırlattı."

Üç gardiyan siyah deri giymiş, debelenen ve küfreden bir adamı çekip önüme atarken dönüyoruz. Kolları ve bacakları zincirlenmişti ve ayaklarımın dibinde yere düşerken acınası bir şekilde inliyordu.

"*Konuş.*"

Sesim terasta yankılanıyor ve birden sessizlik oluyor. Adam başını kaldırıyor ve kendini beğenmişliğinin sonunu yakalasam da gözlerimdeki cinayeti görünce yüzü soluyor.

"Lord McDougall, ben-"

"Kim?" diye grlyorum ve adam titriyor. "Lord Campbell, lordum."

Yedi lanet olası cehennem.

Sahip olduğum tüm Őüpheler bir anda, korkunç bir saniyede doğrulandı. "Ve onu kıyıya götürüyorlar, değil mi?"

Adam hevesle başını salları, gözlerinde korku vardır.

"Ve sonra?"

"Lordum-"

"KONUŞ!"

"F-Fransa, lordum!"

Gözlerim adamdan korumalarıma kaydı.

"İçerideki cadıyla birlikte onu da zindana götürün."

Korumalarım onu çekip götürürken adam çığlık atıyor ve ben dönüyorum, gözlerimi kapatıp gecenin karanlığına doğru tıslarken *kırmızı* görüyorum.

Omzumda bir el var ve dönüp Callum'la yüz yüze geliyorum.

"Sana bir arkadaş olarak soracağım, Lachlan," diyor sessizce. "Yargılamadan ve gndemim olmadan."

Başımı salladım.

"İona'yla evlenmek topraklarınızla ya da siyasetle ilgili değil, öyle değil mi? Belki biraz ama tamamen değil, demek istiyorum."

Dudaklarım inceliyor, çenem gıcırđıyor. Ve yavaşça başımı sallıyorum.

"yle değil," diye sessizce homurdanıyorum. "O..." Başımı salladım. "O benim her Şeyim Callum."

Yüzünü bana dönmeden önce Hamish ve Tor'a bakarak sertçe başını sallıyor. "O zaman onu geri alacağımızdan emin olabilirsiniz, Lachlan."

Diğer ikisi ciddiyetle başını sallıyor ve Callum yaklaşıp elini omzuma koyarken boğazını temizliyor.

"Catriona'ya anlatmalısın," diyor sessizce. "Gerçeği bilmeyi hak ediyor."

"Evet," diye homurdanıyorum, başımı sallayarak onaylıyorum.

"Öyle." Callum başıyla kalenin içini işaret ediyor.

"Bana bir dakika izin verir misin?"

"Elbette dostum," diye başını sallıyor.

Onların yanından geçip, içerideki ziyafet salonuna doğru ilerliyorum; burada çok sarsılmış Catriona, Una ve Rhona, bekleyen hanımlardan bazıları tarafından bakılıyor; sarsılmış, korkmuş ama bir o kadar da öfkeli.

...İyi, güçlü İskoç kızları, hepsi, diye düşünüyorum gözlerim kızıma takıldığında gururlu bir gülümsemeye. Ona doğru bir adım atıyorum ve o da ayağa fırlayarak bana doğru koşuyor, bana şiddetle sarılıyor.

"İşte, işte," diye homurdanıyorum usulca, onu kendime doğru çekerek.

"Onu geri alacağız; sana *yemin* ederim. Lord Campbell'ın adamları mıydı?"

"Ve kendisi," diye tıslıyor öfkeyle. "Baba, onlarla savaşmak istedim-" "Ve *savaşmadığın* için çok mutluyum," diye mırıldandım.

"Şey, *yapardım* ama boğazına bir bıçak dayamışlardı ve... ve..."

Yüzü buruşuyor ve ona sıkıca sarılıyorum.

"Şimdi atları hazırlıyorlar, sonra yola çıkacağız. Yakaladığımız adam onu Fransa'ya geri götürmeye çalıştıklarını iddia ediyor-"

"Fransa mı?! Baba, teknelerine bizden önce varırlar-" "Ve

Viking tekneleri çok, çok daha hızlı," diye

homurdanıyorum.

Catriona başını sallıyor, gözleri sert ve acımasız.

"Catriona, ben..." Ona gerçeği söyleyecek kelimeleri ararken kaşlarımı çatıyorum, ellerim kollarında. Çünkü zamanı gelmişti ve benden nefret etse bile bunu bilmeyi hak ediyordu.

"Tatlım, ben-"

"Onu seviyorsun, değil mi?"

Sözleri sessiz, gözlerimle buluştuğunda yüzü nötr. Ve yavaşça başımı sallıyorum.

"Evet kızım," diyorum usulca, başımı sallayarak.

"Evet, seviyorum." "Yani onu *böyle* seviyorsun."

"Evet."

Cat bir an uzaklara bakıyor ve yavaşça başını sallıyor.

"Catriona, onun senin arkadaşın olduğunu biliyorum ve *asla* aranızı açmak, seni *incitmek* ya da-

"*Baba.*"

Duruyorum, göz kırpmıyorum ve onun bana sessizce gülümsediğini fark ediyorum. "Seni mutlu ediyor mu?"

Başımı salladım. "Öyle. Sen ve doğduğun gün dışında tanıdığım hiçbir şeye benzemeyen bir mutluluk."

Catriona gülümsüyor.

"Onu da mutlu ediyorsun."

Kaşlarımı çattım. "Sana bizden bahsetti mi?"

Kızım gülüyor. "*Hayır*, ama onu sandığından daha iyi tanıyorum ve bunu söyleyebilirim. Sizin 'tamamen siyasi' düğününüzden, herhangi birinin sahte olabileceğinden çok daha fazla mutlu oldu."

Başımı sallayarak alaycı bir şekilde gülümsüyorum. "Biliyorum... *garip.*"

Catriona başını sallar. "Öyle değil." Gülümsüyor. "Iona bana her zaman ailem gibi hissettirdi ve Darcy ile bunu hiç hissetmedim."

"Darcy asla aileden *biri olmadı*," diye

homurdandım. "Ama Iona öyledir."

"Evet," diyorum sessizce.

"Onun peşinden mi gidiyorsun?"

"Evet, en kısa zamanda-"

"Lord McDougall!" asık suratlı bir muhafız odaya daldı. "Atları serbest bıraktık."

"*Sen!*" Arkamda, terasta, Tor'un sesi konuştuğu muhafıza doğru gürliyor. "Hemen git! Ve emirlerimi Bjorn Falkanskiold'a iletmeyi unutma. Şimdi git!"

Adam dönüp ahırlara doğru hızla uzaklaşıyor ve ben de onun peşinden koşan arkadaşlarıma sertçe başımı sallıyorum.

"Baba?"

Tekrar Catriona'ya ve gözlerindeki sert, acımasız bakışa dönüyorum.

"Ailemizi geri al," diyor sesinde ateşle. "Arkadaşımı ve karını. Ve onu kaçıran piçleri öldürün."

Onu sert bir şekilde kucaklarken sırtıyorum.

"Sen benim kızım sayılırsın, değil mi?"

"*Her zaman,*" diye fısıldıyor şiddetle, sırtarak uzaklaşmadan önce bana tekrar sarılıyor.

"En iyi arkadaşıma aşık olduğunda bile."

BÖLÜM 14

IONA

"Kendi ailene bu şekilde ihanet edebileceğini DÜŞÜNMEK."

Lord Campbell, büyükbabam -boğazıma bir bıçak dayayıp beni bir ip merdivenden ata sürükleyen, orada kafesleyip bir tahıl çuvalı gibi sahile götüren ve orada isteğim dışında kaçırılan aynı büyükbabam- bana bakıyor. Altımızdaki büyük tekne dalgaların üzerinde sallanıyor, biz yolumuza devam ederken gelgitlerle birlikte kabarıyor. Saatlerdir denizdeyiz ve tutsak olduğum kaptan kamarasının pencerelerinden şafakla birlikte havanın aydınlanmaya başladığını görebiliyorum.

Lord Campbell'a bakıyorum, gözlerim kısılıyor.

"*Ailem* mi?" Dişlerimi sıkıp başımı sallıyorum. "*Sen* benim ailem değilsin. Darcy benim ailem değil-"

Lord Campbell'ın tokadı yanağıma sertçe indiğinde irkiliyorum.

"Dilini ısır, kızım."

Acı acı gülüyorum. "Ahh, *aileme* geri dönmek *çok* güzel," diye tükürüyorum ona dudak bükerek.

"O senin sahip olabileceğin tek anne, biliyorsun," diye homurdanıyor Lord Campbell.

"Güzel," diye çıktım. "*Onun* gibi biri birkaç ömür yeter."

Başını sallarken yüzü kararıyor.

"Beni nereye götürüyorsun?"

"Fransa," diye hırlıyor. "Ait olduğun yere, ailene."

"McDougall'lar benim ailem."

Nefesinin altında homurdanıyor. "Bunca yıldır onlardan biriymiş gibi davranmak seni onlardan biri yapmaz." Dudakları zalim bir gülümsemeye dönüşürken gözleri kısılıyor. "Onun *fahişesi* olmak da öyle."

Tıslayarak ona doğru hamle yapıyorum ama sandalyeye bağlıyım. Büyükbabam sadece kıkırdıyor, başını sallıyor.

"Israr ediyorsanız sizi mücadeleye devam etmeye davet ediyorum, genç kız." Gülümsüyor. "Bu *uzun* bir Normandiya'ya giden yol."

İçimde öfke kükrüyor ve gözlerimi ona dikiyorum. "*Neden?* Açıkçası, *senin* de beni orada istemediğin ortadayken neden beni ne bildiğim ne de istediğim bir 'eve' getirme zahmetine girdin?"

Lord Campbell derin bir nefes alıyor ve yavaşça adımladığı zeminde bir süre ilerlerken iç çekiyor. Duruyor, bana dönüp omuz silkerken yüzüne bir gülümseme yayılıyor.

"Ahh, görüldüğünden daha zeki." Kollarını iki yana açarken kıkırdıyor. "Beni yakaladın. Kalmanı istemiyorum. Ama çok iyi biliyorum ki Lord McDougall orada, onun yanında kalmanı istiyor." Gülümsemesi genişler. "Oh, seni orada istiyor, bundan eminim. O kadar çok istiyor ki para bile ödeyebilir, hem de cömertçe."

Başımı yavaşça sallarken çenem düşüyor, dudaklarımdan acı bir kahkaha dökülüyor.

"*Fidy*e. Bu *senin* beni 'aileme' geri götürmek için yaptığın büyük jest. Sen sadece beni Lachlan'a geri satmak istiyorsun."

Lord Campbell derin derin kıkırdar. "Para dünyayı döndürür, genç kız. Ve sen ondan çok para alacaksın."

Başımı sallayıp başka tarafa bakıyorum. "Benim için gelecek."

Homurdanıyor.

"Belki, ama çok geç kalacak. Bu hızlı bir gemi, genç bayan. Ve sevgili Lachlan'ın sabote etmediğimiz bir gemi bulması bir yana, kıyıya ulaşmasını bile *zorlaştırdık*."

Başımı salladım. "Benim için gelecek ve geldiğinde-"

"*Fahişesi* için geldiğinde," diye tükürüyor Lord Campbell bana. "Dediğim gibi, çok geç kalacak-"

Kulübenin kapısına vurulması kafasını başka yöne çevirir ve hırlar.

"Bu da ne böyle!"

"Lordum!"

Kapı açılıyor ve mürettebattan iki adam içeri dalıyor, Lord Campbell'a dönmeden önce bana şehvetle bakıyorlar.

"Bir gemi var, efendim. Ufukta ve hızla geliyor."

Lord Campbell kaşlarını çatır. "Lachlan olma ihtimali yok. Limandaki bütün tekneleri batırdık ve-"

"Lord McDougall değil, lordum," diyor adamlardan biri sessizce, yutkunurken yüzü bembeyaz.

"*Kırmızı* yelkenliler, lordum."

Lord Campbell şaşkınlıkla kaşlarını çatıyor ve ikisine ters ters bakıyor. "*Ne demek istiyorsun?*" Tersledi.

İki adam gözlerini kırıştırarak birbirlerine bakarlar.

"*Bilmiyor* musunuz, efendim?" Biri boğuk bir sesle. "Çıkar ağzındaki baklayı, dostum!"

"Vikingler, lordum," diye mırıldandı ikinci adam.

Büyükbabam kaşlarını çatıyor. "Ve bu *tek bir* gemi mi?"

Adam başını sallar ve Lord Campbell gözlerini devirir.

"Bu gemide tepeden tırnağa silahlı kırk adam var ve siz bir tanesiyle başa çıkamayacağımızı söylüyorsunuz-"

"Vikingler olmaz Lord Campbell," diye mırıldanır adamlardan biri. "*Kırmızı yelkenliler.*"

Lord Campbell homurdanıyor. "Bundan bahsettiniz ve ben hala bunun ne olduğu hakkında en ufak bir fikre sahip değilim-"

"Tor Odinson."

Üçü de sesimi duyunca dönüp beni geniş geniş sırtırken gördüler.

"Kırmızı yelkenler," diye tıslıyorum gözlerimi hızla solgunlaşan iki denizciye çevirirken. "Ne anlama geldiklerini biliyorsun."

"Kim bu cehennemde-"

Adamlardan biri sesi titreyerek, "*Hemen* daha derin sulara gitmeliyiz," diyor.

Diğeri başını sallar, yüzü asıktır. "Fark etmez. Bizi gördüler ve-"

"Tor Odinson da kim be!" Büyükbabam bağılıyor.

"*Şeytan*," diye mırıldanıyor adamlardan biri.

Gülmeye başladım. "Fransa'dan hiç ayrılmamış olmayı dilemene neden olacak adam o, büyükbaba."

"Sancak tarafına!"

Güverteden bir erkek sesi bağılıyor ve kapıda duran iki denizci dönerek merdivenlerden yukarı fırlıyor. Ayaklar yukarıdaki güvertede gürliyor ve büyük teknenin dönmeye başladığını hissedebiliyorum.

"Hızla geliyor! İnsan istasyonları! Hazır olun-" Ve sonra kaza geliyor.

Sandalyeden yere doğru yayılırken çığlık atıyorum, ellerim arkamdan bağlıyken yanağım yere çarptığında yüzüm buruşuyor. Tekne çılgınca yana doğru savruluyor, havayı burkulan, kırılan ve parçalanan tahtaların sesi dolduruyor. Lord Campbell odanın diğer ucunda yerde inliyor, kendini toparlıyor ve bir eliyle kafasındaki kesiği tutuyor.

Yukarıda, güvertede, aniden duyabildiğim tek şey Viking adamlarının kükremesi, Lord Campbell'ın adamlarının çığlıkları ve çeliğin çeliğe çarpma sesleriydi
-Savaş sesleri.

Daha fazla çığlık duyuluyor ve Lord Campbell kılıcını kınından çekerken soluklaşıyor, kapıdan uzaklaşırken yutkunuyor. Kapı içeri doğru sallanıyor ve daha önceki denizcilerden biri, sırtından bir hançer çıkmış ve yüzü bitkin bir halde sendeleyerek içeri girdiğinde nefesim kesiliyor.

"Lordum...."

Yere yuvarlanıp hareketsiz kalıyor ve Lord Campbell bembeyaz kesiliyor.

"Şansını yüzerek deneyebilirsin," diye alay ettim.

Dönüyor, hırlarken bakışlarını bana çeviriyor. Ve aniden bana doğru yürümeye başladı.

"Neden seni küçük *orospu*-"

"CAMPBELL!"

Kapı menteşelerinden kırılarak odanın içine doğru parçalanıyor. Ve gözlerim kapı aralığına doğru uçtuğunda, orada, dişleri parıldayan ve kılıcı kınında, uzun boylu ve vahşi bir şekilde duran *Lachlan*'ı görüyorum.

Arkasında Tor, Callum ve Hamish, hepsi de kılıçlarını çekmiş ve yüzlerinde öfkeyle odaya dalıyor. Lord Campbell bana doğru hamle yapıyor ve beni ayağa kaldırıp kılıcını boynuma dayayarak arkamda dönerken nefesim kesiliyor.

Lachlan'a "Geri çekil!" diye bağırarak onu ve diğerlerini durdurdu. Lachlan'ın gözleri benimkilere kayıyor, benimkileri tutarken bakışları sertleşiyor, sonra tekrar Lord Campbell'a dönüyor.

"Onu haklayabilirim," diye homurdanıyor Tor

"Hayır," diye homurdanıyor Lachlan, başını sallayarak. "*O benim.*"

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve o tek kelime etmeden ne yapacağımı anında anlıyorum. Omzumu geriye doğru iterek ve Lord Campbell'ı karnından yakalayarak hızla savuruyorum. Homurdanıyor, tökezleyerek geri çekiliyor ve kılıcını boynumdan uzağa savuruyor; o bunu yapar yapmaz ben de yolumdan çekiliyorum. Lachlan saldırıyor ve Lord Campbell kılıcını çılgınca savururken, Lachlan kükreyerek kılıcı kolayca kenara itiyor. Büyükbabam tekrar savuruyor ve bu sefer Lachlan kılıcı elinden fırlatıp yerde sektirdikten sonra Campbell'ı boğazından yakalayıp arkasındaki duvara çarpıyor.

"Seni domuz oğlu domuz!" Lord Campbell bağırıyor. "Ailemizin adı lekелendi! Borçlu olduğumuz toprak ve altın-"

"Pazarlık yapmaya istekli olurdum," diye tıslıyor Lachlan. "Eğer *kibarca sorsaydın*. Ama yapmadın ve şimdi de yapmayacağım."

Lord Campbell'ı duvara çarpıyor, sonra tutuşunu bırakıp adamın yere düşmesine izin veriyor. Callum bana doğru ilerliyor, bağlarımı kesmek için bir bıçak kullanıyor ve ben ayağa kalkarken bileklerimi ovuyorum, gözlerim Lachlan'a kilitlenmiş.

"*Gelinime* elini sürdün."

Kılıcının ucunu Lord Campbell'ın boğazına dayarken sesi alçak ve çelik gibi keskin.

"*Bekle*."

Sesimi duyunca duraksıyor, ben ona doğru adım atarken hafifçe dönüyor. Elimi koluna koyuyorum ve bana baktığında başımı sallıyorum.

"*Lütfen*," diyorum sessizce. "Ailemden biri olduğu için değil, çünkü *değil* ve bunu hak etmediği için de değil, çünkü hak *ediyor*. Ama benim için daha fazla kan dökülmesini istemiyorum."

Lachlan'ın gözleri alev alev benimkilere bakıyor ve yavaşça, muhteşem yüzünde bir gülümseme belirirken omuzlarının düşüşünü izliyorum.

"*Evet*, kızım. Nasıl istersen. Daha fazla kan yok." Gözlerini tekrar Lord Campbell'a çevirir. "Hayatın sende kalsın, yaşlı adam. Ve onunla birlikte, utancın ve soyadına defalarca getirdiğin onursuzluk da sende kalsın."

Lachlan beni kollarının arasına alıyor, dönüp arkadaşlarına başıyla selam veriyor. "Hadi gidelim."

Ayrılmak için döndüğümüzde, Lord Campbell aniden öfkeyle *çığlık* attı. Düşen kılıcına doğru hamle yapıyor, tahmin edebileceğimden çok daha hızlı dönüyor ve bir saniye içinde kılıcının ucu ileride, bana doğru hamle yapıyor. Lachlan homurdanıyor, Lord Campbell'ın hamlesini savuşturuyor ve sonra kendi hamlesiyle ileri atılıyor. Lachlan'ın kılıcı karnına saplandığında yaşlı adam homurdanıyor ve anında inleyerek yere düşüp hareketsiz kalışını izliyorum.

Lachlan donakalır, kaşlarını çatır. "İona, özür dilerim-"

"Olma," diye mırıldanıyorum, yerdeki cesede bakarak. "Yaptığı şeylerden sonra bunu hak etti."

"Niyetim bu değildi," diyor sessizce. "Aile-"

"O benim ailemden değildi," diyorum sessizce, Lachlan'ın ellerini tutmak için dönerek. "Darcy ya da diğer Campbell'lar da öyle." Ellerini sıkıp içine doğru kayarken gülümsüyorum.

"Siz benim ailemsiniz. Sen ve Cat. Ve sen benim istediğim tek kişisin."

Sırıttıyor. "O zaman eve gidelim. Evimize."

Hamish, Callum ve Tor'u merdivenlerden güverteye kadar takip ediyoruz ve gördüğüm manzara karşısında çenem düşüyor. Tor'un Viking savaş gemisinin pruvası demirle kaplanmış ve korkunç tekne Lord Campbell'inkine o kadar sert çarpmış ki, tekne neredeyse ikiye bölünmüş ve açıkça batmak üzere. Bir savaş olduğu kesin ama Vikinglerle savaşanlar sadece Campbell'ın adamları gibi görünüyor. Adamların geri kalanı sadece gemide çalışan kiralık işçilerdir ve Tor'un adamları Campbell'ınki batmadan önce onları Viking teknesine sürmektedir.

Lachlan Tor'un gemisine atlamadan önce beni kollarına alıyor ve son Vikingler de gemiye döndüğünde büyük savaş gemisi enkazdan kurtulup uzaklaşıyor. Büyük kırmızı yelkenler bizi döndürürken güneş yükseliyor ve Lachlan beni kendine doğru çektiğinde dönüp kollarımı boynuna doluyorum. Eğiliyorum ve kimin gördüğünü umursamadan onu *derinden* öpüyorum.

Homurdanıyor, beni öpüyor ve tekne dalgaların üzerinde uçmaya başlarken beni içine alıyor.

"Kaptan," diye kıkırdar ve Tor'a seslenirken sırtarak geri çekilir. "Bizi eve ne kadar hızlı geri götürebilirsin?"

Büyük Viking sırtıyor. "*Hızlı*. Neden, yapacak işlerin mi var?"

Lachlan sırtıyor. "Evet. Hayatımın aşkıyla evlenmem gerek."

Tor, Hamish ve Callum kıkırdıyor, arkalarını dönüyor ve bize yer açıyorlar. Lachlan gözlerini tekrar bana çevirdi.

"Öylesin, biliyorsun," diye mırıldanıyor sessizce. "Ve seni karım yapmak için *sabırsızlanıyorum*."

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldıyorum içine gömülürken.

Tekne bir dalgayı aşıyor, ben onun içine düşerken dudaklarına gülüyorum ve rüzgarla birlikte yol alırken sabah güneşi üzerimizde parlıyor.

Eve döndük, birlikte.

Sonsuza kadar.

EPİLOG

IONA

"Selamlar, kızım."

Yayı indirirken sırtıyorum ve Lachlan'a kaşlarımı sallamak için dönüyorum. "İyi miydi?"

Küçük dairenin ortasına sıkıca yerleştirilmiş oka bakıyor. Ağacın üzerine karakalemle bir şeyler çizdi ve sonra dönüp soğukkanlılıkla bana baktı, kollarını göğsünün üzerinde kavuştururken yarı sırtıyordu.

"Pratik yapıyormuşsun, seni küçük sinsi."

"Ben mi?"

Sahte bir öfkeyle nefesim kesildi.

"Efendim, ben bir *hanımefendiyim*. Kesinlikle ok ve yay atma alıştırmaları yapmıyorum."

"Bir leydisiniz, *değil* mi?"

Bana doğru ilerlerken, bana doğru kayarken yayı yavaşça kenara iterken titriyorum, sessizce nefes alıyorum. Kaya gibi sert vücudu bana baskı yapıyor ve eğilip kulak mememi dişleriyle ısırduğunda *inliyorum*.

"Daha iki saat önce, gezintimizden önce ahırda onun küçük tatlı amını yaladığımda daha fazlası için bana yalvaran aynı 'hanımefendi' mi?"

Kıpkırmızı kızarıyorum, dudaklarımdan bir inilti daha dökülürken dudağımı ısııyorum.

Tamam, o haklı. Alıştırma yapıyordum. Ama bunun tek nedeni az önce yüzünde gördüğüm ifadeyi, sandığı gibi çaresiz bir atıcı olmadığımı anladığında da görmek istememdi. Burada yalnız başımıza ava çıkmamızın nedenlerinden biri de bu - bana yayı nasıl kullanacağımı gösterebilsin diye, çünkü ondan hep göstermesini istemiştim.

Ama muhteşem kocamın "bana bir şeyler öğretmek" için beni tek başıma ormana *götürmesi* kulağa çekici gelse de -çok, çok çekici-

Elli adımda kurduğu hedefi vurduğumda yüzümde beliren şok ifadesi de oldukça iyiydi.

Tor'un Viking ekibinden biri olan Freya'dan gizlice ders alıyordum. Ya da emekli Vikingler. Ya da çoğunlukla emekli Vikingler, sanırım. Sanırım hepsi hala bunu çözmeye çalışıyor. Ama kaptanlarından birinin küçük kız kardeşi olan Freya iyi bir arkadaş oldu ve McDougall Kalesi'nden çok uzak olmayan İskandinav yerleşkesinde benim yaşıma yakın başka bir kızla tanışmak harika oldu. Yay kullanmakta *usta* bir nişancı olması Lachlan'ı şaşkına çevirmekte oldukça işe yaradı.

"Sana kim öğretti?" diye kıkırdıyor. "Callum mu? Hamish mi?"

Başımı masumca sallarken dudaklarımı büzerek gülümsüyorum. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok *canım*."

Parmaklarını gümüş ve siyah saçlarının arasından geçirerek derin derin kıkırdıyor karanlık gözlerini bana çevirmeden önce.

"Neden sırf beni kızdırmak için gizli yay dersleri aldığın hissine kapılıyorum?" Sırıtiyorum. "Beni ne kadar etkilediğinden bahsetmiştim, değil mi?"

Lachlan kıkırdıyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan beni öpücüğün içine çekiyor.

"Evet, genç kız," diye gülümsüyor. "Öyle. Düğünden beri neredeyse her gün."

Sırıtiyorum, ona yaklaşıp yukarı bakıyorum ve dudaklarını dudaklarıma değdirmek için eğildiğinde kalbim her zaman olduğu gibi küt küt atıyor.

"Neredeyse birinci yıl dönümün kutlu olsun kocacığım," diye fısıldıyorum sessizce.

"Neredeyse birinci yıl dönümün kutlu olsun *karıcığım*," diye homurdanıyor beni yavaşça ve derinden öpmek için eğilirken.

Düğünümüzün üzerinden neredeyse bir yıl geçti, beni arkadaşlarının yardımıyla Lord Campbell'dan kurtardığı günün üzerinden. Ve o zamandan beri?

O zamandan beri bir *peri masalının* içinde yaşıyorum.

O g n yakın arkadaşlarımızla sessiz, k   k bir t renle evlendik ve ben McDougall Kalesi'nin Leydisi oldum. Ve komik bir  ekilde, teknik olarak Cat'in * vey annesi*. Onunla bu konuda dalga ge ti imden de il. Asla. Azıcık bile.

...Tamam bu bir yalan. Onu kızdırma fırsatını kaçırmak çok eğlenceli.

Büyükbabamın vefatıyla birlikte Campbell'ların geri kalanı, Darcy ile olan evliliğini feshettiği için Lachlan'dan "para ve toprak alacakları" iddialarından vazgeçtiler. Evet, onunla evlenmem geniş ailemin sahip olabileceği olası iddiaları ortadan *kaldırdı*. Ne de olsa ben bir Campbell'dım, neyse ki artık değilim. Ama aslında biz aşk için evlendik; şiddetli, vahşi, evcilleşmemiş, tutkulu bir aşk için.

Lord Campbell için de üzülmeyin. Bırakma şansı vardı ve biz de onu o sakat gemiden yanımızda götürebilirdik. Ama o seçimini yaptı ve bedelini ödedi. Darcy McDougall Kalesi'nden *tekrar* sürgün edildi - bu kez İskoçya'ya dönerse hapis cezasına çarptırılacaktı. Duyduğum kadarıyla başka bir kuzeniyle Fransa'ya dönmüş, beni dinleyen herkese ne kadar korkunç, sırtından bıçaklayan, vefasız bir kız olduğumu anlatıyormuş.

...Söylemeye gerek yok, bu yüzden uykularım kaçmadı.

"Seni buraya kadar tek başına, sana ateş etmeyi öğretmek için getirdim. Sen de gidip ders almaya başladın bile."

Lachlan dilini yanaklarına değdirerek cık cık diye bir ses çıkarıyor ve ben beklentiyle ürperiyorum.

...İkimiz de çok iyi biliyoruz ki, beni buraya getirmesinin asıl nedeni ok atmak *değildi*. Evet, koca bir şatomuz var ve bunu kendimize de söylemeliyiz. Ama buraya tek başımıza gelip kıyafetlerimizi çıkararak birbirimize kötü, çok kötü şeyler yapmanın çok... *özgürleştirici* bir yanı var.

"Bir de şöyle düşün," diye mırıldanıyorum, onu yavaşça öperek. "Artık bana nişan almayı öğretmek için onca zaman harcamak zorunda değilsin. Geri dönmek zorunda kalmadan önce sahip olduğumuz *zamanı* bir düşün."

Hırlıyor ve elleri belime dolanıp beni sıkıca kavradığında, içimdeki heyecan ürperirken inliyorum. İri, yakışıklı kocam beni kendine çekiyor, yavaşça öpüyor, sonra daha sert ve daha şiddetli öpüyor, ta ki beni döndürüp büyük bir ağaca yasladığında ikimiz de inleyene kadar. Dudakları dudaklarıma yapışıyor ve dillerimiz düello ederken inliyorum. Büyük eller üzerimde kayıyor,

Lachlan elbiselerimi bedenimden çekip çıkarırken inliyorum, vahşi gözleri açlıkla üzerimde gezinirken tıslıyorum.

"*Tanrılar* çok güzelsin," diye inliyor, ben inleyip kendi kıyafetlerine uzanırken beni yavaş ve derin öpüyor. Ellerim hararetle eteğini çekştiriyor, çözüyor ve bırakıyor ve ellerim aşağı kayarak *kocaman* sikini kavradığında, hevesle dudaklarına doğru inliyorum.

Tanrım, ne kadar *da* büyük ve buna bayılıyorum.

Küçük elim onu çevreliyor, hızla kalınlaşan uzunluğunu karnıma doğru okşarken, tuniğini çekip çıkaracak kadar uzun süre uzaklaşıyor. Tekrar birbirimize çarpıyoruz, iri elleri kığımın üzerinden aşağı kayıyor ve sonra arkadan kalçalarımın arasına giriyor. Parmakları sıcak, damlayan ıslak amımı bulup dudaklarımın arasından kolayca kayarken dudaklarına doğru nefes nefese inliyorum. Kalın bir parmağını içime sokuyor ve ben inliyorum, zevk içime işliyor. Başparmağı klitorisimi buluyor ve onu yuvarlamaya başladığında, ikinci elim kalın horozunu yukarı ve aşağı okşamak için ilkinde katılırken inliyorum. Şişmiş başındaki yapışkan prekumun tenimden aşağı damladığını hissedebiliyorum ve başım ona duyduğum ham ihtiyaçla dönüyor.

Ona bekaretimi evlilik gecemizde, yatağımızda ve daha sonra tabii ki o *muhteşem* küvette vermek inanılmazdı. Ama o zamandan beri daha da iyi olduk.

...Ve *çok fazla* pratik yaptık. Gerçeği söylemek gerekirse, düğünden bu yana birbirimizi en az bir kez *boşaltmadığımız* tek bir gün olup olmadığından emin değilim.

Parmağı yavaşça içime girip çıkarken onu daha hızlı okşayarak haykırıyorum, klitorisimi okşarken içerideki o tatlı noktaya doğru kıvrılıyorum.

"*Lachlan*-"

"Ne kadar güzel, *yaramaz* bir amcık," diye homurdanıyor. "Benim için çok *ıslak*."

"Senin için *her zaman* ıslağım," diye inliyorum, parmakları içime zevk dalgaları gönderirken dudaklarına doğru nefes alıyorum. Lachlan'ın eli geri çekiliyor ve ben de itiraz ederek inliyorum. Ama parlayan parmağını yavaşça emerek temizlerken gözleri benimkilere kilitlendiğinde, ona duyduğum ihtiyaç içimde kükreyerek hararetle *inliyorum*.

"Ve ne kadar da *tatlı* bir amcığın var," diye mırıldanıyor. "*Alay* et," diye soluyorum ve o da sırtıyor.

"Alaycı mı? Ben mi?" Başını sallayarak sırtıyor. "Hayır, küçük kız, ben gitmiyorum seni kızdırmak için."

Beni aniden döndürdüğünde nefesim kesiliyor, avuçlarım ağaca yapışıyor ve kalçalarımı geri çektiğini hissettiğimde bedenim titriyor. Kaslı vücudu sırtıma baskı yapıyor, dudaklarıyla kulak mememi okşamak için öne doğru eğilirken siki kalın ve kalçalarımın arasında zonkluyor.

"Seni *becereceğim*."

Sikini kavırıyor ve şişmiş başının parlayan dudaklarımın üzerinde ileri geri hareket ettiğini hissettiğimde hevesle inliyorum. İnliyor, kalın kolanını açıklığıma doğru hafifletiyor, içeri doğru itmeye başlarken dudaklarımı genişçe açıyor. Lachlan'ın kalın siki istekli amcığımın girmeye başladığında vücudum coşkuyla titreyerek haykırıyorum, kalın, görkemli inçler beni o *kadar* dolduruyor ki sonuna kadar itiyor. Ve tam hepsini aldığımı düşündüğümde, ileri doğru iterken homurdanıyor, bana son iki inç veriyor ve zevk içimde sel gibi akarken beni ağlatıyor.

Karın kasları kıcıma yaslanıyor, elleri belimi sıkıca kavırıyor. Yavaşça geri çekiliyor, sanki onu tekrar içeri çekmeye çalışıyormuşum gibi daracık amım ona yapışırken beni inletiyor ve inletiyor. Beni kızdırıyor, sadece kalın kafasıyla içeri ve dışarı iterek sığlaştırıyor, aniden kabzasına kadar geri dalmadan önce hayal kırıklığı ve zevk içinde inlememe neden oluyor ve beni ağlatıyor.

Ve sonra, beni *becermeye* başladı.

Hızlanmaya başladığında ağır taşakları klitorisimi tokatlıyor, ballı arzum her tarafına sızarken kalınlığı tekrar tekrar içeri ve dışarı dalıyor, ikimizi de kaygan ve ıslak hale getiriyor. Bir eli kıcımı sıkıca kavırıyor, beni genişçe açıyor ve ben zevkle ulurken beni horozunun üzerinde ileri geri pompalıyor. Diğer vücudumun etrafında kayarak beni göğsüne yaslıyor. Elleri göğüslerimin üzerinde geziniyor, onları avuçluyor, meme uçlarımı parmaklarının arasında yuvarlıyor ve o derin, itici ritmi sürdürürken beni *çılğına* çeviriyor.

Elini geri çekiyor ve sonra kıcıma bir şaplak indiriyor, iki kez daha yaparken beni *inletiyor*, parmakları meme uçlarımla alay ediyor. Derinlemesine itiyor, o mükemmel noktaya tekrar tekrar vuruyor ve beni bir kez daha tokatladığında, aniden onun için geliyorum.

Başımı göğsüne yaslıyorum, orgazm içimde gürlerken haykırıyorum ve onu balımla doldururken sikinin etrafında sıkıca kenetlendiğimi ve dalgalandığımı hissedebiliyorum. Ve Lachlan *devam ediyor*.

"*Tanrılar*, bu küçük amcığın sikimin her yerine boşalmasını hissetmeye bayılıyorum, aşkım," diye kulağıma homurdanıyor, orgazmım boyunca beni derinden ve eşit bir şekilde beceriyor.

"Beni *çok iyi* boşaltıyorsun," diye inliyorum, eli bir meme ucumdan diğerine geçerken. İnliyor, temposu hızlanıyor, kaslı vücudu bana karşı dalgalanırken ağır, döl dolu taşakları klitorisimi tokatlıyor. Kıcımdaki eli kalçamın üzerinden kayıyor, bacaklarımla arasına doğru itiyor ve içine girip çıkarken amımla alay ediyor. Pembe, şiş dudaklarımı okşuyor, beni inletiyor ve klitorisimi yuvarlamaya başladığında, tekrar parçalara ayrılmaya başlıyorum.

"*Lachlan!*"

"*Aynen* böyle, küçük kız," diye inliyor, beni daha sert ve daha hızlı beceriyor. "Dölümü ne kadar çok istediğini hissetmeme izin ver. O küçük tatlı amcığının tohumlarını taşaklarımdan sağdığını hissetmeme izin ver."

Haykırıyorum, onu karşılamak için geri itiyorum ve zevkle inliyorum. Eli göğüslerimden boğazıma doğru kayıyor, parmakları boğazımın etrafında kıvrılıyor ve sevdiğimi bildiği heyecanı içime göndermeye yetiyor. Ve öyle de oluyor. Zevkle çılgılık atıyorum, nabzım hızla atıyor, ona karşı çılgınca geri itiyorum, onu tekrar tekrar istekli amımın içine alıyorum. Başımı çeviriyor ve bedenlerimiz birlikte kıvrılırken dudakları dudaklarıma yapıştığında, ikimizin de paramparça olacağını biliyorum.

"*Tanrım...*"

"Benim için gel, küçük kız," diye mırıldanıyor dudaklarıma, siki içimde daha sert ve kalın bir şekilde şişerken inliyor. "Benimle gel, aşkım."

Büyük sikinin her kalın, harika santimini küçük amımın derinliklerine sokuyor ve parmakları aynı anda klitorisimi yuvarladığında, aniden dayanabileceğimden daha fazlası oluyor. Dudaklarına doğru haykırıyorum, zıplarken çılgınca inliyorum

Aniden kırılmadan önce kalınlığı üzerinde ileri geri. Orgazm üzerimde yuvarlanırken dudaklarımdan zevk çılgınlıkları dökülüyor ve Lachlan'ın büyük horozuna tekrar tekrar gelmemi sağlıyor.

Kükrüyor, derinlere doğru itiyor ve büyük topları bana karşı nabız atarken kendini orada tutuyor, kalın, sıcak ipin ardından sperminin ipini rahmimin derinliklerine pompalıyor. Tekrar tekrar içime atıyor, ben ona karşı titrerken beni başka bir doruğa gönderiyor, sonunda bir resme kadar yavaşlıyoruz, titreyerek duruyoruz.

Lachlan yavaşça benden uzaklaşıyor, dönüp beni kollarının arasına alıyor ve yumuşak çimlerin olduğu küçük bir alana gidip yere çöküyor, ben de kaslı göğsüne doğru kıvrılıyorum.

"Sanırım geç kalacağız," diye mırıldanıyorum, tenini öperek. "Evet, ama bu *bizim* partimiz."

Kıkırdıyorum, başımı kaldırıyorum ve ona gözlerimi deviriyorum.

"Doğru, ama hadi, gidelim."

Ayağa fırladığımda göğsüne şakacı bir tokat atıyorum ve Lachlan kıkırdıyor, gözlerinin üzerimde kaymasına izin verirken bir dirseğine dayanarak kendini destekliyor.

"Ahh, böyle mi oluyor? Beni buraya, ormana sürükleyip zevkiniz için kullanıyorsunuz, sonra da akşam yemeği partisine mi gidiyorsunuz?" Dramatik bir şekilde iç çekiyor. "Beni yaraladın, genç kız."

Kıkırdıyorum, gövdesinin üzerinden geçiyorum ve sonra onu usulca öpmek için eğilirken yanına yerleşiyorum.

"Ah, seni zavallı şey."

Kıkırdıyor, beni geri öpüyor.

Muhtemelen "neredeyse yıldönümü" akşam yemeği partimize geç kalacağız, ancak gerçek şu ki, o kadar da umurumda değil. Ayrıca, sadece arkadaşlarımız ve ailemiz var ve biz onlara katılana kadar kendi aralarında iyi olacaklarını biliyorum. Catriona ve Callum, Una ve Hamish, Rhona ve Tor, Ailith ve Malcolm, Tor'un Vikinglerinden birkaçıyla birlikte orada olacaklar -Freya, kardeşi, aynı derecede sarışın ve mavi gözlü Erik ve Tor'un diğer iki kaptanı-Ivar ve Bjorn.

İçki, yemek, kahkaha, arkadaşlar ve aile? Kulağa *mükemmel* gibi geliyor
Akşam bana.

"Pekâlâ aşkım," diye homurdanıyor Lachlan. "Geri dönebiliriz, böylece misafirlerimizi bekletmeyiz."

Onu dudaklarından öpüyorum ve ayağa kalkmaya başlıyorum ama elleri aşağı kayarak kıcımlı kavırıyor ve beni oturduğum yerde, kaslı belinin üzerinde tutuyor. Ve aniden, sikinin hâlâ *çok* sert olduğunu ve kalçalarımın arasında kayarken zonkladığını hissedebiliyorum, şişmiş başı amımın üzerinde geziniyor.

"Ama *önce*," diye derin derin inliyor. Gözlerimiz buluştuğunda dudağımı ısırarak inliyorum, aramızda ateş yanıyor.

"Geç kalacağız," diye fısıldıyorum.

"Evet," diye homurdanıyor. "Geç

kalacağız." "*Güzel*."

Aramıza uzanırken dudaklarımı onunkilere bastırıyorum, parmaklarım onun sikini çevreliyor ve amıma doğru ortalıyor.

"Bekleyebilirler."

"İnan bana, genç kız," diye homurdanıyor Lachlan, gözleri benimkileri yakıyor. "Bekleyecekler."

İçeri itiyor, dudaklarımız birbirine yapışırken nefesim kesiliyor ve boğazımda bir inilti düğümleniyor.

...Ve biz partiye *çok* ama çok geç kaldık.

SON.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.